

RMK I. 1673.

1. péld. Tölgy

Házassok könyörgése

Ur Isten mi menyecze szerelmes
Sz. Atyánk, ki minket a te tetézésedből
a Sz. házasságban öfve által s. kötveél,
mellyet es Világ teremtesedül fogva, magra
okkal fragoztottál, és öter mind es Ország
lan készséged. Kérünk tégedet, igaz
gassad hogy a te kegyelmed által c mi
Házasságunk legyen a te nevednek darsó
segere, es a te Sz. Országodnak fragozta
sara s. nevedekésere. Jo indulata egy
sige, ép. tagu, nem is csudás, s. me for
ma; hanem rendes abrasatu magratak
kal áldgy meg minket, a te igéreded fe
rinc, Isten fiadér a mi Urunk Jésus Chri
stusunkéit Amen.

Ferhben esset Atyánk
könyörgése.

Glindenhato Örök es kegyelmes
Isten

Isen Menyei Sr. Atyám halakat adok
te Szent felségednek a te jó voltodért,
hogy engemet az új Szaságnak társa
sága által első terdel meg aldoztál.

Kérem alázatosan én Idvezítő Ur
Jesus Christusom legyen esen nekem
nek gyümölcse neked ajánlom mind
örökre. A te akaratod az, és hagyasod
hogy az kiszóddok te hozád hozatassa,
nak és neked offeráltassanak. Most
azért alázatos ezen könyörgésemben
elődhen hozom ez gyenge térhomet,
vegyed kérlek te védelmezésed alá,
tiéd legyen mind örökre, és az ő életre
a te hatalmas kezében tartatogfok
meg.

A midőn egészejes életben
é Világra születik akkor is örömmel a
Szent kerkeség által felségednek öter
ajánlani fogunk, úgy fel nevekeden
is kegyesegnek és S. Evangelium
tudományán oktatásá által neked
adunk, mint jó Menyei Atyáknak.

...dőlön, hogy az
...latos gíros vörd
...fin, a mi vala
...val. Kegyessen elhes
ke. Amen.

Afonyte való kö,
reg. 16.

...a mi Urunk
Atya, a ki en
...el, hogy feje
...atokat. Nag
...oh Menyei
...engemet, k
...rege, nagy és
...lo' terdel és an
...kegyesen esen
...abndit meg az
...ak az én ke
...hor meg mind
...regie

Adgyad én Jánositom, hogy es en
magzatom a te drágalatos giros véred
del, melyet a kereszt fán, a mi váltásá,
gunkére ki ontotál, kegyessen élhes,
sen mind örökre. Amen.

Terhes Aponyt való kö,
nyörg. te.

Mindenható Isten, a mi Urunk
 Jézus Christusunknak Atyja, a ki én
 veám ezen keresztes vetevel, hogy faj-
 dalommal szűljem magzatokat. Nag-
 yalázatos szaggal azére kérem oh Menye-
 Atyám teged, áldj meg engemet, é-
 nagy keresz. álla veteveter, nagy es é,
 vös lélekkel, és ahoz való' tessél, és an-
 nak idejében engemet kiválmessen -
 kinos fájdalomtól szabadíts meg, az
 én életemet te magadnak az én kis-
 dedemmel együt, és örös meg minden
 vesze.

veszedelmes szerencsétlenségeikül,
a te áldot Szent levedése. Amen.

Mégis Terhes Asszony
Imádása.

Ó Mindenható Ur Isten, kegyes és
irgalmas Menyei Atyánk, légy kegyelmes
gondviselője minden terhes Asszonyokké,
és addigad hogy az ő magzatok minden
veszedelmes esetek nélkül a Világra, s úgy
a Szent keresztig, által újjonnan születés
senek. Erősítsd meg ő mi Istenünk
és a mi Idvezítő Urunk Jézus Christu
Szentnek Atya, minden terhes fájdalom,
mokban, keresztviselésekben, és kínok
ban, és örvendeztesd meg őket, s úgy
engemet is segítségül szolgáló leányo
dat, áldot és szerencsés magzattal
a mi áldot Idvezítő Urunk Jézus
Christusunknak általa Amen.

R M K.

4906

á. w.

Lengedező
MENNYEI KAR

Az az:

Németből Magyarra
fordítottatott szép Isteni Di-
tséreteket és hálá-adó Éne-
keket, más magyarul sze-
reztetett kegyes Éne-
kekkel együtt magá-
ban foglaló

KÖNYVETSKE.

L Ö T S É N,

Nyomtatattott 1703. Esztendő.

ANK I.
1906

Qui devotè canit,
bis orat.

Az-az

A' ki buzgóságosan énekel,
kétszer imádkozik.

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA
II. Nyomt. Nővédeknapló
1915 év 288 sz.

REGGELI ÉNEKEK:

Ich danck dir schon durch deinen :

DItsérlek Uram tégedet,
hogy ez éjjel engemet, ke-
gyelmesen meg-öríztél, go-
nosztól meg-mentettél.

A' fetétségnek töreből, mely engem
vett vólt környűl, ingyen ki szabadí-
tottál, 's mára fel-virrasztottál.

Kérlek szívből én Istenem, e' na-
pon-is légy velem, őrizz őrdög hatal-
mától, és tüzes nyilaitól.

Vezérlyed én életemet, járhaflam
ősvényedet, te szent akaratom szerint,
maradgy velem óránként.

Néked ajánlom Lelkemet, és én
gyarló testemet, ma és egész életem-
ben, rád bízom inségemben.

Segélly engemet, oh Uram! hogy
az őrdög én rajtam, semmi hatalmat
ne végyen, és rabjává ne tégyen.

Nínts kivüled e' világon, ki meg-
óral

óltalmazhason, engem annak erejétől 's gonosz kísértetitől.

Küldd-el azért Angyalidat, takargassák szolgálodat, rontsák ördögnek hatalmát, és minden birodalmát.

Hogy énnékem ne ártasson, tőled el ne szakaszson, mert úgy kellenek el-vesznem, örök kárhozatba esnem.

Tudom, jól tévő Istenem, meg-hallgatod kérésem, el-nem hagysz én szűkségemben, de meg-segítesz épen.

Kiért mind örökké áldlak, ditsérlek magasztallak, Szent Fiaddal egyetemben, és Szent Lelkeddél, Amen.

M A S.

Aus meines Herzen grunde/1c.

SZivem szerint Ur Isten, hálát adok néked :/: Ez reggeli időben, és mig élek téged, Uram színed előtt ditsérlek áldlak szépen, a' Christus által hiven, Szent Fiad nevében.

Hogy engem kegyelmedből, az elmúlt éjtzaka :/: Kártúl 's minden veszélytől, Szent kezéd meg-tarta. Nagy szívesen kérlek, én bűnömet bocsásd meg,

meg, mellyel téged haragra inditlak gyakorta.

Ez napon-is kegyesen az ördög tőretől :/: Oltalmaz Uram engem gyaláztól 's büntől, tűz és víz veszélytől, szegénységtől károktól, tömlőtztől és fogságtól, véletlen haláltól.

Lelkem, testem 's életem én Házas-társammal :/: Tisztemet reád bízom kedves magzatimmal, minden tselédimet, barátimat, rokonimat, sok jó akaróimat, 's minden értékimet.

A' Sz. Angyal serege el-ne mennyen tőlem :/: A' Sátánt mészze üzze, hogy a' gonosz engem e' siralom völgyén mérgével meg-ne főjtsen, lelkem, testem meg-sejrtvén, veszélybe ne hozzon.

Ur Isten reád hagyom minden dolgaimat :/: Mert csak te nyújtod nékem Szent áldomásodat, már néked ajánlom testemet és lelkemet, tselekedgyél úgy velem, mint tetszik tenéked.

Erre azt mondom : Amen, hiszem, hogy úgy léfzen :/: Egyszer 's mind az Isten védzi jó kedvében. Már ki nyújtott kézzel dolgot téfzek örömmel,

mel, a' mit rám bizott Isten, abban járok hiven.

M A S.

OGDtt / ich thu dir dancken/ &c.

Vagy:

Szívem szerint UIR Isten hálát, 's a' t.

HÁlát adok tenéked, oh kegyelmes Isten:/: Hogy ez éjjel engemet, meg őriztél ingyen, őrdög próbájától, és szép tsendesaluvást, adtál ágyban nyúgovást, 's meg-mentél gonolztól.

Ez mái nap-is őrizz kegyelmedből engem: Hogy sem tűz, sem sebes-víz ne ártson énnékem, tőlem minden inség, bűn, halál, szorongatás, veszély és vízfza vonás, távul járjon szükség.

Lelkemet és testemet erősítsd Lelkoddal:/: Tisztemben hűségemet mütassam örömmel, tehetlégem szerint, míg engem ditsőségben, mennyei fényességben, el bé-víszesz innen.

Itt pedig jó voltodból utolsó órámig:/: Jó hitben irgalmadból tartsmeg halálomig, 's a' te áldásodban, tégy

tégy részefsé engemet, segítsem szégyenidet nyomorúságokban.

Te vezérelly engemet, és birj Szent Lelkoddal:/: Keresselek tégedet hogy tellyes örömmel, és szent Országodba, sziből kívánczozhassam, 's azt elemében forgassam, bé-mehessek abba.

Tartsd-meg én életemet míg tenéked tetszik:/: Nem kérek tőled kintset, csak mijómra esik, meg-elégfzem azzal, jóllehet szegény vagyok, és én szükségim nagyok, nem-is bírok fok, kal.

Add Uram szép tsendesen végzem életemet:/: Az után ditsőségben láthassam színedet, a' szent Angyalokkal, 's téged magasztallyalak, és örökké áldgyalak hangitsáló szóval.

M A S.

Ich danck dir lieber HErr/ das/ &c.

MAgasztallak én tégedet Isten Egknek Királyát:/: Hogy tőlem mészze üzted az fetétségnek homályát.

Nyavalyám, szükségem terhét, el-

vetted erejét, az szerétség Urától, meg-
őriztél szándékától.

Szívöböl könyörgök néked Nemes
Teremtő Istenem :/. Ez napot-is meg-
engedd békességben véghez vinnem.
Akaratodat tanulnom útaidat járnom,
óltalmad bé-fedezzen, kedvem kedved
szerint légyen.

Igaz útra taníts, hogy veled együtt
járhassak, És tőled el ne taszíts, hogy
kisértetbe ne jussak. *R.* Jó voltodból
tarts meg engem, én édes Istenem, az
ördög tsalárdsága, térjen magának
kínnyára.

Az igaz hitnek tűzét bennem Chri-
stusért élelőszed :/. Gyarlóságomnak
vétkét szememre soha ne vessd. *R.* Fo-
gadásodat tekintsd-meg Sz. Fiadért
tarts meg, ki értem eleget tett, törvény
átkától meg mentett.

Reménységgel ruházz-fel, ördög tö-
rébe ne essem :/. Szívem hozzád ger-
jeszd fel, magam hasznát ne keressm:
Atyafi szent szeretetet, adgy tsendes
életet, szerets mint sajátodat, kövess
akarodat.

Szent

Szent Igédet vallanom adgyad tisz-
tán homály nélkül :/. És szolgáltnak
mondatnom, minden kép mutatás nél-
kül. *R.* Kéntsstel semmit nem gon-
dolk, igazságtól várok, az szentek
seregében, tarts-meg gyülekezetében.

Ez napot-is békével engedd Uram
mulatnom :/. Mezőnek gyümölcseivel
gyarló testemet táplálom. *R.* Hogy
szent Nevedet dicsérjem, óltalmadat
nyerjem, testemnek meg maradt, *Le-*
lkemnek adgy bődög szállást.

Uram egyedül vagy jó, élet, út,
öröm igazság :/. Az én életem gyarló,
gondolatom-is hamiság. *R.* Táplálly
Christusnak testével, itafs szent Vé-
rel, hogy örökké nevednek, énekel-
lyek Felségednek.

Hála légyen Atyának, Fiúnak és Sz.
Léleknek :/. Kitől mindenek vannak,
ne engedgyen az ördögnek. *R.* En-
gem magának választott, gyenge ju-
hotskáját, Lelkem az bődögságba
vigye a Paraditsomba.

A 5

MAS.

M A S.

Wie schön leuchtet der Morgenstern:

Tündöklő hajnali Tsillag, kegyelem-mel fénlő világ; Jessének szép veszfzeje:/: Dávid Királynak magzatty, sőt Királyoknak Királya, Lelkemnek Völegénye. *R.* Kedves, kegyes, kellemetes, ékes és gyönyörűséges, gazdagsággal ditsőséges.

Oh gyöngyös drága Korona! igaz Isten's Ember Fia, Szűznek áldott gyümöltse:/: Szivemnek vagy Lilioma, édes Evangyélioma, kedvességeknek kintse: *R.* Egygyem, jegyesem, szép Violam, mennyei Mannám, mellyel élek, rólad nem felejtkezhetek.

Önts mélyen az én szivembe szerelmed tűzét lelkembe, oh drága Jáspis kövem:/: Fogj hozzád és vigasztalymeg, hogy eleven tagod légyek, benned légyen örömem: *R.* Hozzád folyamodt lelki Rósa, légy orvosa sebhedt szívnek, nálad nélkül nem élhetek.

Mennyből nagy öröm fénlik rám, midőn szemeiddel reám, kegyelmes tekintesz:/: Oh Uram Jéhus Szent Lel-

ked,

ked, szent Igéd, tested és véred, velem közölvén éltetfz: *R.* Illyen, kegyesen, tarts ólódben, táplálly engem mind végiglen, mert fogadtad szent Igédben.

Teremtő Atyám Istenem, ki engem örök időkben szent Fiadban szeretted:/: Ő engem magának jegyzett, Szent Lélekkel el-petsétlett, meg-tisztított vérevel: *R.* Eja! Eja! szivem vígad, Istent imád, hogy mennyekben, idvességet szerzett nekem.

Szóllyon tehát az Orgona, gyönyörűséges Musika ének szók-is zengjenek:/: Hogy az édes Jéhusomnak, drága szép kedves Uramnak szerelmében örvendgyek: *R.* Zengjen, pengjen, vigasságos, buzgóságos hálá-ado szó, nagy az Ur ezekre méltó.

Illy kedvvel vígadozok én, mert drága kintsem az Isten, ki kezdet's vég mindenben:/: Ő engem ditséretire, mennybe viszen nagy örömré, kinn tapsolok szivemben: *R.* Amen! Amen! Jóvel Uram, szép Koronám, és nekéssél, téged várlak buzgó szível.

A 6

M.A.S.

M A S.

OH Felséges Atya Isten, ki uralkodol mennyégben, ditsértessél híveidben.

Hogy minket ez el-múlt éjjel, megtartottál szent Kezeddél, Atyai kegyességeddel.

Ördögnek tsalárdságától, hirtelen való haláltól, büntől és minden gonosztól.

Mi testünkben meg-nyugotál, kedves álommal meg-áldál, és munkára erőt adál.

Ma is kegyelmes Istenünk, adgy szerentsés napot nekünk, a' te Szent Nevedért kérünk.

Hogy a' te Szent Áldásodban, járjunk el hivatalunkban, ditsérvén tégedet abban.

Élhesünk az igaz hitben, és Isteni felelemben, lehetsünk szent szerelmedben.

Hallgasd-meg könyörgésünket, Atya Isten tarts-meg minket, add-meg lelki szűkségünket.

A' te áldott szent Fiadért, mi Urunk Jéhus

Jéhus Christusért, légy kegyelmes ő kedvéért.

Hogy mi fáradságunk után, mehesünk nyugodalomba, mennyei szent bődogságba, Amen.

M A S.

EMLEKEZZÉL-meg te gyarló ember a' te Istenedről, hálá-adatlan te soha ne légy az ő jó-vóltáról.

Lám a' madarak melly igen reggel énekelni kezdenek, a' mire Isten őket teremte el-nem felejtkeznek.

Te pedig ember úgy teremtettél az ő Szent Képére, te benned vagy az ő szájából ki erefszett lélek.

Meg-ékesített téged az Isten nyelved szólásával, és fel-épített téged az Isten lelki bősésséggel.

Ne tedd tunyává a' te elmédet, ditsérd Istenedet, az imádságtól meg ne kiméllyed soha te elmédet.

Az Filemile lám meg-nem fárad soha szólásáról, mint Isten hagyta igazán el-jár mindenkor dolgában.

Még-éjfélikor-is hozzá fel-serken a' szép

szép énekléshez , keresztyén ember tennen magadat te is szabjad ehhez.

Te le-fektedben és fel-költődben el-ne felejtkezzél az UR Istenről, mint te-remtetéssel arról gondolkodgyál.

Szintelen vigyázz, a' te házádban adgy hálát Istennek, mind estve reggel hogy jó példa légy a' te gyermekidnek.

Tekintsd meg Ember a' te házádat légyen igazságban, meg-hallgat Isten téged mindenkor te imádságodban.

Te gyermekidet és házad népét az Isten nevére, tanítsd és intsed őket mindenkor Isten félelmére.

Az Isten adgyon nekünk Szent Lelket az ő Szent Fiáért, hogy ditsér-hessük, magasztalhassuk az ő áldott nevét.

M A S.

Nótája: Den Vater dort oben/x.

Avagy: *Hirdetek tinektek:*

HOgy naponként Uram! álomból serkentesz, kegyelmességedből sok jókkal élesztesz, neked adok hálát, magasz-

magasztalván áldom irgalmad nagy vóltát.

Adgy kérlek ma nékem, tiszta 's igaz szívet, buzgósággal forró áhitatos Lelket, hogy téged fellyelek, kegyes jó vóltodért igen szeresselek.

Légyek jó szerentsés, én hivatalomban, kihez mostan kezdek szent áldomásodban, reád figyelmezzek, minden dolgaimban, tsak te tőled függjek.

Az én akaratom te akaratoddal, egyezzen szentséges parantsolatoddal, 's ne örvendgyen másón; de egyedül azon, hogy néked szolgállyon.

Ne nézzed Ur Isten én sok vétkeimet, kikkel bántottalak gyakran tégedet, inkább Szent Fiadért botsádmeg azokat vére hullásáért.

Tartsd-meg jó kedvedet végig óltalomra, a' mit tőled vettem légyen Lelki jómra, Te tisztességedre 's az szükölködőknek, elő menetekre.

Rút telhetetlenség távozzék én tőlem, a' gonosz fősvénység ne gyötörjön engem, légyek könyörülő, teheremem szerint mindennel jól tévő.

Ha

Ha néked úgy tetszik, adgy jó egészséget, mind testi és lelki kívánt tsendeséget, míg e' testben élek, kivüled senkiben soha ne reménylek.

Szentséges kezedbe ajánlom, oh Atyám Lelkemet, Testemet, valamim nekem van, én házas társomat, kedves magzatimmal jó akaróimat.

Távoztass el tőlem minden veszedelmet, kisebbségtől őrizd szívemet, nevemet, szárnyaid alá végy engemet, ez napon 's velem minden jót tégy.

Maradgyon én rajtam Isteni áldásod, mindenkor hogy légyen szívem te szálásod, őrizzen felelmed minden útaimban birjon fededelmet.

Vigasztally engemet szomorú igyemben, erőm felett ne hagyj esnem kifestben, irgalmas vezérem, légy hogy ellenségem, ne ejtsen törében.

Ditséret ditsőség és fel-magasztalás, légyen néked tellyes Szent Háromság áldás, itten e' világban 's örök boldogságban, a' ditső mennyországságban.

ÉTEL,

ÉTEL, 'S UR VATSORAJA

után való Ének.

Nun laßt uns GOTT dem HERRN / 1c.

ADgyunk hálát az URnak, mint kegyelmes Atyánknek, el-vőtt ajánlékiért, nagy jó teteményiért.

Testünket és Lelkünket ő adta életünket, azokat óltalmazni, nem szűnik el-tartani.

Eledelt ad testünknek, 's meg-maradást lelkünknek, ha halálos sebek-is, büntől rajta esnek-is.

Orvos adatott nekünk, ki maga mi életünk, Christus meg-hólt érettünk, minden jót szerzett nekünk.

Igéje és szentségi, idvességes eszközi, mellyekkel minket tanít, a' Szent Lélek bátorít.

Christusért bocsáttatik bűnünk 's élet adatik mennyben, oh Isten! nekünk, mely boldog készen igyünk.

Kérjük mi jó-vóltodat, tovább-is óltalmaztat, nyújtsd nagy és kitsinyeknek, kik hűségesnek hívnek.

Tarts-meg az igazságban, vigy örök boldogságban, hogy ditsérjük Jéhusban szent Nevedet Christusban.

ESTVÉ

ESTVÉLI ÉNEKEK.

Christus ki vagy Nap és Világ,
mennyezságra út, igazság, hoz-
zád kiált mind ez világ, mert csak te
vagy érte váltság, mert csak te vagy,
érte váltság.

Adámnak bűnös fiai, mi-is jöttünk
imádkozni, Felségednek hű szolgái,
méltóztassál meg-hallgatni: /:

Sirván előtted könyörgünk, botsás-
sad-meg mi fok bűnünk, mellyekkel
csak ma-is tölünk, meg bántattál, oh
Istenünk: /:

Parantsold-meg Angyalidnak, hogy
környülöttünk járjanak, mindenkor
strását állyanak, éjjel nappal vigyázza-
nak: /:

Az ellenségnek fokságát, jól tudod
Uram szándékát, lelki testi álnoksá-
gát, ellenkező nagy táborát: /:

Reád hagytuk mi magunkat, jól
tudod gyarlóságinkat, viseld ekképen
gondunkat, hogy vehessük országo-
dat: /:

Segítségedtől mindennek, testnek és
fene

fene ördögnek, minden mi ellenségink-
nek, veled állhassunk ellene,: /:

Emlekezzél-meg mi rólunk, fáradt-
ság után nyugodalmunk, áldd-meg és
édesítsd álmunk, lelkünkben hogy ví-
gadhassunk.:/:

Oltalmaz tüztől, fegyvertől, lopó,
tolvaj, ellenségtől, haláltól fertelmes-
ségtől, gonosz álmotól vétektől.:/:

Reggel ismét hogy fel-kelünk, hálá-
dást előtted tészünk, mindenkor téged
ditsérünk, velünk vagy hol ellensé-
günk?:/:

Kiért ditsérünk mindenben, hogy
Szent Atyádnak kedveben, juttattál
isméretiben, áldassál azért mennyek-
ben, áldassál azért mennyekben.

M A S

Werde munter mein Gemüthe/ ic.

EBredgy-fel, oh te én szívem! kegyes
elmélkedésre: /: Serkeny-fel te-is
én nyelvem, Isten dicséretire. R. Mert
ez mai nap engem, gonosztól meg-
örizett, minden veszedelmet tőlem, ke-
gyelmesen el-terített.

Hálá légyen Atyám néked, Isteni
jóvól-

jóvóltodért :/: Ez napon reám terjesztett mennyei áldásodért. *R.* Hogy hirtelen haláltól, jó kedvedből megmentél, ördögnek ő nyilaitól, hatalmasan védelmeztél.

Nints embernek olly bőls nyelve, melly ki magyarázhassa :/: Felségednek ditsősége, melly nagy, azt ki mondhatta. *R.* El fogyhatarlan Uram! a' te kegyelmességed, meg-vallom, oh Sz. Jehovám! fok a' te téteményed.

A' tündökletes Nap fénye, láttyuk már el-enyészett :/: És az éjnek sötétsége mi hozzánk el-érkezett. *R.* Légy velem én Istenem! te védelmezésségeddel, vigasztally, bátoríts engem, vigasztaló Szent Lelkessel.

Botsásd-meg Jéhova kérlek, fertelmes bűneimet :/: Haragra ne gerjeszszellek én azokkal tégedet. *R.* Az ördög tsalárdsága, hogy ne ártson énnékem, örökké való kínokra, ne jusson én szegény lelkem.

Hogyha szintén Felségedtől mint juh el-tévelyedtem :/: És a' te Szent Törvényedről jaj ritkán elmélkedtem.

R. De

R. De te hozzád kiáltok, ne nézd én fok bűneimet, töröltessenek-el azok, ne terheljék bús-szívemet.

Oh te örök világosság! ditsőséges fényesség :/: Ki vagy mindenben igazság, és hatalmas Szent Felség. *R.* Ez éjtszakai időn kérlek maradgy én velem, hogy te benned örvendezzen, mindenkori az én lelkem.

Örizz az álnok ördögnek megvett hálójától :/: És egyéb ellenségimnek rám törő szándékjoktól : *R.* Ne hagyj engem bűnomban nyomorultul el-vesznem, pokolnak ő gyötrelmibe vétke miatt be-esnem.

Jöllehet testi szemeim álomtól nehezdednek :/: De téged lelki szemeim szüntelenül szemlélnék : *R.* Lelkem minden bánatban te hozzád ragaszkodik, éjjel nappal buzgóságban tsak te rólad gondolkodik.

Ez éjtszaka engedgy nékem, szépséges nyugalmat :/: Takargassád én Istenem te szegény juhotskádat. *R.* Mert tenéked ajánlom lelkemet és testemet, gondviselésedre bizom kezdeből vett értékemet.

Engem

Engem kérlek ördög ellen védelmezz kegyelmesen :/. Hogy hirtelen el ne nyeljen, 's kárhozatra ne éjtsen. *R.* Távoztass el én tőlem véletlen veszedelmet, add jó egészségben érnem, és szereztesen a' reggelt.

Hallgasd meg én könyörgésem, mindenható Teremtőm :/. Te légy ez éjjel mellettem, oh kegyes Idvezítőm. *R.* Vigasztaló Szent Lélek légy te-is én őrizőm, hogy az kegyetlen ördögök, távozzanak el én tőlem.

Ugyan azon másképen.

SErkenny-fel elmém 's mondgy nótát, ti-is érzékenséгим :/. Áldgyátok Isten jó-voltát, minden én tehet-séгим : *R.* Hogy ez nap engem kártól, sok fele nagy nyavalyától, ólralmazott és meg-tartott, hogy a' Sátán nem árthatott.

Magasztaltassál az Égre, irgalmasságnak Attya :/. Hogy dolgom méne jól végre, Felségednek malasztya. *R.* Őr-zött engem minden kártól, és sok-fele gonofságtól, ellenségimet el-verte, minden sértéstől meg-mente.

Sem-

Semmi nyelv ki nem mondhattya, te tsuda jó tétedet :/. Senki meg-sem számlálhattya, te tselekedetidet : *R.* Nagy és sok a' te jó-vóltod véghetetlen áldomásod, úgy vezérlettel engemet, hogy nem érzem esetemet.

Ez a' nap immár el-múla, a' setét éj közelget :/. A' Nap homályba fordúla, melly minket örvendeztet : *R.* Légy velem oh én Atyám, te világod fénylék reám, melegítse a' sötétben, bágyadt szívemet fektében.

Uram irgalmasságodból bocsásd meg bűneimet :/. Mellyekkel gyarlósá-gomból meg-terheltem szívemet : *R.* Ezért akar a' Sátán, pokolra vinni hátán, a' kitől csak te tarthatf meg, vétkeimért ne büntes meg.

Ha tőled el-távoztam is, ugyan meg-int meg-térek :/. A' te Fiaid érettem-is áldozott, hozzá férék :/. Nem tagadom bűneimet ; de tekintem kegyel-medet, melly nagyobb én vétkeimnél, gonosz tselekedetimnél.

Oh igazaknak világa ! oh örök nagy fényesség :/. Néked légyek én ajánlva,
cz

ez éjjel melly sötétség: *R.* Maradgy velem én Istenem, mert majd kell létben lennem, azért szomorú lelke-met, vigasztald bús szívemet.

Órizz őrdögnek törétől, ez éjjel időben:/: Rettentő mesterségétől, mostan és jövődőben: *R.* Ne hadd igaz világosság, hogy el-vesztjelek nagy jószág, ha te vagy az én szívemben, nem rettegek én lelkemben.

Ha szemeim el-húnynak-is, fáradván el-aluszna:/: De a' szívem ugyan még-is 's lelkem reád vigyáznak: *R.* Veled édesen álmodgyam, mennyországodat gondollyam, tsak te hozzád ragaszkodgyam álmomban-is veled lakjam.

Adgyad nyugodgyam ez éjjel, tsendesen óltalmaddal:/: Minden gonosz távozzék-el, fedezz-bé áldásoddal. *R.* Testem, lelkem és értékem, házastársom, és gyermekem, jó akaró 's ellenségem, légyen kezeden tselédem.

Ne ejts engem rettegésbe, ments-meg véletlen kártól:/: Ne ébredsz-fel betegségre, tarts-meg háborúságtól. *R.* Tűz és vizi nyavalyától, dög és hirtelen

elen haláltól, ne hagyj meg-halnom út bűnben, vesznem testben 's léleken.

Oh nagy UR Isten hallgasd meg kérését te Szolgádnak, (Szolgáladnak,) :/: Oh Jéhus Christus órizz-meg, kit én 's mások imádnak. *R.* Oh vigasztaló Szent Lélek! kinck kegyelmben élek, halld meg én könyörgésc-met, Amen, add-meg kérésemet.

M A S.

Die Nacht ist kommen/ darinn/ ic.

Vagy:

Fekéges Isten mennyeinek földnek Ura.

NYugodni mégyünk tenéked könyörgünk, és le-feküvén néked efedezünk, adgy nyugodalmas, békességes álmat, reggel-is fel-kelnünk.

Az őrdögöket távoztasd-el tőlünk, szent Angyalidat add óltalmúl nekünk, jó gondolkodást és kedves nyugovást, adgy mi álmunkban.

Adgyad hogy benned békével alhasunk, Angyalid által meg-óltalmaztassunk, és vagy aluszunk, avagy ébren vagyunk, téged ditsérhessünk.

B

Hálá

Hála tenéked örök Atya Isten, ki mi hozzánk vagy engedelmeséggel, hallgass-meg minket ez könnyörgésünkben, áldgy-meg hitünkben.

M A S.

Nach bleib bey uns **H**Err **J**esu **C**hrist/
MAradgy velünk mi Christusunk, mert már estve felé vagyunk, szent Igéd világoskodgyék, mi szivünkbe plántáltassék.

Ez mi utolsó időnkben, adgy bátorságot szivünkben, hogy szent Igéd és Szentséged, tisztán maradjon e földön.

Nálunk és maradéinknál, hogy öklis járjanak annál; Kérünk Uram ez úgy legyen, örökkön örökké, Amen.

I M Á D S Á G.

MAradgy mi velünk, mi Christusunk, mert már bé estveledünk; Te szent Igéd fényessége, közöttünk el ne óltassék: Utolsó veszett időben tarts egyességben, hogy mi a' hitet szent Igédet, végig meg-tartsuk szentségidet, Amen.

ADVEN

ADVENTI ÉNEKEK.

Nun komm der Heiden Heiland/xc.

Most jó népek Meg-váltója, a' Szüzességnék szép Fia, ki lőn e' világ tsudája, születerése bizonyítja. Mert nem férfiúi magból, de Szent Lélek illéséből; Isten Igéje testesüle, Szüz méhével egyesüle.

A' Szüz méhe neyekedik, Szüzesség meg-nem fértődik, tisztaság-is gyarapodik, hajlékól Isten ott lakik.

Ki jöve ágyas házából, mint királyi palotából, Isten sember egy személybe, öltöztvén a' mi testünkbe.

Sz. Attyától földre jöve, pokolnak kínnyát meg-töré, visszont ísmét mennybe méne, Attyának jobbára üle.

Ki vagy egyenlő Atyáddal, védelmezzed hatalmaddal, orvosollyad jóvóltoddal, betegségünk irgalmaddal.

A' te jáfzlod már tündöklük, szép új világgal-is fénlük, ferétségtől sem fértődik, htiünk ezzel erősödik.

Ditsőség legyen Atyának, ditsőség
B 2 ő Szent

ő szent Fiának, ditsőség a' Szent Léleknek, örökkévaló Istennek, Amen.

M A S.

Nótája: *A' kereszténységben, s' a' s.*

Vigan énekellyünk, Atyaistent ditsérjük, ki értünk ő Sz. Fiát e' Világra el-botsátotta, hogy az ő halálával minket meg-váltana.

Az Istennek Fia, négyképen jő mi hozzánk, leg-először a' testben, másodszor pedig a' lélekben, halálunkhoz harmadszor, ítéletre utólszor.

Mert testben ő el-jött, és Szűztől születtetett, Szent Irás azt jelenti, hogy pénitentiát hirdetni, kórokat gyógyítani, vakoknak látást adni.

E' Christus azt mondgya: tinéktek példát adtam, a' mint én tselekedtem, a' törvényt bé-telleyesítettem, ti-is úgy az Istennek akarattját tegyétek:

Az Atya Istennek akarattját hirdeti, hogy bűnből ki-térőket, önnön maga idvezitene, ő kint halált szenvedte, az ördögöt meg-győzte.

Mindenkor Lélekben, jő embernek szívébe, az ő szent Igéjében, mert úgy e

jár ő kegyelme, kegyelemnek ajtaját, zörgetőnek meg-nyíttya.

Azt mondgya: hol ketten vagy három öszve gyűlnek, az én szent nevemben, ő közörtök vagyok én mindennap vélek vagyok, mind világ végezetig.

El-jő Ur harmadszor, embernek halálához azért hagyja vigyázni, józan életben lenni, mert azember nem tudja, mely nap rá jő a' halál.

Magunkat meg-őjjük, hogy meg ne nehezítsük, tobzódással szívünket részegséggel, és ez életre való gondviseléssel, ez az Urunk intése.

Negyedszer Ur el-jő, e' világot ítéli, rettenetes lesz e' nap, halottak mert fel-támadnak, itt nem egy el-rejteznék, ha Ur előtt el-mehetne.

Urak ítéletre minden Angyalok jőnek, rettenetes szavára akkor az egek meg-indulnak, és nagysok jegyek lesznek az utolsó időben.

Az nap-lefszen rövid, hirtelenséggel esik, rettenetes nap támad, haragnak és boszszú állásnak, melyen az Ur ítéli pokolra bűnösöket.

Azért jer készülyünk, gonofzságot el-hagyjunk, a' szent Keresztyéniségben, és igaz pénitentiában, buzgó imádságokban, így várjuk mi URunkat.

M A S.

Nótája: *Követi vala népnek soksága.*

AZ UR Istennek, tsuda hatalma, im mit tselekedte, Ábrázattyára, mert embert teremte.

Igen ékesen, halál 's bűn nélkül, és nagy okossággal, hogy Teremtőjét ismérhesse azzal.

És hogy lakozzék: ott uralkodgyék a' Paraditsomban, tsak hogy ne egyék a' tiltott almában.

A' gonosz ördög, e' sok drága jót, ottan meg-irigylé, hogy Isten embert ily nagyra teremte.

Tört vete néki, hogy hamarsággal ötet meg-tsalhatná, gyönyörűségtől, épen meg-foszthatná.

Az álnok kígyó, az Embert ejté, im e' nagy veszfzélyben, az egy almának, hogy kóltolt ízében.

Azért az ember gyönyörűségét 's örö-

örömét el-veszté, magát nehezen helyére téríté.

Miglen bé nem tölt, a' mit jövendölt régen a' Próféta, hogy Meg-váltónknak Szűz leszen az Annya.

A' szent Lélektől 's nem férfiútól, lön testesülése, a' tisztaságos Szent Szűznek méhébe.

Szűztől mag-nélkül, ki nyílt szép Rósa, úgy mint az Messiás, melly mi Istenünk, a' bizonyos mondás.

Ő szabadíttya, rabságból hozza, melly veszendő vala, ördögnek rajta, nem lesz már hatalma.

Christus kegyelme azt tselekedte, hogy testbe öltöznék, ki nem mondhatni, mint meg-aláztatnék.

Halála által poklot el-rontá, és meg-szabadítá, a' kik valának ördög fogságában.

Az Angyaloknak lön nagy örömök, hogy ez hír fel-hata, hogy Christus vére, Embereket váltá.

Ditsérjük azért UR Jéhus Christust, ki velünk tött sok jót, jobbakat kik-nél, Ember nem-is hallott.

Amen ditséret, tisztesség legyen,
mennyei Atyának, kedves Fiának,
's szent Vigasztalónak, Amen.

KARATSONI ÉNEKEK.

IN dulci jubilo, zengjen víg ének szó,
Mi Meg-váltónk nyugszik, *in praesepio*,
és fénlík mint a' fényes Nap, *Marris*
in gremio. Alpha est & O. Alpha est & O.

O *JESU parvule!* oh kisdéd Gyer-
merske! Szívünket vigasztallyad, *o puer*
epime. Minden te javaiddal, *o Prin-*
cipe gloria! *Trabe nos post te, trabe nos*
post te.

O *Patris bonitas!* óh Fiúnak engedelme!
Mi mind el-vesztünk volna, *per nostra*
crimina, de ő nekünk meg-nyerte, *Cæ-*
lorum gaudia. Eja qualia! Eja qualia!

Ubi sunt gaudia! A' mennyei hajlék-
ba. Nagy örömmel éneklík *nova can-*
tica; mind a' mennyei karok, *in Regia*
curia. Eja gloria! Eja gloria!

MAS.

M A S.

A' mennyből halljatok nagy örömet,
ifjak és mind vénnek, mellyet most
hirdetek, ditsóséggel kérlek ne fél-
lyetek.

Istennek Sz. Fia magas mennyből Jes-
se gyökeréből, magára testet vón. és
Szűztől született ma minékünk.

Ötöd' édes Anyja a' Mária, pólába
pólálá, tévé a' jászolba, a' rút istáló-
ba a' nagy Királyt.

Kit ökök és szamar szagolással ismér-
nek Uroknak, és az hideg ellen ök
örizik szépen fuvallással.

És ennek ékesen énekelnek mennyei
Seregek, ditsóság mennyégben, béke-
ség e' földön mindeneknek.

Örvendezz és örülly nagy kedvesen,
mostan oh én Lelkem! zendült szép
napok ragyogó tsillagok most fénl-
jenek.

A' bűnös emberért világosság támad
élet 's váltság azért ditséretet tegyünk,
tisztességet néki, Amen.

B 5

MAS.

M A S.

Nórája: Den Vater dort oben/te.

Hirdetek ti néktek Lelki nagy örömet, egy tiszta Szűz szülé mi Idvezítőnket, mennyeknek Királyát, szüntelen ditsérjük, Angyaloknak Urát.

Erről a' Próféták régen prófétáltak, Messiás Christusról nagy hiresen irtak, jövel idvez légy már, mert a' keresztenység téged nagy szomjan vár.

Nap, Hold és Tsillagok, repdesvén vigadnak, szent Születésnek, örömet mutatnak, minden-féle állat, nagy örömmel várja ő Meg-váltó Urát.

Gyönyörű szép gyermek melly fekszik jászolban, és bé-takartatott kemény pólátskában, kit a' Szent Seregek magas mennyországban szüntelen ditsérnek.

Szent Születésének örvendetes napját, szentellyük és várjuk lelkünk bődögságát, ördögnek hatalmát, megrountá minékünk adá bődögságát.

Oh áldott szép Gyermek, Istennek szent

Szent Fia, ki mi bűneinkért született világra! légyen néked hálá, e' szomórú völgyből vigy-bé országodba.

Amen Alléluja vigan énekellyünk, született Királynak hitből könyörögjünk, e' földön mig élünk, örök bődögságát meg-adgya minékünk, Amen.

M A S.

*N*obis est natus hodie, de pura Virgine,
Rex est victoria.

Ma Gyermek nekünk születék, tiszta Szűztől nekünk Királyunk adaték.

Cui Sol, Luna, & Terra, omnia Sydera vernant per tempora.

Kinek Menny, Föld és a' Tenger, szolgálnak nagy hiven, az ő idejekben,
Idèd nos Terrigena, laudemus hodie Regem potentia.

Azért mi-is mind fejenként, ditsérjük fel-fzóval, győzedelmes Királyt.

Ob hoc nunc pangamus ei, omnes & singuli cum voce chorali.

Mostan néki zengedezvén, mindnyájan egy szóval, néki énekelvén.

Laudamus nostrum Dominum, Maria Filium, Regem Angelorum.

Ditsérjük a' mi URunkat, Máriának
Fiát, Angyalok Királyát.

*Ult dentur nobis premia, magnaue gaudia,
in Cœli curia.*

Adgyon nekünk bôldogságot, örö-
kös vígságot, Mennyei Országot.

*Laus, Honor, Virtus, Gloria, atque V.
gloria, per cuncta secula.*

Ditséret légyen ő néki, nekünk pe-
dig lelki békesség örökké, Amen.

M A S.

Szent István Mátyróságáról.

SZent Istvánnak halálát jelentem,
Mátyróságáról emlekezem, és
kövezését mostan beszéllem, erős hit-
tit Christusban hirdetem.

Zendülés Sidóságban támada a' hit
dolgában fok meg-bódúla, Isten ígéje
nevékedik vala, ízámtalan nép Chri-
stushoz tért vala.

A' Szent István Istennek szolgája
Christus hitit prédikállya vala, nagy
fokaság hozzá hajlott vala, mert
Szent Lélek belöle szól vala.

Nagy tsudákat-is ő téfszen vala, kiért
fok.

fok nép őt hallgattya vala, kinn a' Si-
dók bôszszonkodnak vala, meg-ölnie
igyekeznek vala,

Támadának olly gonosz férfiak,
a' gyülekezetből kik valának, nagy fo-
kan egybe szólakozának, Sz. Istvánra
ők tanátskozának.

Hogy ő véle meg-vetekednének, ha
dolgában konkolt lelhetnének. melly
ellene vólna szerzéseknek, hát azonnal
Istvánra gyülnének.

Gyülekezetbe fogva bé-hoznák,
Papok előtt őtet el-vádolnák, és elöt-
tök őtet kárhoztatnák, végre szörnyű
halálra-is adnák.

Reá azért fokban indulának Sz. István-
nal ők disputálának, de ellene hogy
nem állhatának, azért reá mind agyar-
kodának.

A' Szent Lélek belöle szól vala, ki
ellen Sidók nem állhatnak vala, hamis
tanúkat támasztanak vala, kik szent
Istvánra hamist szólnak vala.

Támaszták rá ezzel a' kôlséget, Vá-
rosbéli fok gyülevész népet, Fő-Papo-
kat és vén Embereket, meg-ragadák
mindgyárt azért őtet.

Jerúsálem gyülekezetében, élő vonák Papok eleiben, hamis tanúkat állattak előve, kik ezt kezdék mondani felőle:

A' nagy Istent e' meg-káromlotta, Móses Törvényt meg-hamisolta, e' szent helyet rútúl szidalmazta, tőle hallották, hogy ezt mondotta:

Názárethbéli JÉsus a' szent helyet el-rontya, ő a' gyülekezetet, Mósestől adatott szerzéseket, ilyen nagy káromlást e' beszéltet.

Vén tanársok és fok szerzetesek, tekintvén szent Istvánt a' emberek, a' Fő-Papúl vala ő közöttök, erre kérdészent Istvánt ellőtök.

Sok tanúknak ha az ő mondások, úgy volna é bizonnyal vallások, mert lesz olly embereknek halálok, kik-től hallatnak illy káromlások.

Telleyes vala István Szent Lélekkel, felele nékiek bátor szível, vallyon 's kit nem üldöztek ölésel, Isten hivei közt öldöklésel.

Régi Prófétaikat Atyáitok, megölték, le-taglattak mind azok, ti-is azok-

azok maradéki vagytok, kik Istennek ellene állotok.

Atyáitok az Istent kergették, jámbor hiv Prófétaikat meg-ölték, kik Christusnak jövését hirdették, mindazokat ők meg-emélsztették.

Názárethbéli Jésus hóhéri, ti-is vagytok mostan poroszlói, Ur Christusnak vagytok árúloi, drága szent Vérének ki ontói.

Szívekben Papok háborganak vala, hogy szent István ezt beszéli vala, fogókat rá tsikorgattyák vala, a' Fő-Papok agyarkodnak vala.

Telleyes lévén István Szent Lélekkel, fel-tekinte az égre örömmel, Jést látá az élő Istennel, fel-kiálta nagy buzgó Lélekkel.

Úgy mond látom meg-nyiltak az Eget, állván jobba felől az Ur Christust, az Atya Istennél a' szép Jést, ezt hallván mind bé-dugák fülöket.

Leg-ottan immár fel-kiáltának síkoltással reá rohanának, vele gyorsan ők ki-indulának, számtalan köveket ragadának.

Egy-

Egyfzer 's mind Istvánt kövezni kezdék, agyba főbe kövekkel le-verék, Jerúsálem kitől el-sebhedék, ottan szegény térdére le-esék.

Rikóltással őt kövezik vala, semmi épség testében nem vala, feje, teste mind el-romlott vala, még-is szegény így könyörög vala:

Az én Lelkemet oh Uram Jéhus! vedd hozzád; mind ezeknek bűnemet megbotsásd, és ne tulajdonítsad, erre kegyelmességed mutassad.

Többet szegény nem szólhatott vala, verés miatt el-sebhedett vala, e' szóok után földre borult vala, Ua Istenben és elalutt vala.

Testét néki szépen el-temeték, sok Isten felő népek kefergék, Lelke nagy ditsőségbe vitették, örök bódogságba helyezteték.

Mellybe mi-is hogy el bé-mehetsünk, a' Felséges Istennek könyörgünk, kétség nélkül ha benne hiendünk, örök ditsőségben véle leszünk.

BÖJTI

BÖJTI ÉNEKEK.

Régi időben meg-irta, Jérémiás szent Próféta, hogy Christus kint halt szenved, e' mind Sidók tanátsa lőtt.

Mert ő köztök úgy szólának, mindnyájunké légyen a' tanáts, hogy ártassunk az igaznak, és szerezzünk néki gonoszt.

Nem vész-el Törvény e' miá, böltsnek sem múlik tanátsa, noha e' beszéd igen mély, lám Prófétáktól nem vész-el.

Kiáltással eleiben, mennyünk úsuk-meg nyelvünkkel, igazsággal ellenünk áll, ne gondollyunk semmit azzal.

Élő kenyérnek ő magát, és Isten Fiának híja, szemünkre hánnya bűnünket, büntetéssel is fenyeget.

Semmi kedvünk nem keresi, rá-is néznünk immár nehéz, ez Ember kemény személyű, ne szenvedgyük őt közörtünk.

Függesztjük fel keresztfára, lássuk-meg

meg, ha Isten Fia, öllyük-meg szornyú halállal, ne légyen nehéz ez után.

Atya Isten tekints reám, lásd mint támad ellenség rám, mint a' Bárány szelidséggel, szenvedem dühősségeket.

Meg-nem bertsüllék ortzámat, úgy verték mint akarták volt, minden testemet, fejemet, meg- gyaláznak engemet.

A' mint a' kemény kőszikla, én fejem köztök áll vala, a' nagy kínban nem indula, minden gonosz rám rohana.

Uram te vagy igaz Bíró, igazságomat jól látod, és az ő gonofságokat, reád hagyom, benned bizom.

Azért mi-is ezenképen, bizakodgyunk az Istenben, hagyjuk rá rövidségünket, hozzá járulván szívünkkel.

Hogy az Istenhez mehessünk, mennyégben véle lehessünk, edgyütt véle hogy élhessünk, Christus légy segítség nekünk.

A' te kecserves kínodért, botsádmeg minden bűnünket, minket rút tűz ne égessen, Christus ments-meg minket, Amen.

LIT.

L I T A N I A.

OH Mennyei Atyánk! Tekints kegyesen reánk! Jésus Idvezitőnk. Légy kegyelmes nekünk, Kegyelemes Istenünk, Könyörülly mi rajtunk.

Puer.

Szenteltétsék a' te Sz. Neved, Mennyei Felséged.

Chorus.

A' te szent Fiadnak érdeméért, hallgass-meg Ur Isten.

Engedd, hogy a' te isméretedben mind végig meg-maradhassunk: Találmányt el-hagyjunk.

Chorus.

A' te szent Fiadnak érdeméért, hallgass meg Ur Isten.

Jöjjön hozzánk a' te Sz. Országodnak ditsősége. Kinek nintsen vége.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.

Engedd, hogy a' te Szent Lelked, minket te szent Országodnak, tagjává tégyen:

A' te szent Fiadnak érdemé: 's a' t.

Légyen a' Te szentséges akaratom e' földön, Miképen a' mennyben.

A' te

A' te szent Fiadnak érdem: 's a' t.
Mint az Angyalok mennyben , Ugy
mi-is e' földön.

A' te szent Fiadnak érdem: 's a' t.
Egedd, hogy a' te szent akaratom sze-
rint élhessünk, kedvedben lehessünk.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Adgy jó Fejedelmet és egygyesé-
get, Lelki békeiséget.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Adgy hivatalunkban te ditsőségedre
való hasznos elő menetelt, Ditsér-
hessünk tégedet.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Add-meg a' mindennapi kenyerün-
ket, Add-meg életünket.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Botsádj-meg a' mi vétkeinket, né-
künk , Kegyelemes Istenünk.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Miképen mi-is meg-botsáttuk vét-
keket, Ellenünk vétetteknek.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Engedd, hogy az irgalomságban té-
ged követhessünk. Egymásnak enged-
hessünk.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Ne.

Ne vigy minket kísértetbe, ördög-
nek töribe.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Ne hagyj esnünk semminémű vesze-
delembe , Gyarló életünkben.

A' te sz. Fiadnak érdeméért: 's a' t.
Oltalmaz minket gonosztól, Ártal-
mas szándéktól.

Chorus.

Mert tiéd az Ország, hatalom és a'
ditsőség, mind örökkön örökké.

Hirtelen való haláltól, ördögtől, és
minden világi nyomoruságtól, kegyel-
mesen szabadíts-meg minket , Adgy
örök életet.

Mert tiéd az Ország, hatalom, 's a' t.
Ur Isten hallgasd-meg a' mi könyör-
gésünket, Töltsd-bé kérésünket.

Mert tiéd az Ország, hatalom, és a'
Ditsőség , mind örökkön örökké,
Amen.

M A S.

Planctus Maria.

Jaj! édes Méhemnek, drága édes
Gyümölcse, én szegény árva fejem-
nek, tsak egy reménysége.

Jaj!

Jaj! jaj! ki nem szánna, látván illy esetedet, könyves szemmel ki nem sirna, látván szent testedet.

Jaj! mind el-hagyának, szolgálid el-futának, mint mezőben egy virág-szál szintrén úgy hagyának.

Oh drága szülöttem! ártatlan édes Jézus, mi bünt tettél, hogy fán függesz, feléid kegyes Christus.

Most édes italod méreg etzettel telyes, minden tagod fok kínokkal látom igen terhes.

Koronád most tövis szent kezeidben Klavis, szent nyakadon ütés, tsapás vagyon, de nem Kláris.

A' bűnös Ádámnak és Evának vétkéért, hirtzoltattál, tsapdostattál, végre áldoztattál.

Kalvaria hegyre mezítelen vitettél, a' kegyetlen hóhéroktól ott fel-feszítettél.

Te szent oldaladból, bőven tsepeg piros vér, e' világon szerte szélllyel, futott szomorú hír.

Síratnak barlangban lévő mérges Sárkányok, siránkoznak minden helyben, lévő vad állatok.

Gyáz

Gyászban öltözének minden-féle állatok, sírat a' Nap, óhajt a' Föld, sirnak a' Tsillagok.

Síratlak szüntelen, én-is keserves szemmel, reád nézván téged szánlak könyves szemeimmal.

Szánnyatok-meg engem erdők szép violái, keferüllyön a' hegyeknek zúgó tsatornái.

Vége legyen immár keserves panaszimnak, mert látom, nints ki szánója az én síralmimnak, Amen.

M A S.

JÉZUS a' Keresztfán függvén, és Teste sebbetett lévén, keserves nagy kínai közben, e' hét szót mellyet Jézus szóla, jól meg-gondollyad szivedben.

Első mondása Jézusnak, mellyet monda Sz. Attyának, édes szóval és víg szível: Botsásd-meg nekik én Atyám, mert nem tudgyák mit mivelnek.

Másodszor gondold-meg irgalmaságát, mellyet latorhoz mutatott, kegyes szóval kinek monda: Bizony te velem lélszész ma, az én Atyám országában.

Har-

Harmadszor gondviselesét, 's ne vedd tsúfságra beszédét: Aszfszony ihon a' te Fiaid, János, vedd hozzád Anyádat, 's viseld szorgalmasos gondgyát.

Most halljad negyedik szavát, Christus nagyon kiáltását, Szomjúhozom: bődogságát emberi nemnek kívánván, 's szegkek helyét fel-találván.

Ötödször irgalmasságát, mellyért szólítá szent Attyát: Én Istenem miért hagyta-el engemet, mert a' mit szenvedek, mértéke felett terhel.

Hatodik igen ható szava, mellyet sok bűnös-is halla, az ő szentséges szájából: Bé-tellyefedtek mindenek, ez órában jó kedvemből.

Hetedszer, ajánlom Atyám te szent kezeidbe magam, Sz. Lelkedet bortsásd hozzám, az én utolsó órámon, mikor testemről bútsúzó.

Christus kinyát ki betsúli, 's e' hét mondásit emliti, kegyes gondgya arra lészén, azonképen itt e' földén, és az örök ditsőségben.

MAS

M A S.

Ugyan azonrúl

M Időn JÉSZUS a' keresztfán, testben meg-liggattatván, keferű nagy fáj-dalmakat szenvedne, im illy hét szókat monda: jegyezd-meg azokat.

Elsőben mond: nagy édesen, ő szent Attyának mennyekben, épségéből elméjének, Atyám bortsásd-meg nékik, nem tudgyák mi tselekefsznek.

Másodszor nézd a' kegyelmet, kit JéSZUS a' Tolvajjal tett, mondván neki irgalmában: Bizony ma Paraditsomban, lélsz én Országomban.

Harmadszor ő nagy szűkségét, gondold-meg illy szép beszédét. Aszfszonyi állat im te Fiaid, János im hol a' te Anyád viseld hűségesen gondgyát.

Negyedszer monda ártatlan, Szomjúhozom mindúntalan, embereknek idvességét kívánom, 's az szegkek helyét érzen testemben bélyegét.

Ötödször mond kefervesen, én Istenem! én Istenem! miért hagyta-el engemet? hogy nézhedd szenvedésemet, melly majd győzi erőmet.

C

Hato-

Hatodik szava olly erős, hogy sok bűnösnek rettentős, mondván Jézus szent szájával; el-végezterett bizonynyal, én kínom ezen órával.

Hetedszer mond: már egy végben, Atyám Lelkemet kezedben ajánlom vég bútsúzással, testemtől meg-válással, mert már meg-víttam halállal.

Valaki Christusnak kinnyát meg-betűli illy hét szavát, azt Isten itt ez életben meg-áldgya, 's ott kegyelmében részessé teszi mennyekben.

M A S.

URunk JÉZUS szelídségnek igaz Báránya, e' világra jöve bűnösök váltóságára, mi bűnünkért adta magát az áldozatra, hogy szent Attya előtt tenne ártatlanokká.

Az ördögtől kísértést, 's embertől káromlást, Attya fiaitól szenvedégyalázattyát, ellenségitől fel-vette ő nagy szidalmát, így szent Attyának bé-tölté jó akarattyát.

Tsudálatos Isteni szeretet emberekhez, hogy hasonlóvá tette magát mindenekhez, bűn nélkül lévén kegyes lön bűn-

bűnösökhöz, nagy irgalmafságot, mutat a' meg-térökhöz.

Éhséget, szomjúságot, hevet és hideget, fel-vévé mi értünk a' nagy szegénységet, véres veretéssel, mennyei kenyerünket, kereste munkával a' mi idvességünket.

A' halálra eredvén akarattya szerint, szenvede boszszúságot és valla nagy-fok kint, példát adván mindnyájunknak, hogy ő keresztét viseljük, és keressük ötet mi naponként.

Kérünk téged Urunk Jézus Istennek Fia, drága véred hullásával nézz fiaidra, nyittasd-meg kapudat hogy te szent orszáгодba, bé-mehessük te utánad bődogsáгодba.

Ditsértessél Attya Isten a' Sz. Lélekkel, ki mi értünk egy Fiadat nem kímélleled, tekints reánk kérünk kegyelmes szemeiddel, várassuk országodat nagy jó reménsséggel.

M A S.

OH én Atyám, tekints reám, az én nagy szűkségemben, keresszén-függök szegezvén, az emberi nemzet-

nek váltságáért, kérlek, légy melletttem az én utolsó órámon.

Hozzád kiáltok UR Isten, mert mástól nints segítségem, igen vagyok gyálatban; Az emberi nemzetnek, 's a' t.

Ugy mint az együgyű bárány vagyok meg kínzattatván, igen szenvedek kínokat; Az emberi nemzetnek, 's a' t.

Kézemet által verték, épség nintsen testemben, és lábaimat szegeztek; Az emberi nemzetnek váltságáért, 's a' t.

Méreg etzet én italom, mindennek tsűfja vagyok, mert lator nevet engemet; Az emberi nemzetnek, 's a' t.

Atyám bocsásd meg ő bűnök az én felszítóimnek, mert hogy ezt mivelik nem tudgyák; Az emberi nemzetnek váltságáért, 's a' t.

Imé én Atyám tenéked én lelkemet ajánlom, vedd hozzád kérlek tégedet; Az emberi nemzetnek, 's a' t.

Ditséret legyen ezekért oh Jésus Christus néked, ki mi érettünk keresztfán nagy kínokat szenvedtél, és meghóltál, engedgyed minékünk, hogy veled uralkodhassunk.

MAS

M A S.

JEr elmékedgyünk mi hiv keresztyének, melly nagy kint URunk szenvedett érettünk, Születésétől fogva hóltáiglan nem lön nyugalma.

Először kertben ötet meg-tsókolá, Judás, Sidóknak el-árulá, mondván. Figyelmezzetek, kit meg-tsókolándok, az a' kit árulok.

Rá rohanának mint éh Oroslányok, Tanítványi is onnét el-futának, nagy rikóltással Annáshoz viteték, mi Idvezítőnk.

Első órában Pilátus házánál, vádó-lák ötet sok tsalárdságokkal, mennyeknek URát meg-ostoroznia, Pilátus hagyá.

Három órakor mind fel-kiáltának, hogy e' világon éltét nem kívánnák: de inkább szörnyen hogy meg-feszí-tésék, mennyei Felség.

Hatodik órán a' keresztfát vallán vi-selvé, kinnak miatta el hala, ő ruhájából el-levetkeztetett meg-feszítettetett.

Szörnyű kínnyában, szomjúhozom, monda: ottan a' dühös Sidóknak sok-

sága, spongyiát vévén méreggel megtölte, és nyújtá néki.

Fel-szóval lelkét Attyának ajánlá, keferű kinnak miatta meg-hala, a' föld meg-indúlt, Nap-is meg-setétült, e' szörnyű dologtól.

Istenes József Pilátushoz méne, hogy keresztfáról le-véternék teste, Pilátus semmit ellene nem tarta, Isten úgy akarta.

A' Keresztfáról estvéli órában, Tanítványitól le-véttetett ottan, az ő szent Anyja testét ápolgattya, keferven firattya.

Meg-kenék testét drága Balsamommal, nagy tisztességgel bé-takarák gyóltásban, Új koporsóba ötet helyhez-teték, és el-temetteték.

Sirjunk azért hát mi hiv Keresztyének, hálákat adván a' mi Istenünknek, iszonyú halált, ki szenvedé értünk, idvességünkért.

M A S.

Sirjon az Eg, sirjona' Föld, melly majd leszen füvekkel zöld, sirjanak a' szép Tsillagok, mert szenveded kedves világok, könyvezzenek a' virágok.

Ne

Ne legyen vidám mi kedvünk, sirjon szánk, zokogjon szivünk, szomorkod-gyanak Angyalok, mert szenveded kedves világok, könyvezzenek a' virágok.

Oh szomorú! oh fájdalmas! oh gyázos nap vagy siralmas! halálos hirnek ideje, im szenved a' bűnösökért, a' bűntelen ont piros vért.

Oh szelid Bárány 's ártatlan! oh te hatalmas Oroszlány, miképen meg-ölettetél, nintsen-é reád tekintet, nintsen ki szőllyon éretted?

Oh fejér tiszta Liliom! kit nyújt az Evangéliom, így kell-é vérben fürödnöd, oh szentségnek egy példája! így vagy-é világ tsudája!

El-enyészett 's el-nyúgodott, halálnak fizetett adót, ki semmivel sem tartozott, értünk imé lött, átkozott, mellyet rá fok bűnünk hozott.

Oh ártatlan nagy áldozat! ki lött érettünk áldozat, leszen kegyelem fejünkön, el-mégy tőlünk hogy újonnan, ismét hozzánk meg-jöjj onnan.

A' Nap nem azért nyugszik-el, mint ha soha nem jöne-fel, de hogy hozzon

C 4

nyu-

nyugodalmat, oh Jésus, te-is el-nyug-fzol. lelkünknek nyugovást hozol.

Jöjj-fel oh világnak Napja! szépséget szívünk várja, kelly-fel hamar korporsóból, oh Jésus lelkünk öröme örök életünk öröme.

M A S.

Nótája: *Herr Jesu Christ wahr Mensch und Gott/ ic.*

Ecce homo! Im' az ember! Kinek kinyya mint a' tenger; keményen ostromoztatott, tövissel koronáztatott.

Ecce homo! Im' az ember! ki véres mint veres tenger, Bárfonyba fel-öltöztetett, éktelenül pókdöstetett.

Ecce homo! Im' az ember! Szenvedése mint a' tenger, mellynek oka a' mi bűnünk, ezt íratni meg-ne szűnnyünk.

Ecce homo! Im' az ember! Szeretete hozzánk tenger; Ezért ötet mi mind áldgyuk, hálá adással imádgjuk.

Ecce homo! Im' az ember? Kinek érdeme mint tenger, hogy a' nálunk haszontalan ne légyen, kérjük úntalan.

Ecce homo! Im' az ember! Kinek szent-sége mint tenger; Igaságunknak ruhája, Idvességünknek palástja.

Ecce

Ecce homo! Im az ember! Ki-e menny, föld, és a' tenger; Hóltunk után mennyországba, Vigyen örök bődögságba.

Szent Gergely napjára való Ének.

Szent Gergely Doktornak, híres Tanítónak az ő napján; régi szokás szerint, mennyünk Isten szerint Oskolába.

Lám a' Madarak-is hogy szaporod-gyanak, majd meg-jönek a' szép kikeletkor, sok szép ének szóval zengedeznek.

Mert illyetén helyben, mint gyümölcsös kertben a' Fialat; nevedeknek ifjak, gyermekek, jó fiak Isten által.

Illy helyben Királyok, Ur Fiak, Tsászárok, tanittatnak, a' szegény árvák-is, el-hagyott Fiak-is oktattatnak.

Ti-is ezenképen jertek-el nagy szépen Oskolába, holott szép tudományt vegyetek, adományt, idgvességre.

Nem jó tudatlanul fel-nőni parasztul e' világban; mert így emberségre, nem

nem mehetni tisztre, ez országban.

Jertek-el mi velünk, mert értetek jöttünk, jó Gyermek, mennyünk Oskolába, Istennek házába, tanúságra.

Szüléknek örömi, mint drága szép gyöngyök, ti Gyermek; Christus ínt titeket, 's mind szüléiteket, felküldgyenek.

Christus Urunk régen, itt e' földön lévén, gyermek korban, szereté rendűket, ülven Doktorok, közt a' templomban.

Hogyha nem adhattok, minékünk Deákot házatokból; Papirosra valót adgyatok adományt javatokból.

Hogy Isten áldása, és szent áldomása, házatokon; Maradgyon mind végig, világ végezerig, jószágtokon.

Szerelmes ötséink, kik lésttek társaink, jertek-el már, jó Mesterünk vagyón, kit Isten meg-áldgyon, ki minket vár.

Isten már hozzátok, kik most el-nem jötök, Oskolába, de még az után-is oda kell jönotök, a' szent helyre.

Christus

Christus fel-támadásáról való Ének.

Surrexist Christus hodie, Alleluja, Laus sit Deo. Humano pro solamine, Alleluja, Laus sit Deo.

JÉBUS Christus fel-támad, Alléluja, Ditséret légyen. Embereknek vált-ságáért, Alléluja, Ditséret légyen.

Mortem qui passus pridie, Alleluja, Laus sit Deo. Miserrimo pro homine, Alleluja, Laus sit Deo.

Ki szörnyű halált szenved, Alléluja, Ditséret légyen. Az emberi nemzet-ségért, Alléluja Ditséret légyen.

Apparens primò Maria, Alleluja, Laus sit Deo. Penitenti Magdalena, Alleluja, Laus sit Deo.

Meg-jelenté Máriának, Alléluja, Ditséret légyen. És bűnös Magdalénának, Alléluja, Ditséret légyen.

Petro dehinc & ceteris, Alleluja, Laus sit Deo. Apparuit Apostolis, Alleluja: &c.

Annak-utánna Péternek, Alléluja, Ditséret légyen. És a' több Tanítványoknak, Alléluja, Ditséret légyen.

Album cernentes Angelum, Alleluja, Laus sit Deo. Annunciantem gaudium, Alleluja, Laus sit Deo.

Es láták feje ruhában, Alléluja, Ditséret legyen. Az öröm mondó sz. Angyalt, Alléluja, Ditséret legyen.

Dicentem ne timeatis, Alleluja: Jesum crucifixum queritis, Alleluja Laus sit.

Mondá nékiek ne félljétek, Alléluja: Meg-feszültt Jést kerestek, Allé: 's a' t.

Mulieres, ó tremule, Alleluja: In Galileam pergite, Alleluja, Laus sit Deo.

Oh ti félelmes Afzszonyok! Allé: Galileába mennyetek, Alléluja, 's a' t.

Discipulis hoc dicite, Alleluja, Laus sit Deo. Quod surrexit, Rex gloria, Allé: &c.

Tanítványoknak mondgyátok, Allé: Hogy a' Christus fel-támadott, Allé: 's a' t.

In hoc Paschali gaudio, Alleluja, Laus sit Deo. Benedicamus Domino, Alleluja &c.

E' Husvét Innepünkben, Alléluja, Hálát adgyunk az Istennek, Allé: 's a' t.

Laudetur Sancta Trinitas, Allélu, Laus sit Deo. Deo dicamus gratias, Alleluja, &c.

Ditsértessék Sz. Háromság, Allé: Atya, Fiú és Sz. Lélek, Allé. Ditséret legyen.

Aldo-

Aldozó Tsötörtökre való Ének.

A' Christus mennybe fel-méne, hálá legyen az Istennek, hogy minékünk helyt szerzene, Ditséret Istennek.

Bizonyítá emberségét, hálá legyen az Istennek, bizonyítá Istenségét, Ditséret Istennek.

Üle Attyának jobbára, hálá legyen az Istennek, hogy mi értünk könyör-gene, Ditséret Istennek.

Negyven napig vigasztalá, hálá legyen az Istennek, az ő hűséges szolgáit, Ditséret Istennek.

Kiknek igéré Sz. Lelkét, hálá legyen az Istennek, hogy ki nyerné ő Attyától, Ditséret Istennek.

Világra őket botsátá, hálá legyen az Istennek, hogy akarattját hirdetnék, Ditséret Istennek.

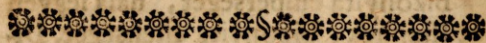
Beszédeket erősité, hálá legyen az Istennek, következendő tsudákkal, Ditséret Istennek.

Azért bizzunk a' Christusban, hálá legyen

légyen az Istennek, mert mindeneken hatalmas, Ditséret Istennek.

Könyörög most Sz. Attyának, hálá légyen az Istennek, és rólunk visel nagy gondot: Ditséret Istennek.

Ditsértessél Atya Isten, hálá légyen az Istennek, Fiú és Szent Lélek Isten: Ditséret Istennek.

Pünkösztre való Ének.

A' Pünkösztnek jeles napján, hálá légyen az Istennek, Szent Lélek Isten küldeték, Ditséret Istennek.

A' Christus hű szolgáinak, Hálá, 's a' t. **Az** ő hű Tanítványinak, Ditsér. 's a' t.

Kik tífza és tellyes szível, Hál. 's a' t. Egyben gyűlvén várják vala, Dit: 's a' t.

Rettences lön jövése, Hálá légy: 's a' t. Jelen vólta vigaságos, Ditséret, 's a' t.

Malaszttal őket bé-tölté, Hálá, 's a' t. Igaz hitben erősíté, Ditséret, 's a' t.

Azért mi-is Keresztyének, Hálá, 's a' t. Fel-szóval őket kiáltuk, Ditséret, 's a' t.

Oh Vigasztaló Sz. Lélek, Hálá, 's a' t. Világosító Sz. Lélek, Ditséret, 's a' t.

Lakoz-

Lakozzál a' mi szívünkben, Hálá légyen az Istennek, Büntől minket óltalmazván, Ditséret Istennek.

Igaz Hitnek vagy Mestere, Hálá, 's a' t. És békeségnek szerzője, Ditséret, 's a' t.

Adgy Békeséget minékünk, Há: 's a' t. Mellyet e' Világ nem adhat, Dit: 's a' t.

Ditsértessél Atya Isten, Hálá légyen az Istennek, Fiú és Sz. Lélek Isten, Ditséret Istennek.

M A S.

*S*Piritus Sancti gratia. Apostolorum pectora, replevit sua gratia:/: donans linguarum genera:/: linguarum genera.

A' Szent Léleknek kegyelme, Apostolokat bé-tölté, az ő mennyei kegyelmességével, áldván őket külömb-fele nyelvekkel, külömb nyelvekkel.

*M*isit per mundi clymata, ipsos verbi potentia, ut predicarent nuncium gratia, variis lingvis omni creatura, &c.

Küldé széles e' világra, őket ő hatalmasága, Hirdetésére Evangyéliomnak, 's tanítására emberi állatnak, emberi állatnak.

*D*icens eis accipite, Spiritum Sanctum hodie:

die: *Qui vos docebit* :/: *omnia, futura, atque* :/: *præterita, &c.*

Mondván nékik: Im vegyétek e' mái nap a' Szent Lelket, ki mindeneket meg-jelent tinétek; az el-múlt dolgot, és jövendőket, 's a' t,

Porro quando steteritis, coram Regibus & Dynastiis, nihil sitis :/: *soliciti, quomodo, aut quid loquamini, &c.*

Mondván azt is: Ha vitettek, Királyokhoz 's Fejedelmekhez, akkor ne legyetek szorgalmatosok, miképen avagy mit kellyen szólnotok, mit kellyen szólnotok.

Dabitur vobis in illa hora, virtus Dei scientia, qua replebit vestra desideria, suæ virtute :/: *divina, &c.*

Mert ugyan azon órában, Sz. Atyámtól szólástokban, adatik Sz. Léleknek böltsesége, kit meg-nem győzhet ember észsége, ember észes:

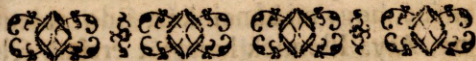
Spiritus Sanctum hodie, cæli misit Rex gloria: Huic canamus melos lætitiæ, plaudat & omne decus harmoniæ, decus harmoniæ.

Ditsérjük azért a' Vigasztalót, az igazságra bölts tanítót, ki Atyával és a' Fiú

Fiú Istennel, egy Istenség a' ditső Sz. Háromság, ditső Sz. Háromság:

Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Domino, laudetur sancta Trinitas :/: *Deo dicamus* :/: *gratias, &c.*

Azért néki nagy örömmel, adgyunk hálát víg énekkel, ditsértessék a' ditső szent Háromság, kinél vagy on amaz örök böl dogság, az örök böl dogság.

M A S.

A' Kommunikálásról való

Isteni Díséret.

JÉsus CHRISTUS mi idvességünk, egyetlen-egy szószóló, ki reménységünk, Atya Istennek Fia mi óltalmazó, ki miatt minden gonosztól megszabadúltunk.

Vallást tészünk, hogy mi mind bűnbe estünk, te szent Halálodról nem emlekeztünk, hozzánk való jó-vóltodról el-felejtkeztünk, nagy hitetlenség miatt meg-keseredtünk.

Testámentomot től a' te sz. Testdről,

ról, hogy bizonyosok lennénk idvességünk-ről, és meg-ne rettennénk, nagy bűneinktől, szent Véreddel meg-gyógyítál mi sebeinkből.

Testámentom szerint parantsolád minékünk, hogy te sz. Testedet vennők és ennők, drága sz. Véredet vennők és innők, hogy bűnünk bocsánattjáról jó hitben lennénk.

Urunk Jézus Christus halálra mikor méne, hogy mi bűneinkért áldozat lenne, Atya Istennek haragját értünk felvévé, nagy irgalmaságát ebben hozzánk jelenté.

Vévé a' Kenyeret meg-áldá, meg-fzegé, és hálakat adván akkor ezt mondá: Vegyétek és egyétek, ez az én testem, melly test fok nemzetségért el-árúztatik.

A' Varsora után Urunk vévé a' Pohárt, hálát adván meg-áldá és im ezt mondá: Igyatok ebből mindnyájan: ez az én vérem, melly ki-ontatik bűnöknek bocsánattjára.

Szükség azért ennünk Urunknak sz. Testét, mi Keresztyénségünknek bizonyos

nyos jegyét : Szükség innunk mi Urunknak drága sz. vérét, bűnünk bocsánattjának igaz petsétit.

E' nem puha Kenyér, de Urunk szent Teste, önnön magát az igékbe bérekesztette, egyességet tőlünk kíván, azt jelentette, hogy ételül önnön magát nekünk engedte.

E' nagy étel, ital menyei sz. titkunk, kiben maga testét vérét Sz. Lelkét vennünk, illy nagy egyesüléssel egy test vér lennünk, minden jóban immár véle egy társá lennünk.

Távözzék-el innét a' hitetlen ember, álnok ravasz képmutató és tsalárd ember, ki mindenkör szánt szándékkal a' bűnben hever, ítéletet mert magának vészen ez ember.

Azért tellyes hittel Urunkhoz járúlyunk, egyszer való halálról hogy emlekezzünk, abban való érdemünket el-ne felejsük, bűneinknek bocsánattját tsak abban higyjük.

E' hitednek vegyed immár petsétit, a' mi Urunk Jézusnak szent testét, vérét, és mind azzal egyetemben az ő Sz. Lelkét,

két, mind ezekkel erősítsd gyenge hitedet.

Azért járülly illy hittel Urunk asztalához, bűnöd bocsánattyáról, légy már bizonyos, örök örvendezésben légy foglalatos, hálát adván ditsérd Istent míg vagy örökös.

Ditsértésék ditsőséges Szent Háromság, ki egy bizony Isten örök boldogság: Kit soha meg-nem foghat emberi okosság, kitől mi reánk szállott nagy irgalmasság.

Más szép Ének.

Auf meinen lieben GOTT/ ic.

AZ én Istenemben, bizom inségemben, ő mindenkor engemet, nyavalyámban segithet, gonoszt jómra fordíthat, mindenedet igazgat.

Ha szintén sok bűnök, szivemben rettentnek, még-sem esném kétségben, bizom Idvezítőmben, mert csak ő benne nékem halálom és életem.

A' halál énnékem, léfzen nyereségem, Christus az én életem, a' halált meg-győzte nékem, Lelkem néki ajánlom, közelgetvén halálom.

Oh

Oh Jésus Christusom! én édes Megváltóm, ki érettem fizetnél, nagy kint halált szenvedtél, sok jót nékem szerezteél örök életet nyertél.

Ezért hálát adok, szivből Ament mondok, vezérly engemet kérlek, hogy végig benned higgyek, és téged a' menyekben, ditsérjelek örömben.

M A S.

Ach GOTT und Herr/ wie groß und:

OH Istenem! melly sok vétkem, mint kecseregget engem; ne izz tőled, mert kivüled, nints ki segítsen engem.

Ha el-futnék, 's el-rejteznék, világ végére mennék, haragjának, a' nagy Urnak, ellene nem tehetnék.

Azért hozzá 's nem másuvá, befogad mint fogadta, orvolságot, bátorságot, mert én lelek ő nála.

Ha bűnömért büntetést ő én reám trefszene, jobb itt verjen, sujtson engem, csak adgyon örök életet:

Hogy békével, tsendességgel, haragod szenvedgyem-el, és ne hagyj-el, se taszits-el, ditsőséged ne vedd-el.

Irgal-

Irgalmaddal 's jó vóltoddal, itélly 's ne haragoddal, a' mint tetszik, 's jómra esik hogy én ne kárhozzam-el.

Mint madárka, a' mély lyukba szorúl az óltalomra, fergetegtől, rút idők-től békével hogy maradna.

Igy én Uram vagy óltalmam, és én erős kő-várom, sebeidben a' bűn ellen, hogy békével tartassam.

Mellyben ofztán ez élet után, jussák te hozzád vigan, hogy végtére örülhessek, mind örökké én Uram.

Ur Jésum vigasztalom, légy utólsó órámon, ha el-költözöm, tarts-meg lekem, őt szent kezedbe ajánlom.

Atya, Fiú, és Sz. Lélek ditsértésék egyemben, kétség nélkül az idvezül, ki hiszen Christusban.

M A S.

In dich hab ich gehoffet Herr/ re.

TE benned bizom én Istenem, ne hagyj gyalázatba esnem, se ortzám-nak pirulnom, kérlek ezen, nagy Ur Isten, engedgy igazságban járnom.

Hajtsd-hozzám kegyelmes füledet, hall-

hallgald-meg könyörgésemet, siels meg-segíteni, nyavalyámban, szorosságbán kész óltalommal lenni.

Én Istenem, ne hagyj-el engem, erős várom légy énnékem, kiből ellenségim-mel meg-vihassák, hartzolhassák, mert birnak roppant sereggel.

Te vagy erősségem énnékem, köszik-lám, paísom, vezérem, segítségem éle-tem, idvességem, én Istenem, vallyon 's ki árthat énnékem.

E' világnak ő tsalárdsága, meg tsalt sokszor álnoksága, édes hízkelkedéssel, oh légy velem ez inségben, a' te segit-ségeddel.

Lelkemet kezedbe ajánlom, mért tsak te vagy én gyámolom, ne távozzál-el tőlem, hogy tégedet Istenemet örök-ké ditsérjen lelkem.

Ezért ditséretet éneklek, Atya, Fiú és Szent Lélek, szent Háromság egy Isten, szent erőddel támogass-fel, a' Christus által, Amen.

M A S.

Jesus meine Freude/ meines Her-
zens Wende/ re.

JESUS életemnek, öröme szívemnek, én

én édesfélegem :/ Ah mint ohajt Lelkem! kíván belső részem, édes Reményem : *R.* Istennek áldott Fia, te kívülled senki nintsen, szívem kit szeresfen.

A' te árnyékosban nyúgyszom bátorságban, félelmem ellen :/ Oritson a' Sátán, mint fene Oroszlán, te vagy én velem. *R.* Dühösködgyék a' pokol, bűn halál én Lelkem ne fűs, imé itt az Jézus.

Amaz régi kigyó, Lelkünket vadászó, tüzes fülánkja :/ E' világ hatalma, üldöző haragja, vallyon mit árthat? *R.* Istennek erős karja, e' védelmező paísom, ő én bátorságom :

Veszsz el-múlándó kints, a' Jézusnál több nints gyönyörűségem : Világi méltóság távozz-el te hívság, nem kellez nékem : *R.* Tőled Jézus én szívem, a' keresztnék gyalázattya, el-nem választhattya.

Veszsz-el bűn, rút méreg, Lélek kínoz féreg, meg-utált szívem :/ Nap-fény ki ne hozzon, élj homályban hagyjon, ne lásson szemem : *R.* Távozz-el kevély

vély élet, nem kelletek gonosz vétkek, meg-váltam tőletek.

Ne légy hát lelkem bús, mert imé a' Jézus hozzád közelget :/ Sűrű könyveidbe, keferűségidbe elegyít mézet : *R.* Kereszt szenvedésim között öröme leszen szívemnek, Jézus életemnek.

M A S.

Minden e' földön tsak el-múlándó, semmi nints itten meg-maradandó, ne kívánd lelkem a' mi halandó, nézzed inkább azt, a' mi állandó.

Jézus! hát téged én szívem várjon, téged örömem Istenét áldgyon, a' fok szentekkel látni kívánnyon, tsak téged bennem minden óhajtson.

Tsillagos égben nem kíván éltem, senkit kívüled édes Istenem, nem-is kell akkor semmi énnékem, mikor velem vagon idvességem.

Ha ellenségnek vólnék torkában, ha az halálnak vólnék markában, vagy ha állanék a' koporsóban, tsak neved vólna Jézus én számban.

Akkor-is veled lelkem biztatnám, keferes szívemet vigasztalnám, veled magamat

gamat bátoritanám, áldott nevedet Jézus vallanám.

E' széles földön most-is míg járok, fok féle helyen ülök, vagy állok, akár hol vagyok, vagy mit tsinállok, te tőled Jézus minden jót várok.

Lelkemmél együtt Nap 's Hóld az Égen, tsak téged kíván e' földön minden, még a' vizek-is az nagy tengeren, téged imádnak Jéhova ISTEN.

Áldgy-meg engemet, szánny-meg végtére, édes Jézusom ne járj megszéze, figyelmezz kérlek könyörgésemre, hogy jussak hamar bődög helyemre.

Tsendes elmével ott téged áldlak, Jézus szüntelen téged imádlak, a' mint vagy, holott téged meg-látlak, szentnek áldottnak, ditsőnek vallak.

Siefs, oh Jézus! siefs el-jöni, siefs lelkemet hozzád fogadni, e' bűnös testből mennybe bé-vinni, siefs oh Jézus! siefs el-jöni.

M A S.

Nótája: *Hatalmas Isten könyörgünk:*

Bizom te benned Szent Isten, könyör-
gök néked szüntelen, bűncimért
nagy

nagy hirtelen, hogy bús haragod pokolra ne vigyen (ejsen.)

Értelmednek nintsen vége, Sokakra néz szemed fénye, tudod kinck mint áll szíve, akképen tér-meg mindennek érdeme.

Lám meg-hallgattad Dávidot, Manassés bályvány imádót, de meg-veréd a' Pharaót, mert ő te-hozzád tsak színnel kiáltott.

El-vezted vízzel a' földet, mint kitsiny és öreg népet, meg-tartád az jámbor Noét, nyóltzad magával, fok vadak életét.

Dáthán, Kóré és Abiron, büntetéd érzék nagyon, hagyád, hogy a' föld meg-nyíllyon, bé-nyelé őket rettentetes módon.

Jézabel kegyetlen Afzfzony, kitől ki-ontott-vér foly, ezzel reá nagy veszélyt-von, el-tiportatád, hogy többé ne ártson.

Tsuda hatalmad sokakban, meg-tet-szék, erőd Juditban, Holófernes virágjában, és Abimélek, szörnyű halálában.

Tűzes kénkö régen szálla Sodomára

's Gomorára, Nádábra és Abiúra, kiket el-vezte tűzes láng haragja.

Utálád ama' két bitát, kik pörben fogák Susánnát, ő sziveknek álnokságát, magokra vetéd a' büntetés süllyát.

Saul, David kergetője, ám végre befék törbe, hirtelen lón veszedelme, kin még-is Dávid olly igen keserge.

Nábál istentelen ember, kit fősvénység igen gyötör, ennek gyomra mint egy tseber, a' bor főzé-meg, úgy vesse ez ember.

Hámánt-is lám meg-büntetéd, álnokságát hogy meg-értéd, Sidók kezébe eresztéd, gyalázatosan fára függesztetéd.

Góliát nagy szégyent valla, noha erő s vastag vala, de hogy téged meg-utála, kitsiny erőtől érkezék halála.

Joáb két embert meg-öle, kiknek tiszta volt élete, haragod reá gerjede, méltó halállal lám az-is el-vesze.

Sok büntetésedtől Uram rettegek, mert bűnben jártam, de hogy hozzád fohászkodtam, azért én eddig épen meg-maradtam.

Adgyad nékem szent Lelkedet, utál-

hassak

hassak minden vétket, követhessem törvényedet, tiszta életbe foglalljam tetsmet.

Ragadó's hitván kevélység, meg-ne fojtson az irigység, mindennek légyek segítség, hozzon gyümölsőt bennem az egyesség.

Másra gonosz hirt ne költsek, minden vén embert betsüllyek, te tőled olly igen féllék, hogy haragodban hamar el-ne vesszszek.

Eliséust meg-neveték, ő utában sok gyermekek, meg-átkozá, nagy két medvek negyven ketteit ám szörnyen benyelék.

Le tegyem ki-vont fegyverem, meg-ne ölljem testem, vérem, ezzel ne sértssem életem, kitől el-vezne mint Kain én lelkem.

Lóth Felesége mint jára, fő bálványá el-változa, oh Istennek nagy haragja! melly rettenetes sokakban tanátsa.

Jéroboám-is vétkezék, arany Bálványnak áldozék, a' szent Papra agyarkodék, száraz kolika karjába löveték.

Képedet újítsd-meg rajtam, kit bűn-

D 3

nel

nel meg-rútítottam, oktalanná ne változzam, mint Sédéchiás meg-ne vakítottam.

Ezekből retteg én Lelkem, mert nagy fok számtalan bűnöm, kiáltlak téged Istenem, hogy meg térhessek, magad téríts engem.

Járásom vízen vagy földön, ha léfzen félelmes helyen, tarts-meg Uram mind ezekben, ne veszfek úgy, mint Pharao tengeren.

Füstölög az Ég felhőkkel, rakva fok-fzorkő esőekkel, meg-ne úfs mennyitőkővel, mint Antióchust az Anyai téjjel.

Bjjel ha kezd fetétedni, mikor fogna álom érní, ne hagyj hogy úgy kezdgyek jární, mint a' Sárának hét szép kéretői.

Tsatozd lántzra az ördögöt, tartsd száján a' poklos dögöt, ne próbállyon gyarló embert, mint szent Jóbot, kinn erőt nem vehetett.

Jöj hozzá Atya Ur Isten, szent Fiaddal egyetemben, te-is, oh Szent Lélek Isten, minden veszfélytől óltalmazz-meg engem.

Tiéd

Tiéd légyen a' ditsóság, Uraság, mennyei Felség, három fzemély egy Istenség, adafsék néked mindenben tiszteltég, Amen.

M A S.

Nótája: *Szívem szerint kívánom, 's a' t.*

GYötrődik az én lelkem, nagy fok bűneimért:/. Azért kérlek Istennem, végy-fel kegyelmedért; *R.* Szüntelen kiáltok, segítséget várok, foházkodván panaszszal szívemet mutatom.

Örömem és reményem, tsak te vagy énnékem:/. A' kibén helyheztetem, én tselekedetem. *R.* Reád biztam magam, és minden én javam, és kérlek maradgy velem, Ur Jésus Christusom.

Nem más után óhajtok, oh te én reményem:/. Azért a' mit én várok, azt add-meg énnékem: *R.* Mert nints több kő-szálam hanem tsak te Uram, tsak hozzád én kiáltok, ments-meg az ördögtől.

Tsavargással környülem kijár, hogy el-nyelleyen:/. Ellen-állás nints tölem, felséged segéllyen. *R.* Hogy öter meggyőzzem, 's Fiad neveztefsem, mert

el-veszek én itten ha nem lépsz Istenem.

Szintén ha ki mégyek-is, e' világból hozzád:/: Kérlek azért tégedet, adgy bóldog ki-múlást. *R.* Hogy bűnöm meg-vallyam 's te hozzád folyamjam, így bóldogúl meg-hallyak, pénitentiában, Amen.

M A S.

Zion flagt mit Angst und Schmerzen.

Nótája: *Mint a' szép hives patakra, 's a' t.*

Sion az UR lakó helye, panaszkodik sírván:/: Kiről Istennek szent Szíve, gondot visel vigyáztván: *R.* Jaj azt mondgya, az Isten el-hagyott engem épen, tellyeséggel el-felejtett, és igen meg-keserített.

Az az Isten, kiígérte, szűkségben jelen létét:/: Tsak hejában kerefteté, velem az ő szent színét: *R.* Jaj örökké ellenem, haragsziké Istenem? van hatalma, de nem segít, mint az előtt így most szegényt.

Sion oh én szerelmesem! az UR néki így felel:/: Jóllehet mostan sebese van gyon

gyon szived lelkeddel: *R.* De távozzék bánattya, gondold hol volna Anya, ki meg-utálná gyermekét, az ő méhének gyümölsét.

És bátor te találnál-is, olyan Anyai szívet:/: Ki el-hagyná gyermekét-is, de én maradok veled: *R.* Nálad marad kegyelemem, Sion, oh én kegyesem! el-foglaltad én szívemet, nem felejt-hetlek tégedet.

Ne féld Sátán ijesztését, ki rettentí szivedet:/: Imé az én tenyeremre, irtalak-fel tégedet: *R.* Hogy lehetne külvömben, gondom van rád szívemben, meg-épitem kő-faladat, 's mindenkor nézem ortzádat.

Mindenkor szemem előtt vagy, fekszel nekem ölvömben:/: Irgalmam hozzád igen nagy, el-nem választhat tőlem: *R.* Téged sem keserűség, sem Sátán, sem nagy inség, légy hű tsak mind haláliglan, bé-vízlek szent Országomban.

M A S.

S Erkenny-fel én Lelkem, kiálts Istenedhez ilyen nagy szűkségedben,

minden kétség nélkül bizzál tsak ő benne, meg-hallgat kérésebben.

Imé Uram Isten, melly nagy foka vannak, kik ellenem támadnak, nintszen nyúgodalmam, minden-felől látom, én reám rohantanak.

Gyakorta búsulok, ezt mondván: így firok, hogy az Isten engemet, szintén el felejtett, elöle el-vetett, hova hajtsam fejemet.

Síralmas lefektem, síralmas fel-költem, mégyek immár Istenem, vagy ülök, vagy állok, bű bánatban vagyok, jaj már az én életem.

Sok síralmim miatt fzemem homályosult, ortzam-is el-hervadt, örömem változott síralomra fordult, vagyok immár nyomorult.

Régi ísmérodím, sok jó-akaróim, engem meg-gyűlöltének, már szegény fejemre, mintegy ellenségre, reám szintén úgy néznek.

Ne hagyj én Istenem hallgasd-meg kérésem, tekints reám árvádra, nyisd-meg az egeket, hajtsd-le füleidet az én imádságomra.

Vedd-

Vedd-el bánatimat, fordítsd síral-mimat, kérlek; bődög örömré, vígsá-gos napokat, engedd, hogy érhessek, még e földön életemben.

Ne hagyj én Istenem, hallgasd-meg kérésem a' te áldott Fiadért, az egy Idvezítő szép Jézus Christusért mi áldott egy Urunkért.

M A S.

Du Friede Fürst/ Herr JESU Christ.

Békeségnek Fejedelme, Istennek szent Fia:/: Hivaidnek segedelme 's erős bajvívója. R. Szent Atyához te nevedben, kiáltrunk-fel az égben.

Im mint üldözi népedet a' kegyetlen fegyver:/: Pusztította örökségedet minket halomba vér. R. Tsak te fegithetd népedet, Uram vedd-fel igyunket.

Jusson Ua Jézus eszedbe, hogy te békeségnek:/: Szerzője vagy életünkben a' szent egyességnek. R. Adgy id-vevséges igéddel, öröké élünk békével.

Meg-vallyuk méltán szenvetünk, bűnünk érdemlette:/: De azért neked

könyörgünk, ne büntess felette: *R.* Fel-
lyúl haladgya kegyelmed, mi undok
bűneinket.

A' döggel puszító halál bizonynal
nagy veszély :/. De hol véres fegyver
kaszál, ott inkább retteg 's fél: *R.*
Szám-ki vetett az igazság, a' jám-
élet tsúfság.

Nints helye a' betsületnek, nints igaz
törvénynek :/. Szentelése szent Igéd-
nek, sem tiszteletednek: *R.* Sies
Uram segítségével, ellenségünket osz-
lasd-el.

Oktaffa bágyadt szívünket Sz. Lelked
ereje :/. A' mi üldözi Lelkünket tréfára
ne végye: *R.* Tsak te vagy, oh Uram
Jésus ki segíthetsz, tőlünk ne fúls.

M A S.

Wo Gott der Herr nicht bey uns hält:

HA Isten nem volna velünk jelen,
minket segítvén :/. Mikor a' mi
ellenségünk, ránk támad dühösködven:
R. Ha ő Izrael őtalma, 's ellenségink-
nek rontója nem volna, mind el-vesz-
nénk.

Einberi erő 's okofság, minket meg-
ne rei-

ne rettentse :/. Néz mennyből a' ha-
talmasság, tanátsoktól meg-mentsen:
R. Ha ellenünk eszésséggel végeznek,
Isten rontya-el, van hatalma kezében.

Ránk jönnek nagy orditással, mint ha
meg-ehetnének :/. Fenyegetnek rút ha-
lállal, Istenről el-felejtkeznek: *R.* Mint
fok habok egy-más után, úgy lietnek
lelkünk után, szánnyon Isten bennün-
ket.

Mint bűnös eretnekeknek vérünket
szomjúhozzák :/. Magokat Kereszté-
nyeknek, 's Isten félőknek mondgyák:
R. Uram Istenséged neve, ő bolondsá-
gok fedele, támadgy mellénk hogy
látsák.

Fel-tátyyák átkos szájokat, és bé-
akarnak nyelni :/. Adgyunk Istennek
hálákat, ki aztot nem engedi: *R.* Ő
őszve rontya nyilokat, és hamis tudo-
mányokat, nem tilthattyák-meg néki.

Oh irgalmasságnak Ura! melly gaz-
dagon vigasztalsz :/. El-hagyattatak-
nak Attya, melly szépen bátoritalfz:
R. Kegyelmeiséged ajtaja, nintsen
soha-is bészárva, a' téged keresőknek.

Ezt az emberi okofság fel-nem éri-

eszével :/. Az Isteni hatalomság mit tselekszik kezével : *R.* Ő azt mond-gya : mind el-vezttünk , mert öregbül tsak közöttünk , a' kik tégedet felünk.

Az ellenség van kezekben , oh men-nyei Királynak :/. Verd-meg igyekeze-tekben , segélly , el-ne hajollyunk : *R.* Az okosság , mi hitünkkel hartzol , re-ménséggel lenni , nem akar segítséged-ben.

Az Eget Tengert és Földet , Te fun-dáltad Ur Isten :/. Tartsd meg a' te szent Igédet szivünkben , hogy gerjesz-fzen : *R.* Szereteter , igaz hitet , 's áll-hatatos reménséget világ üldözésében.

Ditséret , ditsőség , áldás , az Atya Ur Istennek :/. Tisztetség és hálá adás , Fiúnak , Sz. Léleknek : *R.* Ő igazgaf-son úgy minket , hogy mind végig mi hitünket meg-tarthassuk . Ugy légyen.

M A S.

Ugyan azon nótára.

NÉked mennybéli Királyunk , ki vagy a' mi óltalmunk :/. Nyavalyáinkat jelenttyük , mellyekkel kisertertünk : *R.* Mert nints kitől segítséget , szaba-dulást

dulást könnyebbséget nyernénk , hanem tsak róled.

A' kik tégedet tisztelnek , és tsak te benned hisznek :/. E' világ ím azok ellen fel indult nagy hirtelen : *R.* Tsúf-sággal rút szidalommal , üldözvén nagy hatalommal , kergeti 's ronttya őket.

Veszedelemre keresik azokat , kik hirdetik :/. Idveséséges szent Igédet , és a' te kegyelmedet : *R.* A' te néped gyű-lölői , hivednek ellenségi , rútul kegyet-lenkednek.

Te Templomid már pusztúltnak , szol-gáid hurtzolatnak :/. Sir , kesereg a' te néped , hozzád kiált seregéd : *R.* Te-kints alá a' mennyekből , a' te királyi székedből , oh kegyelmes Istenünk.

Szánd-meg a' nyomorúltakat , özve-gyeket , árvákat :/. Szűzeket és kisde-deket , minden te hivedet : *R.* Lásd-meg nyomoruságunkat , hallgasd-meg kiáltásunkat , fiesf segedelmeddel.

Jövel , oh hatalmas Isten ! ne hagyj-el ez inségben :/. Végy környül te ól-talmaddal , és szabadtársoddal . *R.* Báto-rits minket hitünkben , hogy ne csűnk tévelygésben , adgy idveséget ! Amen.

M A S.

M A S.

Nótája: *Hatalmas Isten könyörgünk.*

TÁmadgy-fel mostan UR Isten, látod vagyunk nagy inségben, könyörülly rajtunk népeden, hozzád kiáltunk hallgass-meg kegyesen.

Mert nintsen kihez folyamunk, ellenségink vannak rajtunk, ezennel majd mind el-fogyunk, te nyájad lévén, prédára adatunk.

Egyik felől a pogányok, más-felől bálvány imádók, jóknak gonosz példa adók, nyájadat ronttyák üldözik mint orvok.

Azért, vagy nékik engednünk, vagy pedig halált szenvednünk, kell éretted bocsfzút nyelnünk, te nevedért minden nap öldöketünk.

Tsúfság vagyunk világ előtt, oh Uram szánny-meg, 's adgy erőt, mi szarvunk kelly-fel 's ály bocsfzút, hogy te szent Igéd betsültetsék tőlünk.

Tudgya-meg azt ellenségünk, ki nyakra támad ellenünk, hogy te vagy mi győzedelmünk, és csak egyedül vagy cros Istenünk.

Ne

Ne hadd drága szent Igédet, el-öltani szent Nevedet, de törd-meg nékik fejeket, ne vigyék végre igyekezeteket.

Vess zablát az ő szájokba, hogy ne járjanak nyargalva, mikor téged nagy haragra, fel-indítanak kemény bocsfzú-állásra.

Te kitsiny sereged vagyunk, kik most érted gyaláztatunk, mint bolondok tsúfoltatunk, azért mint juhok farkafok közt lakunk.

Te Templomid el-pusztúltak, háza-id üresen állnak, mert bálványozással rakvák, kik az előtt szent Igéd-től haragotok.

Szánnyad Uram, 's ne szenvedd-el, haragoddal mind tördöl-el, kik Ekklesiádat vérrel öntözik, azért ezek veszfzenek-el.

Halld-meg Uram kérésünket, vedd hozzád könyörgésünket, kit szívből nyújtunk tenéked, mert te nevedben kérjük mind ezeket, Amen.

M A S.

Mire bánkodol oh te én szívem törd magadat ilyen igen, im'a testi jók-

jókért? Bizzál csak az UR Istenben, ki uralkodik mennyekben.

A' nagy UR Isten nem hágy tégedet, tudgya ő minden szükségedet, mind e' világ övé, azért minden szükségedben, bizzál csak az UR Istenben.

ÉN Uram és én Istenem te vagy, szegény szolgádat engemet ne hagyj, oh én édes Atyám! én te szegény Fiad vagyok, senkiben bizni nem tudok.

A' gazdag bizik az ő kintsében, de én bizom az UR Istenben, noha szegény vagyok, mert a' ki ő benne bizik, soha meg nem tsalatzozik.

Illyés Prófétát vallyon ki tartá, mikor fokáig eső nem vala, a' drága időben? Egy özvegy Aszfzonyhoz méne, ki néki gondgyát visel.

Egy fa alatt hogy el-alutt vala, egy Angyal ő hozzá jött vala, ételt hozott vala, mellyel negyven nap meg-éré, míg fel-méne Hóreb hegyére.

A' Dánielről sem felejtkezék, mikor vermekbe ő bé-vetteték az orofzlányoknak: De nékie ételt küldé, szolgájától Habakuktól.

Jósef Egyiptomban el-adaték, ott a' Ki-

a' Királytól fogva tartaték, ő jámborságáért, de őt Isten el-ki-menté, Egyiptomban Urrá tévé.

Nem hagyá a' kegyelmes UR Isten, amaz három ifjat hogy meg-égjen, tűzes kementzében, de őket épen megtartá, és onnan, ki szabadítá.

Oh Isten, most is ugyan azon vagy, régi hatalmad most is olyan nagy! Kérlek engem ne hagyj, add-meg lelki szükségemet, és áldd-meg én életemet.

Nem kérek Uram én gazdagságot, a' mi szükségem azt te jól tudod, mert mindeneket látsz, de főképen erre kérek, Uram, hogy te veled légyek.

Minden, a' mi e' világon vagy, arany, ezüst, és egyéb marhá, akar mi légyen az, csak egy kevés ideig tart, és idvességet nem adhat.

Nagy hálát adok Uram tenéked, hogy értenem adtad mind ezeket, a' te szent Igéből, adgy csak végig megmaradást, és idvességes ki-múlást.

M A S.

Wie es Gott gefällt/ so gefällt mirs:

A Z Istennek jó tetszése, dolgaimnak határa:/: Semmit sem árt, 's nem hoz-

hozhat kárt, ha virradok-is búra, minden dolog bár mind bolyog, végre Isten hasznomra igazgattya, 's tudom, adgya, ha meg-kell lenni, jomra.

Az Istennek jó tetszésén, tsendes szívvel meg-nyugszom, minék ne kellyen meg-lenni, tudgya, 's nem sopánkodom; mert tsak próbál, 's azért vizsgál, hogy ha rá támaszkodom: de nem kétem, meg-lesz vélem, ha kell lenni, rá bízom.

Az Istennek jó tetszése dolgaim feltett tzellya, a' mi Isten rendelése senki meg-nem másollya, mit használ hát? ki haját bújában ki-szaggattya, ha rendeli, meg-kell lenni, ki akadályozhattya.

Az Istennek jó tetszése, én kívánságom úttya, nem rúgódozom ellene, mért az ollyant el-hagyja, órát, időt, esztendő-t ő számlállya, 's jól tudgya, hát ha lenni, úgy kell félni szívem-is azt kívánnya.

Az Istennek jó tetszése, mindenben tellyesfedgyen, szeretet-is emberek közt kedve szerint gerjedgyen, vagy vak,
vagy

vagy hat, a' mit hozhat kotzka, szívem engedgyen, avagy semmi vagy valami ha meg-lenni, légyen.

Az Istennek jó tetszése, lelkemnek kedves ágya, mellyen nyugszik szép tsendesén, 's magát nem-is faggattya; Mert szerentsém ha ma nintsen, hólnap rám virraszthattya, ha halad-is, meg-lesz még-is, ha meg-kell lenni, várja.

Az Istennek jó tetszése, valamit hoz magával, lelkemnek nints több kérése, meg-elégfzem én azzal: Életemmel, mindenemmel, szabad mint szolgájával, ha meg-lenni, kell történni, meg-lesz ez-is egy szóval.

Az Istennek jó tetszése, világon minden vége, a' mit nekem rendelt, hiszem, meg-tartya ő felsége: Van olly határ, melly híven vár, nints szívemnek kétsége, minek esni, meg-kell lenni, meg-lesz e' reménsége.

Az Istennek tetszésére, egy szóval magát hagyja szegény lelkem, 's nints kétségem idvétségére adgya: E' jó fatum fundámentum, 's minden dolgoknak mondgya: Amen légyen 's tellyesfedgyen az ő szent akarattya.

M A S.

Herr Jesu Christ du höchstes Gut:

OH kegyelem szép forrása, Jésus halld-meg én szómat :/: Ah szívemnek zokogása, faggatya tagaimat: **R.** Lelkem olly mint a' fel-tett tész, kit meg-sért halálos atzél, 's bűneimért fanyargat.

Szány-meg e' gyötrő kínomban, enyhítsd-meg lelkemet :/: Lám te nagy kint a' keresztfán, én érettem szenvedtél. **R.** Hogy rút bűnben ki-múlásom, ne légyen töled válásom, 's a' pokolra szállásom.

Ha meg-nézem életemnek, kárhozatosesetít :/: Rettenti bágyadt szívemnek nagy félelem rejtekét: **R.** Tudom, örökké el-veszek, végetlen kínokra mégyek, ha irgalmad nem segít.

Hallván éltető Igédet, igaz fogadásodban :/: Szívem tőle meg-éledett, ugyan repdes vígságban : **R.** Mert te min dennek kegyelmet ígérsz, oh Jésus! kik néked lélekből esedeznek.

Én-is egéfsz életemet, bűnömnek feké-

felkéljével :/: Sértettem szegény lelke-met halálnak sebeivel: **R.** Kérlek, fogadgy kegyelemekben, moss-meg érdemes véredben, mint Pétert és Marnassét.

Most azért elődbe esvén, kérésem hozzád nyújtom :/: Szívem térdét meg-görbítvén, jó-vóltodat óhajtom: **R.** Botsájd-meg Uram vétkemet, könnyebítsd súlyos terhemet, fejemnek nyújts kegyelmet.

Erősíts te Sz. Lelkeddél, drága véred gyógyítson :/: Moss véres veríté-keddél, én halálos ágyamon. **R.** Vigy engem nagy irgalmodból, igaz hitben e' világból, választtidhoz boldogul.

M A S.

Nótája: A szent Irás mondja 's a' t.

SEnkinek az Isten, mint szintén régenten nem adgya ditsőségét; Mert egydül őtet, mint Teremtő Istent, illeti a' tisztelet együtt a' Christussal, 's mi Vigasztalónkkal, csak ővé a' ditséret.

Ne imádj hát Szentet, se faragott képet, kikben nintsen idvesség; mert erősen tilttya, mint Móisés írja, ezt az men-

mennyei Felség. Bálvány imádaftól, 's hamis tudománytól fufs, mert ez eretnekség.

Hijad segítségül az Istent egyedül az Christusnak nevében, mert e' Közbenjáró, Atyánknak szószóló bizzál ő érdemében, a' ki ebben bizik, meg-nem tsalatozik, az ő könyörgésében.

Töredelmes szível, és józan elmével imádgjad Istenedet, légyen igaz hitből nem kételkedésből Isteni tiszteleted, sok szó szaporitást, minden harag tartást, távoztatás, 's találás kedvet.

Móises, Dániel, Jósué, Samuel, Dávid, és Ezékiás, Mária Magdólna, 's a' Samuel Anyja, Manasses és Eliás így imádkoztanak, 's meg-hallgattattanak Jónás és Azariás.

Ha te-is illy formán szűkséged óráján könyörgesz Istenednek, a' mit kérsz, meg-adgya, noha ő halasztja, kívánságát szivednek, kérj, kiálts, 's adatik, zörgés, 's meg-nyittatik, ajtaja kegyelemnek.

Az Isten beszéde, szentséges Igéje le-tett kintse embernek, minden drága kónél, aranynál czűstnél betsületesb lelké-

lelkének, a' ki eztet hiszi, méltó kívánsági annak bé-tellyesednek.

Az Isten ő magát, ajánllyá jó voltát Évangéliomban, minden bűnösöket hozzá térülteket, bé-fogad irgalmában, valakik engednek a' hívó Istennek, lakások mennyországban.

Légy állhatatos hát, 's minden jókat meg-ád a' mennyei Ur néked, Istenre kiáltó, 's haragra indító, vétkektől üres szived légyen, mert így nyertes, femmiképen részes, nem lézen jókban lelked.

Mert mind galamb búzzal, szem apasztó füsttel a' raj-méh el-űzetik, 's a' bűnben heverő, abban gyönyörködő embertől el-távozik, az Isten Angyala, ki tsak jóknak tárfa, 's ezekben gyönyörködik.

Valakik pediglen Istennek szüntelen életeket szentelik, ezektől az ördög mint utálatos dög el-fut, és el-távozik, Szent Lélek vezérli, minden jóra viszi, így a' bűn-is meg-szűnik.

Hogy azért illy formán, szíve szerint nyilván, minden imádkozhassék, és a' mit kér hitből, tiszta 's buzgó szívből,

néki meg-adattásék, az örök életben, fényes ditsőségben kívánom részelte-sék.

M A S.

Ditsértésék Uram örökké szent ne-ned, ki ez ideiglen gondomat vi-seltesd, méltatlanságomat Ur Isten nem nézted, hogy ez időt értem hálá lé-gyen néked.

Irgalma-ságodnak tsudálatos-vólta, az emberi elme azt meg-nem foghattya, melly szorgalmatos vagy az el-táplálás-ra, reménség kívül-is fok jót adsz gya-korta.

Olly nagy gondod vagyon, a' mi éle-tünkre, életünkben való minden szük-ségünkre, mikor gondolkodnánk még annak előtte, Felségednél dolgunk el-vagyon rendelve.

Gondolkodtam sokat a' régi Atyák-ról, e' világon való fok bujdosásokról, melly nagy gondot Uram, viseltél azok-ról, még marhájokról-is, nem csak ő magokról.

Jól tudom mostan-is te azon Isten vagy, irgalma-ságod-is szintén olly igen nagy,

nagy, ki soha nem hagytad a' benned bizokat, mostan azért Uram hallgas-sad-még szómat.

És mindenkor tudod Felségedben biztam, minden javaimat tsak te tőled vártam, az én életemben hozzád fo-házkodtam, segítséget Uram Felsé-gedtől vártam.

Reám tekints azért kegyelmességed-ből, viselly gondot rólam illy nagy szük-ségemben, ne nézd bűneimet én édes Istenem, mutasd-meg, hogy te vagy gondviselőm nékem.

Bűneimet pedig meg-botsáfsad né-kem, kikkel bántottalak naponként Iste-nem, mert a' nagy gyarlóság arra viszen engem, de a' te nevedért légy kegyelmes nékem.

E' földön mig élek adgy jó egészséget, minden hived közt lelki tsendességet, 's felebarátinkkal való egyességet, jó hir-rel és nével áldgy-meg Uram minket.

Nagy hálákat adunk néked mind eze-kért, ditsérjük nevedet irgalma-ságodért, szent Lelkeddel holtig a' Chri-stus Jépusért nevelly igaz hitben, szerel-mes Fiadért.

M A S.

Sullyos terhét bűneinknek, régi fok vétkeinknek, rajtunk lenni nyilván láttuk, nehéz vólrát íratjuk, Istennünknek nagy haragját, reánk bocsátott ostorát, érezvén igen fájlaljuk.

Nem nyughatunk bátorsággal, mert fok gonofságunkkal, Istent 's felebarátunkat meg-bántottuk, 's magunkat Te szent parantsolatidhoz nem szabtuk, akaratodhoz, azért vész már mindnyájunkat.

Említtük szent törvényedet, mellyel te népeidet bőséges jókkal biztattad fokképen meg-áldottad: Ha engedelmesek lesznek, és a' szerint tselekesznek, a' mint nékiek meg-hagytad.

De ha ők ellened járnak, és töled el-pártolnak, áldásod fordul átokra mellyet öntesz nyakokra: Dóghalált és ellenséget, testi és lelki éhséget, bocsátasz ő országokra.

Nyilván láttuk, hogy mi rajtunk van átkod, kit hordozunk: Panaszkodva viseljük bűneink terhét, nyögjük: Külső belső szorongatást, nagy kegyet-

len

len nyomorgatást szenvedünk, mert érdemlettük.

Előtted azért bűnünket meg-válljuk vétkeinket, hozzád térünk 's kegyelmedet keressük és kedvedet: Engedgy meg 's vedd-el mi rólunk bűnünket, mellyért nyomorgunk, könnyebbítsd.

Térj hozzánk segedelmeddel, ez inségben ne hagyj el, mutasd-meg hatalmadságod rajtunk, óltalmazásod: Teríts-el rólunk töröket, enyhítsd-meg ellenséginket, ne késsék szabadításod.

Nyujtsd-ki hatalmas karodat, ellenek haragodat, kik nem félnek, meg-sem térnek, 's csak gonofságban élnek: Ellened nagy kevélységgel támadtak kegyetlenséggel, te hiveidben kergetnek.

Jusson eszedbe mondásod, szentséges fogadásod, mellyben biztatsz ígérettel, és erős esküvéssel: Hogy nem akarod vesztünket, sőt meg-óltalmazsz bennünket, csak térjünk-meg tiszta szível.

Reád maradtunk oh Urunk nyomorúlt árvák vagyunk, szidalmaznak gyűlölőink, 's azt mondgyák ellen-

E 3

fégink.

fégink: Hogy Istenünk nints minékünk, minden bizonnyal el-veszünk, nintsenek óltalmazóink.

Ezekkel bocszontnak minket, 's téged mi Istenünket: Ne szenvedd tovább nevednek káromlását igédnek: Álly elő igafságoddal, azok ellen hatalmaddal, kik gyalázattal illetnek.

Parantsolly szent Angyalidnak, hogy minket forgasanak, Mint régen Danielt, Lóthot, Eliséust Jákóbot. Minden-féle ellenségtől, meg-mentéd veszedelemtől, úgy, mint te benned bizókat.

Uralkodol lám mennyekben, földön 's minden helyekben: Ne hagyj minket a' kik bizunk benned, 's rád támaszkodunk: Szent Evangéliomodban, tarts-meg az igaz vallásban, hogy mind végig meg-állhassunk.

Segélly-meg viseld gondunkat, igaz-gasd úrainkat: Hogy mig élünk, téged félyünk, 's meg-halván idevezüllyünk: Angyali szent Seregekkel, minden bődögült hivekkel mind örökké örvendezzünk.

MAS.

M A S.

IGy Kell-é még-is maradnom ez inségben sirnom, keserűn jajgatnom :/: Istenem pedig bánatom, szaporította látom, 's öregbíti kínom: El-fogyott én szívem bennem, nagy fájdalom, miatt bőrhöz ragadt tetemem.

Már olly vagyok, mint eszterhán özvegy verébb madár, ki vigszágot nem vár :/: És mint az ékes Pellikán, mellynek nintsen társa, idejét el-múlta: Nagy távul rokonim állnak, gonofságban élven, én gyűlölőim vigadnak.

De hogy ha én Istenemnek ez a' jó terzfése, légyen ő szent kedve :/: En mint szerelmes Atyámnak, nem állok ellene, meg-változtattya ezt: Ostorával sujtogasson, mert kit ő sujtol magának tarttya jól tudom.

Mert ő szokott szelvéfz után tsendes időt adni, midőn kezd borúlni :/: És nagy szomorúság után vigszágot nyújtani, mindent vidítani: Meg-vigasztal még engemet, nyújtván irgalmat, minden vigszágot lelkemnek.

E 4

Oh

Oh Istenem én szivemnek kedves reménsége, és gyönyörűsége :/: Vidámitója szivemnek, tündöklő öröme's gonosztól mentője, Adgy erőt szorongatásban, már vigasztally-meg, engem fégyélly-meg e' kinban.

M A S.

Nótája: *Minden e' Földön tsak el:*

MAgas Egekben lakozó Felség, te-kints-le hozzánk kegyes Istenség, lásd, melly nagy légyen Uram ez inség! mellyben nyomorog a' Keresztyén-ség.

Igérted vala azt Atyáinknak, ha szivből néked imádkoznának, ha szűkségekben fel-kiáltnának, könyörgésekben meg-áldatnának.

Tsak te vagy most-is a' kit kívánunk, nagy szűkségünkben tisztán imádunk, nints kivülötted senki gyámolunk, Földön sem mennyen nints más támaszunk.

Hallgasd-meg azért fohászkodását, a' szegényeknek imádkozását, ne szenvedd kérünk, nyomorúlt sorsát, a' te népednek illy nagy romlását.

A' te

A' te nevedért világgal együtt, kerget a' Sátán imé mindenütt, nints maradásfunk e' földön nekünk, ha te meg-nem szánsz kegyes Istenségünk.

Egy helyből másba, mint gonosz tévők futunk, bújdofunk a' halál előtt, ha így kell lenni adgy Uram erőt, ne hadd-el, szánd-meg, a' téged felöt.

Légyen békeség a' mi időnkben, maradhasunk - meg ismértedben, még magzatink-is a' te igédben, nevedgyenek az igaz hitben.

Aldott igédet ne vedd-el tőlünk, alázatosan Ur Jépus kérünk, ne büntess minket a' mint érdemllyük, szent haláloedért kegyelmezz nekünk.

Tselekedgyél így 's kelly-fel Ur Isten, hatalmaskodgyál ellenséginken, tudgya-meg azt ott e' Földön minden, hogy egyedül vagy áldandó Isten.

Segélly Ur Jépus! hogy el-ne esünk, állhatatosak inkább lehessünk, kiért nevedet mi ditsérhessük, 's így holtunk után veled lehessünk.

E s

MAS.

M A S.

SZivem keserűségét szomorú könyörgését, szánnyad Uram bujdosását, szolgád nyomorúságát.

Tsordogálnak szemeim, tsepegnek gyakran könyveim, tsudálatos Istenfeg, tsendefedgyék ez inség.

Allandó fogadásod, állhatatos mondasod, áldott Isten Fiadért áldgy-meg, kérlek magadért.

Légy vezérem 's óltalmom, látod nints olly nyugodalmom, lehetne hol szállása lábainnak állása.

En Uram ki kegyes vagy, engem kérlek el-ne hagyj, elégeld-meg terhemet, és végezd-el éltemet.

Atyáim lám meg-hóltak, a' kik mint én jobbak voltak, azokhoz hadd fiessek, a' kikkel veled légyek.

Ha pedig néked tetszik, ha nékem jómra esik, hogy szenvedgyék a' testben, hogy éllyek ez inségben.

Tsak adgy erőt nem bánom, tsapásodat el várom, tsendes szível hordozom, tsak hitem el-ne fogyjon.

Jó Uram: hogy meg-alázzsz, jómra for-

fordul, hogy fujtolsz, igaz itéledet így ismerem 's bűnemet.

Méltóságos Istenség mennyen-fel a' könyörgés mennyekbe, vidd lelke-met - mikor végzed éltemet.

M A S.

HErrin deinen Zorn straff mich nicht!

MEg-ne fedgy engemet Uram, felgerjedett haragodnak tüzeben és meg-ne ostorozz bűncimnek gonosz érdeméért mérgebben, de könyörülly rajtam, mert meg-nyomorodtam, megbűszhődt sebeimben.

Meg-rekedett, fel dagadott habja lelkem tsendes vizének, meddig hallgat sz Uram, 's nem könyörül sz rajtam, helyt nem adsz kérésfemnek, fordully hozzám immár, mert lelkem téged vár, adgy erőt betegednek.

Mert a' föld gyömrában, pokolnak torbában, nem említnek tégedet, nints ott a' ki vallya, nints ki magafszrallya, ditsérvén szent nevedet, mert voltak, meg-hóltak, világból ki múltak, érzik itéletedet.

Meg-száradott bennem, óhajtaástól szivem, szemem köny-húllataástól, mert

éjjenkint házam, nyugodalmas ágyam azik fok síralmimtól, tőled el-vettettem, 's tsak bé-nyelettem ellenségim torkától.

De már gonosz-tévők, ártatlan vér-fzopók, fuffatok távól tőlem, mert a' magas mennybe Isten eleibe hatott síralmas verszem, meg-hallgatott engem, pirúlly ellenségem, és távozzál-el tőlem.

Ditsőség Atyának, 's az ő szent Fiának, ditsőség Szent Léleknek, a' három személyben és egy természetben, egy bizony Istenségnek, miképen kezdetben, most és jövődőben, ditsőség az Istennek.

M A S.

EL-tévedtem mint juh, el-tévedtem mint juh, Jaj mert vagyok bűnös juh; de Kérlek Istenem; mennyei örömem, ne hagyj bűnben el-vesznem, lám mondád, hogy jöttél Izrael házából, tsak elveszett juhokért.

Én-is Uram vagyok, én-is Uram vagyok, e' nyáj közzül való juh, kit tsak te téríthetsz, bűntől üresíthetsz életemre.

te vi-

te vihetsz, kérlek azért hitből, töredelmes szivből, Uram légy segítségül.

Im' előtted állok, Im' előtted állok, ajtód előtt zörgetek; jóllehet bűnökkel; fok tselekedettel, titkon 's nyilván valókkal bűnös testem bántott, haragra indított, bofszerű állásra hajtott.

Mindazáltal kérlek, mindazáltal kérlek, fok bűncim ne nézzed, hanem mint Tolvajnak, Péter Apostolnak, meg-botsátál azoknak, így nekem bűnösnek, hasonló vérkesnek, kegyelmezz-meg Christusom.

Te általad juta, te általad juta, Kananébéli Aszfzony, kitől meg-győztél, kit ebnek nevezél, Leánya örömere, engedd illy örömré, én-is vigaságra, jussak igazulásra.

Nem-is tagadhat sz-meg, nem-is tagadhat sz-meg; Jaj noha bűnös vagyok, mert értem halálra azért jöttél kinra, Christusom áldozatra, bizik azért Lelkem, irgalmadban szivem, reménl minden jót hitem.

Vagyon még én bennem, vagyon még én bennem; Istenem annyi hittem, mint mustár magotska, noha a'

E 7

gyen-

gy engétske, de Szent Lelked nevellye, hogy terjedgyen ága, legyen olly virága, mint Ábel áldozattya.

Demig e' Sátorban, de míg e' Sátorban; tartasz, mint egy Tömlőtben, nevelly igaz hitben, sz. ismérétdben, Angyali szeretőben, hogy lelkem jórefszben, kimúlása végben, láthasson-meg mennyekben.

Szállj-le azért hozzám, szállj-le azért hozzám; mert lelkem vár óhajtván, el-epedett szíve, el-terjesztett kézzel, jöjj hát már sietséggel, hogy veled mennyekbe mehessék örömbe, Ábrahám kebelébe.

M A S.

O Ki későn futok Lelkem orvosához, ki bizonyos irat nyújt gyógyításához, sok esküvéssel-is kötö magát ahhoz, hogy minden órában kész orvoslásához.

Szemem fényében tört kis szálkár, avagy port, kitsiny ideig-is nem szenvedherem ott, Lelkemen pediglen rút fekély fakadt, s arra nem fül elmém olly jóba akadott.

Életem Istentől el-távozott s. hódult,

húlt, Bolygó ruhés juh-kínt, ki pulztára szorúlt, mint havi vér ruha igaságom olly rút, Érdememnek rólam a' gyapja-is el-húlt.

Nagy reftségem még-is tunyasággal terhel, noha szegény lelkem csak meg-nem hal éhel, Rút kárhozatnak-is maradt bennem hely, tsak az Isten keze szakaszthat tőle-el.

Christus igaz pásztor Istennek szent Fia, juhod seregének te tudod hány héja, kilentzven-kilentznek vallyon századikja, nemde én vagyok-é mentől roszszabbikja.

Egyedül tsak te vagy ki engem szegényt szánsz, Romlott mívoltomban kedvedtől el-fem hányasz, Sebeimmel mint hű Samaritánus bánasz, idvezültnek lenni kegyelmedből kívánasz.

Engedj bűneimből igaz ki-fordulást, s azoknak rúttságán szivemben pirulást, Hogy mikor el-érem e' világi válást, nyerhesse-el lelkem a' szép bódogulást.

M A S.

Könyvem forrási, áradási indúllatok, nyoszolyámat áztassátok, kezek lábak, minden tagok bűneimet tisztassátok.

Mar-

Mardošó féreg bűn, mint méreg epeft 's gyötör, lelkem testem közt van nagy pör, egyik a' másik ellen tör, sebtén sebhét mint éles tör.

Mint földnek pora olly szapora bűnöm árja, mint tengernek sürü habja, szélvész mikor meg-indíttya, lelkem csak el-nem boríttya.

Oh én hamu 's por, kit majd el-szór, szélllyel a' szél, mert szivem olly mint az atzél, Istenéről nem retteg 's fél, ha majd halál torkába kél.

Mint szárnyon járó bár mint Ráró el-repüllyek, tenger mélyébe merüllyek, bár mindent távol kerüllyek, kősziklák közt felem üllyek.

Nints hová mennem én Istenem szined elől, nyugodalmat lelkem nem lől, mert rám vigyázsz minden felől, rajtam szemed kívül belől.

Jövel Ur Jésus, tőlem ne fuss, kegyelmeddel, felelmét szivemnek veddel, 's gyógyíts sebem sebeciddel, tisztítsd-meg piros véreiddel.

Sebeid mélye, szegek helye, mint erőš vár, minden bűnöst magához vár, én-is

én-is abban rejtezem már, úgy nem követ végetlen kár.

Szent tested vére, Lelkem bére, 's gyógyító ir, fülemben zengő bódog hir, idvességet az által bir, a' ki téged azért ditsér.

Vég hát kedvedbe, szerelmedbe szent Jehova, kiből ki ne essem soha, ha meg-bántalak valaha, ne légy hozzám mint mostoha.

Jó szerentsémnek életemnek rántsd zabláját, rontsd-el szivemnek dagállját, töröld-el jók akadállját, ne fussam e' világ javát.

Itt vágj, itt égess, itt űss, itt mész, itt ősztönözz, itt sújts, öklözz, itt köp-pölyözz, bátor kemény irral kötözz, csak örök életet szerezz.

M A S.

KEgyes gondviselő könyörülő Isten, ki sokáig várod, te a' bűnös embert, törvényt adtál néki ellened ne vétsen, vizsgálja tér a' bűnre ugyan száron mégyen.

Sikeretlen afszú földet firostíttya, az esőnek vize fát fűvet újított, de az ember

ber tudván a' bünt, ugyan iszsa, nem jobbítta magát Ádám bűnös fia.

Gondold ember mint mégy halál kapujára, hogy ha még-kell a' bűn halálnak lész rabja, ha pedig fel mehetsz a' Felség házába, nyugalomra mégy, fényes mennyországba.

Tsúf tréfa beszédét nyelvednek vedd hátra, te jámbor vóltodnak ha van még-is héja, meg-tanítlak majdan, vigyázz írásomra, úgy nyithatsz-meg útát örök bődögságra.

Szolga bérefednek igaz fizetést tégy, te Atyádfiától zálagot te ne végy, vén személyt meg-betsűlly, rágalmazó ne légy, határul földednek más határt te ne tégy.

Tiszta könyörgéssel Ur Istenhez járully, drága szép erköltsöt tudófoktól tanully, két mértéket ne tarts, vizes bort ne arully, a' bűntől távol járj igazságot tanully.

A' te két szemedről te olly végezést tégy, ne tekints a' bűnre, senkinek személyét ne fordítsd hamisra igaznak Törvényét, jövevény szegénynek el-ne vedd kenyércét.

Mert

Mert kedves Istennél tiszta ártatlanság, szegényekhez való szelíd irgalmaság, hasznos a' jámborság, szép út az igazság, e' kettőnek végén vagyon a' Mennyország.

Szenteleknek példáját előtökbe adám, kit idveségtetekre néktek proponálám, kit ha meg-tartotok úgy használ az tudom, idveségre néktek útát-is nyitottam.

M A S.

A' Gazdagról és Lázárról.

Nótája: *A' ki az Istent meg-ismérhett,*

SZükség minékünk hiv keresztyének, hogy hitünk lévén irgalmasok legyünk, a' szegényeken hogy könyörüllünk, szent Lukás írja reá figyelmezzünk.

Vala egy ember nagy gazdagságban, öltözik vala biborban bársonyban, jól lakik vala Uraságában, nagy bőven főzet vala udvarában.

Christus bé-hozza ő példájában ennek egy szegény vala udvarában, Lázár
ő neve

ő neve ki, beteg vala, ajtaja előtt nyomkodik vala.

Igen iszonyú nyomorúlt vala, mert minden teste rút fekélyes vala, nagy éhség miatt el-ájúlt vala, tsak morfalekot szegény kíván vala.

Gyakran az Ifjak el-jőnek vala, maradék étket vízfíza hoznak vala, a' szegény Lázárt utállyák vala, maradék lével artzúl öntik vala.

Emberek közzül senki ő rajta nem könyörüle, sőt reá sem néze, hanem az ebek el-jőnek vala, szegénynek sebért azok nyallják vala.

Olly igen végre el-ájúlt vala, nagy éhség miatt el-epedett vala, ki miatt szegény mihelyt meg-hala, lelke viterék Isten országába.

Rövid idővel ennekutánna, a' Gazdag ember ki jól lakik vala, végre ennek-is esék halála, és hólta után viterék pokolba.

Gyötrelme néki hogy ott nagy vala, ő két szemeit fel emelte vala, a' szegény Lázárt mindgyárt meg-látá, hogy Ábrahámnak kebelében volna.

Fel-szóval mindgyárt ő kiált vala, az
Ábra-

Ábrahámot kéré, hogy ne hagyná, de hogy a' Lázárt hozzá botsálsa, hogy kis ujjával kinnját meg-enyhítse.

Erre Ábrahám monda Gazdagnak: el-véd örömét te a' más világnak, de hogy nem ádtál ételt Lázárnak, hagyj-béket immár ő nyugodalmának.

Tsak emlekezzél erre magadban, melly vigan laktál te Uraságodban, Lázár éhel holt-meg Udvarodban, örül ő immár örök bődogságban.

Itt mi közöztünk egy nagy köz vagon, hogy innét oda senki ne mehesen, se onnét senki ide ne jöjjön, a' Gazdag ezen sira keservesen.

Térité szavát az Ábrahámhoz kéré, hogy küldgyön őt Attyafiához, ne ragaszkodgyanak gazdagsághoz, mert a' gazdagság közel jár pokolhoz.

Külső reménység kinnya pokolnak, könnyü válassza erre Ábrahámnak, vagon Tanító kit hallgassanak, Móifes Próféta kitől tanuljanak.

Meg-értsd magadban, ki ezt hallgatód, hogy ne mondhasd te azt, nem hallottad, hogyha a' szegényt te meg-utáld,

utáod, meg-válik végre mint lelsz szá-
fárságod.

Ezt a' szent Ambrus meg-magyaráz-
ta, a' szükölködőt a' ki nem táplállya,
és az éhezőt éhezni hagyja, lelki
gyilkosnak ezt bizonynyal mondgya.

De a' szent Dávid nyilvánban mond-
gya, meg-bóldogúlnak mert ő tsak
azt mondgya, a' szükölködőt a' ki táp-
lállya, özvegyet árvát, ki nem nyo-
morgattya.

Példa értelme immár e' legyen, hogy
minden gazdag a' szegényt segéllye,
hogy mennyországban örökös legyen,
minden ditséret az Istené legyen,
Amen.

M A S.

HOgy panaszolkodik az Annyaszent-
egyház a' Jénusnak legyese; mel-
lyet meg-tisztíta az ő bűneiből a' Chri-
stusnak szent vére, a' ki a' szent Páltól
az élő Istennek mondatik szent házá-
nak, minden igaságnak fundamento-
mának és erős oszlopának.

Hallgass-meg engemet én Uram te-
remtöm mindenneknek Istene, oh te
igaf-

igaságnak minden jámborságnak óltal-
ma őrizője, én gyenge koromban vi-
felsz vala engem a' te áldott méhedben,
ne hagyj-el immáron vénségem idején
nagy erőtlenségemben.

Én régen születtem mennyei Ur
Isten a' te áldott igéddel, és fel-neve-
kedtem én kitsínységemből a' te igére-
teddel, isméretben valék a' magas
mennyben-is a' te seregéd között, hirem
nevem vala az egész világon, minden
nemzetség között.

Nagy fok szép szűzekkel tiszta szép
isfakkal udvarom tellyes vala, fok szent
Aszfzonyoknak régenten serege nékem
udvarol vala, Tsáfzárók Királyok fok
szent Fejedelmek nékem szolgálnak
vala, régi szent Atyáknak jámbor vén
népeknek serege nálam vala.

Az én örökségem ez egész világon,
már mind el-terjedt vala, fok szent Pró-
fétáknak és Apostoloknak nagy mun-
kájok ez vala, fok Mártiromoknak vé-
rek hullásával országom erős vala, és sz.
Doktoroknak nagy vigyázásában ak-
koron nyugfzom vala.

De tsuda, mi dolog én édes Istenem
lám

lám el-hagytál engemet, szegény árvá-
immal kevés seregemmel meg-utáltál
engemet, szegény özvegyiségre és nyo-
morúságra juttatád én igyemet, mar-
talékra vetéd a' hitetlen népnek én nyo-
morúlt fejemet.

Sok ideje annak kegyes szemeidet
hogy el-vetted én rólam, szintén azt
jelented, hogy el-felejtkeztl gondot
nem viselsz rólam, látod minden felől,
mennyi ellenségim kegyetlenkednek
rajtam, rövid nap meg-rontnak, ha te sz.
Felséged nem könyörülend rajtam.

Az énnek szolgáim, kiket fel-nevel-
tem uralkodnak én rajtam, szolgáló-
leányim kiket fel-tartottam hatalmas-
kodnak rajtam, az én koronámat és
örökzetemet el-fosztották én rólam, én
örökségemből engem ki-verének, buj-
dosásra jutottam,

Még-is én annyira ezeket nem bá-
nom, mint az én árváimat, kik a' Szent
Lélektől a' keresztség által születének
énnekem, kiket az én Uram vére hullá-
sával meg-tisztított énnékem, szörnyű
nagy vakságba örök kárhozatba el-sza-
kasztották tőlem.

Utól-

Utolsó siralmam már a' kit el-nem
tűrsz te hatalmas UR Isten, reájok ha-
ragszol mind meg-rontod őket és el-
vesztet hirtelen, az én magzatim-is ott
rabságba esnek ő vélek egyetemben,
kik bűnnek edényi ördögnek szolgái
léznek ő életekben.

Meg-felel az Isten Szent Esaiásnál
az Anyaszentegyháznak, és meg-vigasz-
tallya szomorú szíveket nyomorúlt ár-
váinak, noha egy keveysé egy szempil-
lantásban tégedet el-hagytalak, ismét
hozzám vészlek, irgalmasságomból té-
ged meg-szabadítlak.

Jóllehet úgy tetszik te árvaságod-
ban, hogy téged el-hagytalak, és úgy
tetszik néked, semmi siralmidban téged
meg-nem hallgatlak; de ha ő magzat-
tya eszébe nem jutna a' hatalmas anyá-
nak; szintén azonképen nem lehetne
nékem semmi gondom te rólad.

És ha képes volna, hogy az édes anya
el-felejtne magzattját, de még-sem
akarok én el-felejtkezni mind örökké
te rólad, az én tenyeremre téged fel-ir-
talak meg-emlekezem rólad, a' te óltal-

F

madra

madra én gondot viselek, hogy örökké meg-maradgy.

Mert én viseltelek te gyenge korodban méhembem éltettelek, te születésedben semmi rútságodban téged el-nem vetélek, az én szent Fiamnak vére hullásával téged meg-szentelélek, azért nem vetlek-el immár én előlem ha elébb hozzám vőlek.

Azt akarom pedig, hogy a' hol én vagyok, az én szolgám ott légyen, és az én jegyefem az Anyaszentegyház nekem mellettem légyen, én ditsőségben, és bódogságomban velem együtt örvendgyen, a' szent Angyalokkal és minden szentekkel együtt örökké éllyen.

Christus URunk mondgya Sz. Máthé Könyvében, melly gondgya vagy on reánk a' nagy UR Istennek, hogy még hajaink-is tőle meg-számláltattak, azért Keresztyének illik hálát adnunk, és az Istent ditsérnünk, a' mi sziveinknek nagy szép ajándékot nékie meg-mutatnunk.

Ditsértessél azért mennyei UR Isten ily nagy kegyes vóltodért, vigasztally-meg

meg minket a' te szent Fiadért az UR Jésus Christusért, bátoríts-meg minket nyomorúságinkban, a' te áldott igéddel, hogy énekelhesünk, a' te Sz. Nevednek örökké új énekkal.

M A S.

Wenn wir in höchstem Nothen seyn/te.

MIdőn mi végső inségben vagyunk nagy keferőségben, utat 's módot nem találunk, ám akár mennyit fáradsunk.

Akkor e' vigasztalásunk, hogy mi mind téged imádunk, oh mi kegyelmes Istenünk, adgy szabadulást minékünk.

Szemünket hozzád 's lelkünket emellyük, búfult szivünket, kérjük bűn engesztelését, büntetésnek enyhítését.

Mellyet ígérsz mindeneknek, a' kik néked könyörögnek, Christus Jésusnak nevében, ki mi szószólónk menyekben.

Azért UR Isten most jóvünk hozzád, és bűnkat jelenttyük, mert egyéb nints ki segitsen, vezzedelmünkől ki-mentsen.

Ne tekintsd a' mi bűnünket, oldozs-fel abból bennünket, légy velünk nagy

infégünkben, 's vesd távol azt életünkben.

Mellyért víg szivel nevednek nagy hálát adunk, 's Igédnek engedünk, téged ditsérvén, most és örökkön örökké.

M A S.

Meinen Jesum laß ich nicht/ *ic.*

JÉSUSt el-nem botsátom, mivel magát értem adá:/: Mint bójtorján, tartozom, hogy ragaszkodgyam ő hozzá: *R.* Ő én világosságom, JésuSt el-nem botsátom.

JÉSUSt el-nem botsátom, míg a' földön tart életem:/: Ő az én bizodal-mam néki ajánlom mindenem. *R.* Épen rá támaszkodom, JésuSt el-nem botsátom.

Ha látásom, hallásom, tapogatásom, érzésem:/: Kezd szünni szagolásom, 's világon való élésem. *R.* Ha lelkem ki-botsátom, JésuSt el-nem botsátom.

Akkor sem botsátom-el, mikor színtén oda jutok:/: A' hol az ő színével, hivek hiti fénleni fog. *R.* Szent ortzája vígságom, JésuSt el-nem botsátom.

Sem világot, sem eget, nem óhajt, nem kíván

kíván lelkem:/: Ttsak a' JésuSt 's ő fényét ki Istennél engesztelém. *R.* 'S pokoltól szabadítom, JésuSt el-nem botsátom.

JÉSUSt el-nem botsátom, járok mind örökké véle:/: Christus lesz kaulauzom örök életnek vezére. *R.* Bóldog, ki mint én mondom, JésuSt el-nem botsátom.

M A S.

Allein Gott in der Höh sey Ehr/ *ic.*

Ditsőség mennyben Istennek, 's légyen áldott szent irgalma:/: Hogy immár semmi vészélynek nem illet minket ártalma: *R.* Kedve tölt bennünk az Istennek, nagy volta van békeségnek, meg-szünt már minden félelem.

Ditsérünk, áldunk, imádunk, 's hálát adunk jó-vóltodért:/: Atya Isten kegyes Urunk, te bölts igazgatásodért. *R.* Mértéke nints te hatalmadnak, minden enged akaratodnak, bóldogok vagyunk az Urban.

Oh Jésus Christus Atyának egyetlen egy szülött Fia:/: Meg-váltója kárhoztaknak, háborúknak el-óltója. *R.* Istennek szentséges Báránya, jusson hozzád imádsága szegény keresztyéniségednek.

Oh Szent Lélek mi leg főbb jónk,
Idvesféges Vigasztalónk:/. Légy ör-
dögötől óltalmazónk, kiknek a' Christus
Meg-váltónk, ő nagy kinnyával 's ha-
lálával, vedd-el nyavalyánkat azzal, te
hozzád van bizodalmunk, Amen.

M A S.

Esőért való Ének.

OH igaz ítélő Isten! a' mi fok bűne-
inkkel:/. Meg-érdemlettük fok-
képen, hogy mezőnk így szárad-el.
R. Szomorú barmok, 's emberek:
mert zárva vannak az egek, azért majd
clepednek.

Uram légy irgalmas nekünk, ne néz-
zed bűneinket:/. Rád támaszkodik mi
lelkünk, nyújtsad segítségedet. R.
Adgy áldott szép esőt nekünk, szent
nevedért kik tisztelünk, oh mi Atyánk
Istenünk.

Emlekezzél ígéretedről, kit tétél
szent nevedben:/. Kérünk téged tel-
lyes szivből, hallgass-meg infegünkben.
R. Harmatozzanak az egek, adgyanak
esőt a' fellegek, tőled hallgatnak ezek.

Egyéb senki nints kívüléd, ki esőket
adhasson:/. Az eget, te készítetted,
azzal

azzal birsz hatalmasan: R. Minden-
ható a' te neved, ki velünk minden jót
tehetsz, mellyért ditsérünk, Amen.

M A S.

MEnnyi szókat szól az Isten ember-
nek, véget vetne fok-féle bűnei-
nek, mert ideje léfzen az ítéletnek, a'
gonoszak nyilván pokolba mennek.

Irigy ördög el-veszté e' világot, hogy
meg-tsalá amaz első Adámot, ott el-
veszté tőle a' Mennyrországot, és helyet-
te adá az örök poklot.

Csudálatos Istennek nagy haragja, a'
bűnöket hogy ő melly igen bánnya,
bizonyosága, fok tsapása oltora, e' világ-
nak nagy számtalan fok kinnya.

Halál vagy on mind e' széles világon,
sohol senki nem marad e' világon, nem
változik ezüstön sem aranyon, de tarto-
zik, hogy ő egyszer meg-hallyon.

Azért küldé az UR Isten sz. Fiát, meg-
váltaná mint teremtetett állattyát, és el-
venné rólunk ő nagy haragját, a' pokol-
nak örökké való kinnyát.

E' nem tsuda, hogy a' bűnbe te esel;
de nagy tsuda, hogy a' bűnben te fek-
szel,

ízel, bűneidből hamar ki nem fejtezel, és csak az egy Christusba nem öltözöl.

Lám mind ezzel csak keveset gondolnak az emberek, esznek, isznak, alusznak, a' bűnökben fogytig mind meg-hóltanak, és többire lám mind meg-vakúltanak.

Sokan hallják az Istennek mondását, de úgy vészik, mintegy tsúfnak mondását, sőt nagy fokban hamisfolyák mondását, rájuk várják az ő sebes haragját.

Tudgyad ember, hogy meg-bűntet az Isten, ha meg-nem térsz te bűneidből itten, azt alitod, hogy talám ördög nintsen, gonfságban azért vagy telhetetlen.

A' bűnöknek fő jutalma a' halál szent Pál írja, hogy az, az örök halál, kivel minden a' pokolra alá száll, bűneitől valaki itt meg-nem vál.

Roszfazas vagy te, és igen meztelen, bigyjed, nem mégy mennyországba eképen, kérlek téged, hogy ne essél kétségben, hanem bizzál Christusnak érdemében.

Igirete e' bizonynyal Istennek, hogy
valaki

valaki véget vét bűneinek, Christus által kelleimetes Istennek, örökösélízen örök életnek.

Nagy sok helyen esküszik az Úr Isten, ne fekégyék csak az ember bűneiben, hanem bizzék ő kegyelmességében, és nem veti bűneit szemeiben.

Változás nints Istennek beszédében, valamit mond, igaz, meg-áll mindenben, jajazoknak, kik nem biznak ezekben, mert mindnyájan öltöznek az ördögben.

Sivás rivás és nagy fog tsikorgatás a' pokolban lészén örök kínódás, kérlek Ember, hogy most életedhez láss, hogy örökké osztán te meg-maradhass.

M A S:

Dítsérd az Isten te hiv Kereszttyén, mert nagy sok jót tött veled az Isten, hogy meg-ismérted őtet, hogy ki légyen.

Ne tégy magadnak hosszú életet, ne rakd egymásra a' sok vétkeket, mert el-vífelned nehéz te terhedet.

Serkenny-fel immár te nagy álmodból, siess ki-térni nagy bűneidből, az álnokságot rekeszd-ki szivedből.

Az Atyafiúi jó szeretetet, mutasd-meg immár jámbor életed, hogy ne látsátsék te kegyetlenféged.

Mert a' halálnak olyan ő dolga, mint a' lopónak nagy álnoksága, hirtelen el-jő te ki-múláfodra.

Mikor a' halál téged meg-kifirt, a' te lelkedben ugyan meg-búfirt, meg-fem gyónhatol, akkor szíved szerint.

Őrömeit vetnéd tovább a' határt, ha el-vethetnéd rólad az halált, de ott a' halál nem téfzen több várást.

Pénitentziát siets tartani; az idves-ségre gondot viselni, az igaz hitben végig meg-maradni.

Mert az Ur Isten nekünk azt mond-gya, hogy az idvesfégsak azé vólna, ki igaz hitben végig meg-maradna.

Szent Márknál nekünk Christus azt mond-gya: minden gazdagság hogy el-maradna, és a' Mennyeország nekünk meg-adatna.

Adgya minékünk Szent Lélek Isten, halálunk után ő szent Országát, láthat-suk mi-is örök bódogságát.

MAS.

M A S.

SOk hálá adással mi most tartozunk, a' nagy Ur Istennek-ezzel áldozunk, egyéb jót mert bennünk nem találhatunk, e' keserves völgyben a' kik nyomorgunk.

Azért emlekezünk Isten dolgáról, ő törvényében esett tsuda dologról, a' őtet félőknek táplálásokról, eledelről való szaporodásról.

Nagy éhség, drágaság Sidók közt vala, mert felették az ég értztzé vált vala, és alattok a' föld vafsa lőtt vala, sem fű, sem gabona nem terem vala.

Isten Prófétája sz. Illyés vala, ki a' népek között szélllyel jár vala, pénitentiára mindent int vala, mert az éhség köztök igen nagy vala.

Sarepta Városba ő el-küldeték, egy özvegy aszfszonytól ő el-tartaték, Istennek tsudája ott jelenteték, kevés liszt és olaj szaporították.

Mikor a' Városba sz. Illyés juta, egy aszfszonyt találá, ki fát széd vala, kenyc-ret ő tőle Illyés kér vala, mert hoszfú út miatt éhezett vala.

F 6

Sze-

Szegény aszfzony monda : Él a' nagy Isten , nékem kenyerem egy morfa nintsen , de házamban vagyon egy kevés liszt , és korsómban vagyon kevés olajom.

Hogy pogátságjúl azt egyszer megsüsssem , és én gyermekemmel egyszer ehessem , éhségnek halála ottan elvigyen , mert semmi életem ennél több nintsen.

A' Próféta erre néki felele , hogy a' kevés lisztből pogátságát sütné , először ő néki abból részt tenne , azután fiával ő ennék benne.

Olly nagy tsuda dolog ott adattaték , mert nagy áldás mennyből néki adatték , kevés liszt és olaj szaporították , ezzel fok napiglan ő tápláltaték.

Oh fősvény gazdagok ezt gondolatok ! a' szegény aszfzonymról példát vennétek , Istennek szegényit segitenétek , terhes lelketeket könnyebbitenétek.

Isten igéjére ha sietnétek , és szívetek szerint azt hallgatnátok , a' meg-hallott Iget megtartanátok , jámbor tanítóktól meg-áldatnátok.

De

De valahol Isten Igéje nem kell , ott nagy nyomorúság a' népnekre kél , kegyetlen nép között nyomorgani kell , az éhség miatt is pusztúlnia kell.

Azért ditséretet mi mostan mondgyunk a' nagy UR Istennek , úgy könyörögjünk , hogy az ő Szent Lelkét adgya minékünk , kárhozó vakságban ne legyen lelkünk.

M A S.

Az Angyal örizetről.

Nótája : *HERR GOTT dich loben alle
vir / und sollen ic.*

UR ISTEN, teged ditsérünk , és méltán hálákat adunk , te teremtet Angyalidért , széked előtt udvarlókért.

Kik tündöklének 's fémlenek , és te reád nyilván néznek , mindenkor szódat hallgatryák , te böltseségeddel rakvák.

Nem nyugosznak , sem alusznak , de mind tsak arra vigyáznak , hogy tenéked szolgálynak , és a' te kitsiny nyadjadnak.

A' régi dühös ellenség , gyűlöl és irigységgel ég , tsak az után lefelkedik , te néped hogy el-öfzöllyék.

F 7

Mint

Mint első embert a' kínba, most-is
viszi a' halálba, törvényt, Igét, sz. éle-
tet, ki törlenie fel-készült.

Nem vesztegl azért, sem nyugszik,
siv, riv mint Krókódilus gyik, kereng
forog tört hálót vét, hogy rontsa Chri-
stus seregét.

Vigyáz az Angyali sereg, ki Ur Chri-
stus után leveg, te népedet takargattya,
ördög álnokságát ronttya.

Szent Dániel példánk ebben, orosz-
lányok közt veremben, ekképen a'
nagy jámbor Lóth, Angyal által sza-
badult volt.

Az égő kementze tüze nem árthata,
de kedveze, három ifjakkal a' láng-
ban, az Angyal lón meg-tartásban.

E' mai nap-is az Isten így őriz sok ve-
szély ellen, általa szent Angyalinak,
kik őrzökül adattatnak.

Azért Ur Isten ditsérünk, és méltán
hálákat adunk, mind az Angyali szent
Sereg, téged ditsérni nem szün-meg.

Kérünk-is Urunk tégedet, minden-
kor készen tarsd őket, hogy óltalmaz-
zák népedet, kik betsülik szent Igédet.

MAS.

M A S.

HÁZASSÁGROL.

Jámbor Házafok meg-hallgassátok,
ti rendeteket meg-tanuljátok, és
az okait meg-gondoljátok, hogy tisz-
tetekben ti el-járjatok.

Semmi nem egyéb a' sz. házasság, ha-
nem tisztaság és nagy jámborság, Isten-
től szerzett igaz társaság, és törvény
szerint való nyájasság.

Mikor Adámot Isten teremte, az ő
képére meg-ékesíté, Paraditomba ötet
bévivé, gyönyörűségben őt helyhez-
teté.

Minden állatnak már tárfa vala, tsak
hogy még Adám társ nélkül vala, hozzá
hasonló tárfa nem vala, akkor az Isten
ezt mondgya vala.

Nem jó Embernek egyedül lenni,
de szükség néki Felének lenni, hozzá
hasonló társának lenni, azért terem-
sünk segítőt néki.

ISTEN Adámra álmod borsáta, Pa-
raditsomban őt el-alutá, és oldalába,
kezét borsátá, tsontyát ki-vévé Evát
alkutá.

Evát

Evát Adámhoz az Isten vivé, és feleségül néki jelenté, Adám hogy látá ottan isméré, rajta szívében igen örüle.

Leg-ottan monda: e' tson-én tson-tom, e' test én testem, azért meg-tartom, és Férfiúból vettnek őt mondom, azért hozzája én ragaszkodom.

Ezért szüléit ember el-hagyja, attyát, és anyyát mind hátra hagyja, és ragaszkodik Feleségéhez ketten úgy lesznek egy test és vérré.

Azért nem egyéb a' szent Házaság, hanem tisztaság és nagy jámborság, Istentől szerzett igaz tártság, és Törvény szerint való nyájaság.

A' Házaságot az Isten szerzé, Paraditsomban szépen végezé, áldomásával meg-környékezé, de három okért ezt bizony szerzé.

Az első okért, szaporodásért, Angyali kárnak bé-töltéséért, a' Szentegyháznak épüléséért, és magzatoknak feltartásokért.

Ezért az Isten őket meg-áldá, őket kedvellé, és e' szót mondá: szaporodgyatok, nevedgyetek, e' széles földet mind bé töltsétek.

Másod

Második okért szerzé e' végre, a' Férfiúnak segítségére, és bánattyának könnyebbségére, minden dolgának segítésére.

Hogy a' Férfiú előtte lenne, ő Felesége melette lenne, és bánattyában könnyebbség lenne, minden dolgában segitség lenne.

Hamarmadszor szerzé ennek-okáért, gyarló embernek orvosságáért, fertelmességnek gyűlölségéért, paráznaság el-távoztatásért.

Azért embernek illik ezt tudni, és félelemmel kell-szaporodni, és segitséget Istentől várni, paráznaságot el-távoztatni.

Immár halljátok és meg-értsetek, ti tiszteteket ne felejtsetek, szűkség hogy egymást ti szeressétek, és Isten szerint együtt éljete.

A' Férfiúnak ez az ő tiszt, ő Feleségét igen szeresse, igaz munkával őtet éltesse, mint önnön magát ugyan szeresse.

Ő Feleségét jóra oktassa, meg-ne rongálja, de meg-dorgálja, meg-ne utálja, inkább táplálja, és háza népét jóra tanítsa.

Ász-

Afzszony embernek ez az ő tiszti, hogy az ő Férjét igen szeresse, Urának mondgya igen betsűllye, néki engedgyen őtet tiszteleye.

Az ő Urának házát őrizze, és marhájának gondgyát vísellye, a' szövést főnást el-ne felejtse, és háza népét ő jóra intse.

Ő magzatinak gondgyát vísellye, nagy szeretettel őket nevellye, a' nagy Istennek ő félelmére őket tanítsa, és jóra intse.

A' házafokat Isten meg-áldgya, eledeleket meg-szaporíttya, és életeket meg-hozszfabbíttya, szent országában meg-koronázza.

A' házafokat Jésus szereté, és a' menyegzőt meg-ékesíté, jelen vóltával meg-erősíté, és tsudájával őket segíté.

A' vizet borrá mert változtatá, és a' menyegzőt meg-vigasztalá, a' házafoknak azt bizonyítá, hogy őket bizony meg-vigasztalná.

Most-is minékünk tsak ő segítünk, a' házasságban édes éltetünk, őrdög mérgétől ő védelmezünk, őrdöngősségtől tsak ő meg-mentünk.

Bóldo-

Bóldogok azok, kik Istent félők, és igaz hittel kik őtet vészik, parantsolattyát nékie tészik, kezek munkáját igazán észik.

Jól lészén dolgod te istenfélő, kézi munkával igazán élő, te feleséged hozzád illendő házadbn lészén, mint termő szőlő.

A' te fiaid fel-nevedednek, asztalod környül le-telepednek, mint szép gyermekdéd olaj-fa vészszők, az igaz hitben nevededendők.

Ekképen embert meg-áld az Isten, ki féli őtet minden időben, mint a' szent Dávid a' Sóltár könyvben szépen megírta ő énekében.

Meg-áldgyon téged a' kegyes Isten, és öregbitsen az igaz hitben, hogy fiadnak lássad fiait, keresztyéneknek nagy békeségét.

Ezeket szerzé szépen versekben, Batizi András egy jó kedvében, születés után ennyi időben, ezer öt százban és negyven hatban.

MAS.

M A S.

Szent Márton napjára való.

UR JÉSZUS Christus ne hagyj el-
vesznünk a' Pogány kéz miatt,
mert rajtunk vannak, minden erejekkel.

JÉSZUS te hozzád most fohászko-
dunk illy nagy szűkségünkben, hogy
rontsd-el nekik az ő hatalmokat.

Mert azért vannak mostan mi raj-
tunk, hogy el-veszeffenek, de benned
vagyon minden bizodalmunk.

A' szent Irásban te azt fogadtad Fiú,
és Szent Lélek, hogy mit kívánunk
tőled, meg-adatik.

Azon örülünk mi Keresztyének te
ígéretednek, hogy Istenséged rólunk
gondot visel.

De kérünk téged hallgass-meg min-
ket mi könyörgésünkben, hogy ne
hagyj minket Pogányok kezében.

Kérünk UR Isten téged hitünkben,
és nagy szerelmünkben, hogy segélly
minket erőtlenségünkben.

Adgyad minékünk UR JéSZUS Christus
a' te szent országod, birhassuk mi-is
örökkön örökké, Amen.

MAS.

M A S.

Szent Catharina napjára való.

SZÜZ támada Pogány népnek Nemze-
téből, Szüz szent Catharina Costus
nevű Király leánya.

Mi ditsérjük Istenünknek jó-voltát,
és meg-elégedgyünk az UR Istennek
segedelmével.

Nagy bűnben vala a' Szüz sz. Catha-
rina, Istenben erős vala: nem fél vala
Maxentiustól.

Istenben vala tellyes ő bizodalma, lé-
pik a' Doktorokhoz, egy szavával meg-
győzte vala.

Maxentius szóla a' Doktoroknak,
mire vagytok győzve az egy Leány
tanúságával.

Maxentius hagyá a' Doktorokat,
tűzben mind meg-égesék, mert vál-
toztak ő erköltsőkben.

Catharina Mestereknek győzője, mi-
koron a' kint vallá, Sinai-hegyen el-
temetteték.

JéSZUS Christus engeszteltyed szent
Atyádat, hogy mi-is bé-mehessünk
menny-országuk bődögságába,
Amen.

MAS.

M A S.

Aus tieffer Noth schrey ich zu dir/ıc.

Bűnösök hozzád kiáltunk, Ur Isten könyörülly rajtunk :/: Nyisd-meg a' te füleidet, hallgasd-meg könyörgésünket, mert ha mind meg-ítélénded, a' mit vétkeztünk ellened, mind el-kárhozunk előtred.

Nagy a' te irgalmaságod, a' bűnt te meg-botsáthatod :/: Nints nekünk semmi érdemünk, már semmi ártatlanságunk : Nints ki ditselkedgék előtted, félünk mindnyájan tégedet, és könyörgünk tenéked.

Azért bizzunk az Istenben, és nem a' mi érdemünkben, nyűgödjék ő benne lelkünk, ő légyen mi reménységünk, lám nekünk nyilván ígéré, hogy akar óltalmunk lenni, azért higgyünk ő néki.

Légyünk erősek hitünkben, bizzunk csak az Ur Istenben :/: Ne efsünk benne kétségben, ne szomorkodgyunk lelkünkben, légyen erős mind keresztyén, ki meg-újult Szent Lélekben, és bizzék csak Istenben.

Ha-

Ha nekünk sok bűnünk vagyon, Istennek több kegyelme vagyon, nints ő irgalmának vége, noha embernek sok vétke, ő minékünk kegyes Pásztorunk, ki őriz minket pokoltól, és meg-ment a' kárhozattól.

M A S.

Herrlich lieb hab ich dich o Herr/ıc.

Sziből szeretlek én Istenem, kérlek ne légy távol én tőlem kegyes segedelmekkel :/: Az egész világ nem vídít-meg, a' menny 's föld sem elégithet-meg, csak te tarts jobb kezeddél. R. Ha el-fogy testem és lelkem, bizodalom én Istenem te vagy, én Vigasztalásom, szent véreddel Meg-váltásom. Uram Jéhus, én Istenem! én Istenem! szegyenbe ne engedgy esnem.

A' te ajándékok Istenem, lelkem testem, jóm és mindenem, a' mim van ez életben :/: Hogy azokkal ditsőségedre, 's feleimnek segítségekre éljek, adgy erőt ebben : R. Őrizz hamis tudománytól 's ördögi ragadománytól, tarts engem minden kereszttben, hogy szedgyem tsendességben : Uram Jéhus, kegyes

kegyes Uram, kegyes Uram, halálban légy vigasztalom.

Uram te szent Angyaliddal, lelke-met vited szolgáiddal Ábrahamnak ke-belébe:/: Testemet a földnek gyomrá-ba, bántás nélkül nyugosd ágyában, végső napig fektében, R. Akkor tá-maszkod-fel engemet, hogy én lássalak tégedet, nagy vigan oh Isten Fia! Lel-ke-mnek hiv Meg-váltója. Uram Jé-sus! halld-meg szómat, halld-meg szó-mat, örökké áldlak Uramat.

Itélő széked előtt állok, előtted tér-det fejet hajtok, oh jaj mit tseleked-gyem:/: Az én undok fok nagy bü-neim, pokolra vádolnak vétkeim, de kétségbe nem esem: Uram Jézus tsak egyedül, a' te véred tisztít bűnből, mi-vel azért hiszek benned, és térdre esem előtted. R. Uram Jézus, én Istenem, kedvezz nékem, néked élek, segélly kérlek, Amen.

M A S.

Gotthard das Evangelium / 10.

Evangéliomot Isten adta, hogy já-m-borok itten lennének, világ előtt e-kints

kints betsületben fokaknál nints: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Nem kell az igaz tudomány, fősvény-féggel tartomány rakva van, mondván: vesztélytől hogy nem kell félni infégtől: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Mindennap új háló's ősvény, gon-doltatik gonosz törvény, miképen jó-szág ragadtassék, erővel el-vonattassék: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Ditsérik Isten igéjét, de ki jobbíttya életét? Bizony az Istent tsúfollják, nem kell félni még azt mondgyák: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Vagyon tsak zabálódás, világon nagy húzás vonás, mintha Ur Isten sem vólna, a' szegényeknek jaj dolga: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Egyházi kints prédáltatik, mellyel haszon nem hajtatik, szegények el-ha-gyattatnak, kenyerektől meg-fosztat-nak: Ez nyilván jele utólsó napnak.

Az egyházi kintset kapják, azok kik azt nem fundálták, ezt ő telhetetlenfé-gek tselekszi rút fősvényfégek: Ez nyilván jele utólsó napnak.

G

Nem

Nem gondolnak már Istennel: csak világi tisztettséggel, nagy a' tziaraság, tsalárdság, hazugság nálók nem rútság: Ez nyilván jele utolsó napnak.

Nints keresztyéni szeretet, lopás földön el-terjedett, sohol fints tökéletesség, csak azt mondják: pénz emberség: Ez nyilván jele utolsó napnak.

Nem akarja Világ magát tartóztatni, 's Isten szavát hiven fogadni, tanulni, hanem csak enni, dösölni: Ez nyilván:

Ó nála fő mesterkedés tobzódás, részegeskedés: azt meg tanolta igen jól, gonosz ő fellyül és alól: Ez nyil: 's a' t.

A' Nap-is már nem nézheti, irtózáván nem szenvedheti, világa homályosodik, hogy gonofság fokasodik: Ez nyilván jele utolsó napnak.

Még a' Hóld és tsillagok-is, rettegnek igen azok-is, örömeit e' gonofságtól, szabadulnának hivságtól: Ez nyilván jele utolsó napnak.

Azért jövel JESUS Christus, föld-is meg-únta ezt, és bús, hordozván ördög tselédét, add ennek valaha végét, s' hadd látnunk fényét utolsó napnak, Amen.

MAS.

M A S.

Es ist gewißlich an der Zeit/ u.

Bizony meg-lészen az idő, hogy el-jő Isten Fia:/: Mind jókat 's gonoszokat, ő az ítéletre hja: R. Drága léfzen a' nevetés, mindent el-vezt tűz égetés, a' mint szent Péter írja.

Nagy Trombita-szó hallatik, mind az egész világon:/: A' mellyre fel-támasztatik, minden holt test mindjára. R. A' kik pedig élni fognak, azonnal el-változtatnak, 's meg-újítatnak Urtól.

Azonnal el-olvasztatik, a' Könyv, mellyben írva van:/: Valami gyakoroltatik, földön jól vagy hamisan: R. Akkoron ki ki meg-hallja, és nyilván ott meg-is vallya, mit tött egész életében.

Oh jaj annak ki az Isten ígését megvetette:/: És csak a' nagy kintset itten, mindenkoron gyűjtötte, a' bizony ott jól meg-nem áll, de a' Sáránnal alá száll, Christustól a' pokolra.

Oh JESUS azon időben, segélly szent febeidért:/: Hogy az életnek Könyvében találtaffam véredért. R. Mellyről
nin-

nintsen-is kétségem, mert oda van ellenségem, bűnömért meg-fizettél.

Légy azért nekem Szószólóm, mikor el-jövéndesz :/: 'S a' könyvből jót ki-olvasóm, mellybe hiveket jegyezz. *R.* Hogy az én több feleimmel mennybe mennek nagy örömmel, mellyet te szerzel nekünk.

Oh JÉsus Christus, sokáig, halasztod te napodat :/: Földön emberek halálig rettegik ostorodat. *R.* Jövel, jövel te nagy Biró, 's légy kegyelmes szabadító, minden gonosztól,
Amen.

HALOTTI ÉNEKEK.

Nótá: *Bánat keserűség meg-fogta szív:*

MElly tsalárd ez világ oh emberi állat, mit ragaszkodol hozzá minden ditsősége, melly hamar el-múlik és mit bizol ő hozzá, hogy nem te-kéntesz-fel a' te lstenedhez igyekezzél ő hozzá.

E' testi életünk nem különbb mi nekünk

künk mint Sátorban lakásunk, a' gonofz kívánság világ és az ördög ellen vitézkedésünk, hazánktól nagy meszfze idegen földeken mint a' mi bújdosásunk.

Sátorban vitézek csak addig maradnak míg a' hadak tartanak, bújdosó emberek állandó házakat tsinálni nem akarnak, örökséget meszfze az ő hazájuktól szerzeni nem kívánnak.

Nagy sok nyomorúság ez illetén embert szokta elől-találni, semmi vigasága jó izü lakása nem szokott nála lenni, miglen hazájába háza népe közzé nagy vigan kezd bé-menni.

Szintén ugyan vagy on a' híveknek dolgok, mert nints itt maradások, csak óráig vagy on bújdosókban nekik e' világon szállások, hamarsággal lészen mikor nem gondolnák innét el-kimúlások.

Kevés ideig él az emberi állat, sok nyomorúságot lát, mihegyen születik ottan fájdalmokat testében ő fokot lát, siralmas énekkel jelenti minékünk, hogy életben fokot lát.

Kezdeti fájdalom, közepi sok munka, bánat és keserűség, félelem, fáradság, bűn,

bűnbe bé-merülés, és nagy szorgalmatosság, fok féle betegség, a' mi életünknek vége pedig a' halál.

Valami javait e' világ mütattya, hamar ismét el-ránttya, és mint a' madarász szép szavú sipjával a' madarat meg-tsallya, ekképen e' világ hízeltkedésével, gyarló embert áltattya.

Változó a' szépség, el-múló egészség, rothadó az erősség, veszendő gazdagság tsalárd az örökség, nem állandó uraság, rothadó ruházat, el-bomló épület, halandó az emberség.

Királyok, Tsászárok, hatalmas nagy Urak, gazdagok és szegények, Urak és a' szolgák, férjfiak, aszfszonyok, házasok és szép szűzek, tsetsemő gyermekek, ifjak és a' vének meg-halnak a' mint láttyuk.

Prédikál minékünk a' holt ember mondván: Emlekezzél oh ember, hogy miként született azonképen ismét e' világból ki-múlol, ma én rajtam esett, hólnap rajtad esik bizonynyal várd ezt ember.

Gondolkodgyunk azért mennyei hazánk-

hazánkban állandó örökségről, el-ne felejtkezzünk Isten kegyelméről, a' Christus haláláról, gyakran emlekezzünk romlandó vóltunkról, kemény számadásunkról.

Vigyázzunk szüntelen és az igaz hitből Istennek könyörögiünk, készülyünk naponként, a' mi halálunkra életünket jobbitsuk, mintha ma, vagy hólnap innét el-ki-múlnánk e' világban úgy éllyünk.

Tenéked Ur Isten azért dolgainkat, s' életünket szentellyük, vezérly, taníts minket, a' te Sz. Lelkeddel, hogy nevedet tisztellyük, és lelkünket vígan a' te szent kezedbe halál által adhassuk.

Hogy mikor el-jövénd a' Meg-váltó Christus testben fel-támadhassunk, testestől lelkestől iteltre bizvást eleibe állhassunk, kegyelmes Biránkkal mennybe fel-vitessünk, téged magasztalhassunk.

Ditséret Atyának és ő Szent Fiának, s' a' Szent Lélek Istennek, kinek, jó vóltából halál mérge ellen orvoságot találunk, és fok nyavalyánkért örök mennyországban boldogságot már várunk.

M A S.

Ich hab mein Sach GOTT heimges :
ÉN Istenem benned bizom, segélly ne
 hagyjántorodnom, lelkem testem
 's minden tagom, reád bizom, rendeld,
 mert rád támaszkodom.

Nem tudom itt meddig élek, tudom
 élttem végeztetik, valamikor néked tet-
 fizik, hozzád megyek, akarotodnak en-
 gedek.

Minden órában kész lelkem, hogy
 veled légyek Istenem, nem választok
 időt, órát, hozzád jutást, mikor akarod
 rajtad áll.

Testemnek minden tagait, és a' ha-
 jamnak szálait, tudod Uram, mindaz-
 által, még csak egyfál, kedved nélkül
 alá nem száll.

Nintsen jóra való időnk, nyomorú-
 ságot szenvedünk, bú mindennapi ke-
 nyerünk, el-fogy éltünk, halál torkába
 majd esünk.

Itt csak bánat keferőség, vagyon faj-
 dalom betegség, életünknek voltra ró-
 vid, és abban mint epével elegyített méz.

Summa szerint itt fáradtság, nehéz
 mun-

munka nyomorúság, nagy siralom és
 félelem, ha eszefen akarsz járni, készülyl
 innen.

Árnyék ember, föld és tsoport sár,
 agyag, és tsak bűnös por, mert szüle-
 tétől nyavalyás él abban, és mint virág
 száraz és le-húll.

Nints orvosság halál ellen, patikában
 vagy más helyen, széles mezőn, drága
 kertben olly fű nintsen, dühös haláltól
 ki-mentsen.

Arany, ezüst és gazdagság, nemesség
 nagy hatalomság, meg-próbáltatott
 vitézség, és bőltseség, nem ment az ha-
 láltól szépség.

Ha ma egészségben vagyunk, hólnap
 ottan meg halhatunk, ma erősek, kezek
 lábok lévén épek, hólnap földbe temet-
 tetnek.

Ha ki ki-múlt e' világból, gondolat
 meg-szűnik attól, ez világ véle nem
 gondol, hanem ottan miként a' virág
 le-omol.

Te azért oh én Istenem, add énné-
 kem azt értenem, hogy nyomorúlt mi
 életünk meg-kell halnunk, ez világból
 ki-kell múltunk.

Jaj bűn miatt melly nagy erőt, hatalmat halál rajtunk vőtt, vigyázz ember kitsoda vagy, mert rabja vagy halálnak, nem nézi ki vagy.

Nem gondol semmit szépséggel, kitsiny, avagy nagy emberrel, szépet, rútat, vént, és ifjat, koldust, Királyt, válogatás nélkül ragad.

Az halálban biztatásom, nékem egyedül JÉsusom, ki én érettem szenvedett, 's meg-feszített, Szent Attyának eleget tett.

Azért mikor én Istenem akarod, vedd hozzád lelkem, hogy veled örökké élyek, reád nézsek, az Angyalokkal örvendgyek.

M A S.

D JESU Christ meins Lebens Licht:
JÉsus Christus én életem, eröm, örömem, reményem, e' földön jövevény vagyok, nyomnak a' bűnök mert nagyok.

Kemény útam országodba, vagyon Paraditsomodba, igaz lakásom ott vagyok, mellyért véred ontád nagyon.

Ez úthoz szívem erőten, én testem is elég-

elégtelen, de lelkem Uram óhajttya, hogy vedd hozzád, fohászkodgya.

Erősíts azért kínoddal, mikor vivok az halállal, könnyebbitsen verítéked, öldgyon-meg szent kötőzefed.

Artzúl tsapáfid, 's vészfeziddel, bűnömnek terhet töröld-el, 's tsúfságid 's tövis koronád, nékem legyenek vigaság.

Méreg italod enyhítsen, ha nem lesz több ki-fegitsen, kiáltó szóddal meg-fegíts, pokol kinyától szabadíts.

Ör-sebeid mélye nékem, köszikla gyanánt hadd légyen, mellybe mint galamb röpüllyek, ördög prédája ne légyek.

Ha nyelvem többet nem szólhat, Szent Lelked akkor biztathat, adgy lelkemnek boldogságot, ha szemmel többet nem látok.

Végő szódd légyen biztatóm, mikor erőmtől fosztatom, őrizz-meg minden gonosztól, midőn fejem meg-nem mozdúl.

Keresztfád légyen istápom, szent Korpósd nyugodalmom, fejér 's tiszta gyólts lepleddel, testemet kérlek takard-el.

Szent sebeid által engedd, lássam az örök életet, és meg-nyílt szent oldaladon, lelkem vezess mennyeországba.

Bútsú vételedben Uram, helyheztem végső óráma, nyírd-meg mennyeországa ajtaját, ha el-végzem életem tüzelyát.

Ítéletkor testem költsd fel, 's állásad jobb kezed felől, hogy mentt légyek az átoktól, melly ki rekeszt a' mennyekből.

Újítsd-meg testem, hogy fénylők, miképen az Nap tündöklők, hasonló ditső testedhez, légyen Angyali lélekhez.

Nagy örömben akkor léfzek, az Angyalokkal örvendek, és minden ditső fereggel, színedet nézem víg kedvvel.

Ezt engedgyed oh Jésumunk, hogy mind országodba jussunk, téged színről színtre lássunk, örökké veled vigadgyunk, Amen.

M A S.

Herr JEsu Christ ich weiß gar wohl:

Uram JÉSUM! én tudom jól, hogy egyfzer meg-kell halnom :/: De a' mikoron léfzen 's hol, és miként kell kimúl-

múlnom, nem tudhatom semmiképen, mert áll tsak ítéletedben látod utolsó órámat.

Mivel pedig, oh Christum! Szent Lelked erejével :/: Tsak te hozzád folyamodom, az én tellyes szívemmel, 's el-is hittém, hogy egyedül, meg-tisztítottál bűnőmből. és mennyeországot szerzettél.

Kérlek azért én Jésum, tarts meg ez értelemben :/: Ne hagyj engem el-szakadnom, ettől femmi időben, de ebben légyen örömem, míg testemből az én lelkem, hozzád mennyekbe mégyen.

Add-meg Uram, mert meg-lehet, halljak-meg, tsendességben :/: Elmém 's efzemen Lelkemet hadd adgyam sz. kezedbe, és igaz hitben 's örömmel, az én ágyamban víg szívvel, hagyjam-el e' világot.

Hogyha pedig a' mezőben ellenség keze által :/: Tűzben, vízben vagy más helyben, avagy dög-halál által, bőlts tanátsod engem ki vész bűneimért, tőled el-ne vess, mellyben élek ez életben.

Sőt ha nagy erőtlenségből ész nélkül tselekednék :/: Úlnék, 's járnék mezítelenül, vagy rendetlen beszélnék, ne hagyj Uram, úgy meg-halnom, mert mit tselekszem, nem-tudom, értelmem ellen vagyok.

Uram az utólsó órán, adgy nekem bódog halált :/: Segélly akkor szívem hartzán, engedgy tsendes ki-múlást, hogy tsak könnyen el-aludgyék, szent véredben meg-nyúgodgyék, melyet értem ki-onról.

Én azonban Felfégednek eleibe nem irok :/: De mindenkor tettségfednek engedek, és helyt adok, el-híszem, hogy kegyelmesen örök életet adsz nekem, akar miképen hallyak-meg.

Imé mostan az én testem 's lelkem néked ajánlom :/: Híszem, te vagy én életem, nyereség tsak halálom; E' testet azért örömré, mikor el-jősz ítélre, a' sírból fel-támasztod.

Légy mellettem oh JÉsusom! mikor többet nem hallok :/: És mikoron én Christusom, már többet nem szólhatok, akkor végső óhajzását, szívemnek fohász-

fohászkodását, vedd hozzád, 's adgy idvességet, Amen.

M A S.

Balet will ich dir geben / du arge:

MÁr bútsút veszek tőled, álnok hamis világ :/: Nem kell gonosz életed, van benned hamiság; Jobb nekem mennyben laknom, 's oda igyekezni, hol Istenem jutalmam, kit szolgálтам itten.

Engedd-meg irgalmasan, oh JÉsus Christusom! Ha szenved nyavalyásan testem, légy gyámolom, fájdalommat rövidítsd, adgy bódog ki-múlást, és szívemet erőítsd, 's engedgy örök lakást.

Szívembe bé-foglalva szent Neved és kínod, vagyok abba bé-irva azért vigadozok; Jeleny olly ábrázatban, kérlek ha szenvedek, melly volt néked holtodban, hogy abban örvendgyek.

Rejtsd-el én lelkemet fel-nyíltt óladba :/: Mentsd gonosztól szívemet, vidd nyugodalomba, híszem itt ha ki jól élt, bé-méggyen mennybe kit itt véred meg-tisztít, nyugszik szent kebledben.

Ird.

Ird-fel az én nevemet az élet Könyvébe: /: És kösséd-bé Lelkemet élők kötőjébe; Hogy járjak te előtted bődögek földében, 's ditsérjelek téged az ízép fényességben.

M A S.

CHristus az én életem, Halál nyereségem, néki adom magamat, örömmel mégyek-el.

Örömmel mégyek én-el, a' Christus Jézushoz, hogy örökké ott éljek, 's jussak szent Attyához.

Mostan immár meg-győztem, minden ellenféget, meg-bekélt az Isten, nyújtott könnyebbféget.

Erőm Jézus ha el-fogy, és a' lélek el-hágy, mikor már nem szólhatnak, fo-hálszkodásom vedd.

Szivem és gondolatim el-múlnak mintegy láng, a' melly ide 's tova ing mikor el-alufzik.

Mint bójtorján ruhához hozzád ragaszkodgyam, veled élek örökké örök ditsőségben.

Tsendesen, gyengén, szépen, mint ízép

ízép musikákban el-alufzom az Urban, a' Jézus Christusban.

És örökké mennyekben ditséretet mondok, nálad lakom örökké, fényes ditsőségben.

M A S.

EL-végeztém életemet e' nyomorúlt világban, most már részik én testemet a' szomorú koporlóban; Most kezdetik bődökságom én Uramnál Christusomnál: Koronám és vigasgom lelkem Meg tartójánál.

Testem ugyan meg változik, porrá és hamuvá lészén, de fel-kél, és fel-öltözik el-hagyja e' földet kéfzen, szenteknek ditsőségében el-mégyen Istenéhez, Angyalok fényességében minden szentek Szentihez.

Énnékem e' bődökságot meg-készítette az Isten, e' testi halandóságot majd le-vetkezem itten, mert koporlóban bűneim, maradnak én vétkeim, és meg-újúlnak szemeim, virágoznak tetemim.

Mint a' búzát fekete földbe föld, és meg-rothaszt végre, de ismét ki-kél, 's lészén

lészzen zöld, fel-emelkedik az égre,
mint tsillagok fényessége, testünk leszzen
ditsőséges, el-marad fok betegsége,
lészzen tiszta egészséges.

Oh halálunk meg-győzője áldott JÉ-
sus Christusom! Te vagy hitemnek
gyűrűje, reménységem én virtusom, tel-
lyes én gyönyörűségem, kintsem és
örök életem, adgyad hogy szép tse-
deségben addig nyughassam földben.

No már siralmas szózatok halálomon
meg-szünnyetek, Isten légyen már hoz-
zatok, kik sorsomon keseregtek, im'
ez Isten akarattya, hogy minden egy-
szer meg-hallyon, de el-jön parantso-
lattya, hogy minden fel-támadgyon,
Amen.

M A S.

Meg-bólt gyermek felett való ének.

OH kemény halálnak keserves igája,
kit emberre hozza tilalomnak fája!
Jaj nagy terhed mészsze árad mérged,
életünket, mellyel földhöz vered.

Nem kedvez senkinek mindenkre
tízelo, kemény tsont a' szive hasonló
atzél-

atzélhoz, fel-vontt iija, nem kell senki
dija, ódd magadat halandóság fia.

Gyenge virágokat őszve vág kórók-
kal, hatalmas Urakat, szegény koldu-
fokkal, nála mind por, valaki föld és por,
személyével senkinek nem gondol.

E' szép virág szál-is láttjátok mint
járá, leg-jobb tavaszfűzében lön élte ha-
tára, meg-hervada, véletlen meg-asz-
sza, szép kertyéből koporsóba szálla.

Koporsó föld gyomra életünk hajlé-
ka, szarándokság itten nyúgodalmasb
háza, ebben nyugszik ítélet napjaig,
szülcitől azért így butsúzik.

El-megyünk, elmegyünk ma vagy
holnap leszzen, bóldog a' ki várja ő órá-
ját kézzen, vigyázzatok, világtól fuffa-
tok, mert a' halál dúl fül utánnatok.

M A S.

Nótája: Szivem szerint kívánom.

URam minn vagyon nékem, Menny-
ben avagy földön? Te kívüled re-
ményem lehet-é vagy kintsem? Lám
anyám méhében én Teremtőm valál,
ez

e' világra-is hozál, mint Atya úgy tartál.

Im' el-fogy Uram éltem, e' világi fényem :/: Kifded gyermekfélegemben kéz költsz kódésem: Tőled vettem lelkem, megint vízfő adom, életemet letéstem és ezentől meg-válom.

E' múlandó világnak éltem, kevés napját :/: Nem-is vettem semmiben édesgető javát, kifded időm tája fájdalomokkal rakva, óráim nyavalyákkal valónak borúlva.

Szüléim nyájasságok kedves virág szállok :/: Bánattyokat enyhítő kívánt múltságok valék, im' az halál le mersz, lészek bánat, sziveket szomorító keserítő harmat.

Mit tégyek, ha jövevény voltam itt laktomban :/: Nem lehettem örökös világ sátorában, örökös hazámba akarta Istenem, hogy sietnék, e' világ ne tsalná meg-elmém.

Jaj! mitsoda az ember? sárga halál rabja :/: El-múló, úton járó, mint víz buborékja, töredékeny üveg, mint a' fűl változó, el-enyészik, mint árnyék, vagy vizen buborék.

Mi-

Mitsoda mi életünk? halálnak városa, gyalázatnak játékja, nyomorúság rabja, az élet folyása, nyavalyáknak sárja, héjában valóságnak mételyes posvánnya.

Mennyországban mi hazánk vagyon meg-készítve :/: Mellybe a' halál által hívek menetele léfzen, Istenünknek szent színe látása bődögságunknak feje, leszsz hitünk jutalma.

Édes szüléim engem miért kesergetek? halálomon szívetek könyvez-is szemetek, ne félljtek semmit Istennél kintsetek, lészek szent őrizésben ti-is készüljtek:

Im virág szál vóltomban Isten le-szakasztá, világ rút árja előtt magához hozata, Szentek seregében, helyt ada mennyekben, kínaimtól meg-mentett, 's bévön ditsőségbe.

Kifded időm el-múlék, mint fűst, el-enyészik, tsontom-is kínaimtól im meg-égettetett, mint fű meg-száradtam, szívem-is el-ázott, de Istenem ez által, mennyei jót osztrott.

Fogyjon-el bátor testem, fogyjon-el én szí-

én szívem : Isten szívem kö-szála, Isten az én részem, sem mennyen, sem földön nints már örökségem, ez Atyám ez Teremtőm 's örök reménységem.

M A S.

Nótája: *Mit bizik e' világ ö ditsőség : 's a' t.*

OH kemény halálnak, keferves igája! kit emberre hozza, tilalomnak fája, im mire juttata szüléim almája; Jaj én kisdéd virág :/: imé már meg-hóltam.

Nem kedvez senkinek mindenkhez tzelez, száraz tsont a' szive hasonlő atzélhoz, mind egyenlőképen szegényhez gazdaghoz; Szüléim házatól :/: meszszé el-indúltam.

Ki-vonva el-higyjed mindenkör az ija, nem kellett néki senkinek-is dija, kérlek ódd magadat halandóság fia; Jaj én kisdéd virág :/: imé már meg-hóltam.

Gyenge virágokat őszve vág kórókkal, hatalmas Urakat, szegény koldúfokkal, és mind gazdagokat, a' nyomorúl-

rúttakkal, szüléim házatól :/: meszszé el-indúltam.

Oh szerelmes Atyám! nints itt maradásom, ez árnyék világban tovább már lakásom, útra kell készülnöm, hozzá hiv Christusom; Jaj én kisdéd virág :/: imé már meg-hóltam.

Kevés ideiglen láttam Napom fényét, élttem jobb korában halál veté végét, gyenge testemnek-is már elevenségét; Szüléim házatól :/: meszszé el-indúltam.

Oh én édes Anyám! el-jött immár óráim, halál ellen nintsen, nekem Prókátorom, Testem temetőbe vitesék csak várom; Jaj én kisdéd virág :/: imé már meg-hóltam.

Sorsfotok néktek-is ma vagy hólnap léfzen, bődoga' ki várja itt óráját kéfzen, vigyázván legyetek mindenkörön készek, Szüléim házatól :/: meszszé el-indúltam.

Büntől magatokat kérlek meg-ójjátok, a' nagy Ur Istennek szivből szolgályságok, mert a' halál dül-fül járván utánzatok; Jaj én kisdéd virág :/: imé már meg-hóltam.

Senkinek nem kedvez, azért vigyázatok, utólsó óráról-is gondolkodgatók, hogy mindnyájan készen ti találtaftatok; Szüleim házatól:/: meszsz el-indúltam.

Nyisd-fel szemeidet te világnak fia, lássad az embernek élete, órája melly véletlen, hamar történik halála; Jaj én kisdéd virág:/: imé már meg-hóltam.

Oh te el-múlándó világi nagy hivság! vízi buborékhoz hasonló Uraság, halál ellen nintsen semmi bõlts orvosság; Szüleim házatól:/: meszsz el-indúl:

Tegnap mint viola és rósa a' kertben, úgy tündöklöm vala ez árnyék életben, meg-hervadott színem immár nekem épen: Jaj én kisdéd virág:/: imé már meg-hóltam.

Oh keserves jaj szó mennykõhöz hasonló, ez árnyék világban gazdagság vásárló, mindeneknek rendén az halál kasszáló! Szüleim házatól:/: meszsz el-indúltam.

Légyen akarattya Istennek mindenben, vesse szent szemeit reánk kegyelmében, ez életünk után vigyen öröme-

ben;

ben; Jaj én kisdéd virág:/: imé már meg-hóltam.

Ditséret, ditsőség az Atya Istennek, légyen mind örökké a' Fiú Istennek, és a' Vigasztaló Sz. Lélek Istennek tellyes Szent Háromság egy örök Istennek.

M A S.

Nótája: *Ecce homo!* im az ember:

KAsszás ez földön az halál, ki mindenek rendén kasszál: Gazdagot, szegényt hol talál; Jaj ódd magad szép virág szál.

A' füveket el-szaggattya, virágokat-is nem szánnya: Kórókkal mind egybe hánnya, Jaj ódd magad szép virág szál.

Noha kasszál tsak egyedül, Életben nints, mert ezentül Előtte minden földre dül, Jaj ódd magad szép virág szál.

Halál órája folyton foly, Éretlen fűvel sem gondol, Kasszája előtt el-romol, Jaj ódd magad szép virág szál.

Kikeletben-is meg-nem áll, de sőt télben-is ő talál, a' kit kasszályon az halál, Jaj ódd magad szép virág szál.

Ékes szemnek ábrázattya, kasszáját
H meg-

meg-nem állhattya, valahová ér kaszálja, Jaj ódd magad szép virág szál.

Minden renden által mégyen, Bátor, fris és erős légyen, Ez ellen mindjárt elmégyen, Jaj ódd magad szép virág szál.

Hol vagytok füvek tútori, rósák violák tzimeri, Gyönyörűségnek hajléki, Jaj ódd magad szép virág szál.

A' kik minap ékes színben Tündöklöttek vala épen, Nem fénlenek, el-múlt napjok, Jaj ódd magad szép virág szál.

Mennyi fok szép Liliomok voltak kiknek már nints nyomok, nem fénlenek, elmúlt napjok, Jaj ódd magad 's a' t.

Jaj oh tündöklő éketség, és mindenémű fris szépség! El-vész, hervad kedves zöldség, Jaj ódd magad, 's a' t.

Narccsúsnál mi nemesebb? És Hijazintnál ékefebb? Mind ezeknél már kedvesebb; Jaj ódd magad, 's a' t.

Illy nemes fűvet hervaszttya, Halál ékesét szárazttya, és lábokról le-kaszállya, Jaj ódd magad, 's a' t.

Mint járnak hát kis violák, Alatson Tamariskus-fák, hogyha a' magas Czédrus fák, Jaj ódd magad szép virág szál.

Ezen-

Ezenképen el-lankadnak, a' szép rósák el hervadnak, Meg-száradnak, és meg-asznak, Jaj ódd magad szép virág szál.

Mindnyájan ők porrá löttek, kik nem régen itten éltek, ezek világból ki-léptek, Jaj ódd magad, 's a' t.

En-is élék virág színben, mint szép rósa ékes kertben, Halál illete éltemben, Jaj ódd magad, 's a' t.

Kérlek atyám hát ne bánnyad, édes anyám ne sirassad el-menésemet fe szánnyad, Jaj ódd magad, 's a' t.

Hogy gyermektek az örömben, vitétik innét mennyekbe, Angyaloktól ditsőségbe, Jaj ódd magad, 's a' t.

Légyen Isten már hozzátok, mindnyájan a' kik itt vagytok, minden jót néktek kívánok, Jaj ódd magad, 's a' t.

Mert halandók ti-is vagytok, világból ki-múlándotok, mennyben légyen vigaságtok, Jaj ódd magad, 's a' t.

Ditséret Atya Istennek, Meg-váltó Fiú Istennek, és Szent Lélek Ur Istennek, Jaj ódd magad szép virág szál.

M A S.

Ugyan azon Nótára.

MIndnyájan kik jelen vagytok, halálomon firánkoztok, beszédemet hallgassátok, meg-hólt, élőknek így szólok.

Bóldog a' ki születtetvén, hamar léfzen temettetvén, nem bánkodik sok tött bűnén, a' mint a' sokáig élt vén.

Én vagyok egy azok közzül, Lelkem Angyali karban ül, mondhatatlan-képen örül, hol öröme van vég-nélkül.

Míg e' világon én élék, leg-többet inkább tsak írék, tagaimban sok kint érzék, jajjal világból ki-mülék.

Szent Kereszttségnek általa, Christus aklába fogada, minden bűnőmből ki-mosá, éltem lön szent halálába.

Nem kell hát félni haláltól, melly ki ment sok nyavalyából, lelkem testnek fogságából, Christus által kárhozatból.

Jól tudom szerelmes Atyám, értem tsak nem haló Anyám, kefergetek, hogy el-válom, tőletek világból múlom.

Mert míg előttetek voltam, mint testben Angyal, játszottam, sziveteket vigasztal-

gasztaltam, reménséget rólam hagy-tam.

Azért inkább örvendgyetek, hogy bűnt nem tudván, gyermektek mint az Angyali seregek, imádgya Istent értetek.

El-várlak utánnam ide, mikoron el-jön ideje, rövid életetek vége, kinek Isten határt vete.

Vajha tudhatná melly ékes, és melly nagy gyönyörűleges, meg-tsudálná földi kegyes, mennyben Palotám melly fényes.

Kréfusz Király gazdagságát, Alexander birodalmát Julius sok diadalmát, világnak fris állapattyát.

Nem tserélném-meg ez jóért, menny-országának nagy örömét, kinek leg-ki-sebb részéért, e' világ sem ér egy fillért.

Már el-vettem a' Koronát, látom Christusom ortzáját, éneklek szép mé-lódiát minden Szentekkel gloriát.

Néktek-is sok jót kívánok, ti-is mind halandók vagytok, Isten áldása rajtatok mennyben legyen jutalmatok.

Ditsértessél Atya Isten, Szent Fiadal egyetemben, Szent Lélekkel egy

Felfégben, adgyad, hogy láthassunk
mennyben.

M A S.

Azon Nótára.

Ditsérjétek ti gyermekek az nagy
Urat, oh kisedetek, vig szível éne-
kellyetek mert mennyben lesz örömetek.

Az ő szent Nevét áldjátok, örömmel
magasztaljátok, az UR JESUST imádja-
tok, Szentnek 's áldottnak vallyátok.

Napkelettől, Napnyúgotig, földtől
égig emeltek, Angyaloktól tisztelte-
tik Christus JESUS imádtatik.

Mindeneken van hatalma, mennyen
's földön diadalma, egek felett méltó-
sága, fénlik ditső boldogsága.

Kitsoda olly ditsőséges, e' világon
fényeséges, Nap és Hóld menny olyan
ékes, mint a' JESUS, melly szép fényes.

E' szemléli itt e' földön, kisedeket
im' ez völgyön, akarja, idvezüllyön
mennyei karban üllön.

Azért fíet, hogy fel-vegye, porból,
sárból fel-emelje, az ártatlant idvezi-
tse, Királyok közzé ültesse.

Örvendetes szép városba, Jáspisból
rakott

rakott útszába, vízi irott palotába,
aranyból tsinált házakba.

Nem kell ott senki aranya, drága
köve, sem Gyémánttya, elég Christus
gazdagsága, minden Szentek Koronája.

Nap világa nem kelleik, a' Hóld fé-
nye nem láttatik, tsak egy tsillag
sem tündöklik, mert UR JESUS abban
fénlik.

Tízta gyöngyös öltözetben, drága
köves köntösökben, bóldog lelkek nagy
örömben, fel-öltözvén vannak ebben.

En-is immár ide értem, Istenemtől jó
részt vettem, sirásomat el-felejttem, An-
gyali karba ültettem.

Örvendék itten vég nélkül, a' szeretet
itt meg-nem hűl, lelkem Királyi szék-
ben ül, mondhatatlan szépen örül.

Édes atyám hát ne bánnyad, kedves
anyám te se szánnyad, halálsomat ne
sírassad, inkább a' nagy Istent áldgyad.

En halálom nem ártalmas, ki-múlá-
som sem siralmas, itt lakásom nem unal-
mas, sőt örökké nyugodalmas.

Isten légyen már hozzátok, mindnyá-
jan kik jelen vagytok, kis koporsómat
fogjátok, szent áldás szálljon reátok.

Ditsértésék Atya Isten, ki uralkodik mennyekben, tiszteltetik Fiú Isten, Szent Lélekkel egyetemben.

M A S.

Nótája: *Szegény férgetske itt fekszem:*

MAradgy-el már tsalárd világ, mert fénlel, szintén mint virág, hogy halál töribe léptem, világ álnokságát értem: Oh ember míg vagy életben, lásd-meg, mint jársz jövődőben.

Tested bár frissebb rósánál, piros orzád-is mit használ? Halál miatt szépféged vál, és ezennel majd földbe száll: oh ember míg vagy éltedben, 's a' t.

Mit használ tested szépsége, fok szép márhad ékessége? ha földbe tézlik testedet, jobb volna itt szentül élned: oh ember míg vagy éltedben, 's a' t.

Imé világ állapotát látjátok, és álnokságát, bűnötökből meg-térjete, hogy idvezüllyön lelketek: oh ember míg vagy éltedben, lásd-meg, 's a' t.

Rosf világ már magadnak légy, tölem örökké bútsút végy, ha porrá leszen-is testem, de élly az Istenben lelkem: oh ember míg vagy éltedben, 's a' t.

Ked-

Kedves édes szomszédságim, 's kik vagytok Atyámfiai, meg-botsáfsátok én vétkem, kiknek ha én mit vétettem: oh ember míg vagy éltedben, 's a' t.

Jelen már a' végetlenség, és a' menyei ditsőség, Testem magát földbe adgya, kik kéfértek Isten áldgya: oh ember míg vagy éltedben, 's a' t.

Édes anyám Isten hozzád, imé elhagy egyik szolgálád, a' mit vétett, kér, meg-botsáfd; mert itt többé ötet nem ládd: Fizeffe-meg az UR Isten, hogy engemet tartál szépen.

Véreim 's kedves rokonim, kik távol vagytok 's tagaim, már nem láhattok, felettem keferegnetek, el-hittem: Adgya Isten új életben, egymást láthassuk lélekben.

Többet immár nem szólhatok, mert várnak fok kar Angyalok, hogy lelkemet mennybe vigyék, UR Jébusban hol nyugodgyék: Uram Jébus ditsőségbe, vedd-bé lelkem a' mennyégbe.

Nofza édes Szomszédságim, fogjátok meg-hólt tagaim, 's takarítsátok-el szépen, kiért áldgyon-meg az Isten:

H 5

Uram

Uram JESUS ditsőségben, ma veled lé-
szek mennyégben.

M A S.

Nótája: *Christushoz készülök, 's a' t.*

L Átván e' világnak tsalárd vóltát,
hinni Reméntelen dolog hozzá
ragaszkodni, Tsudálkozom rajta, mint
tud hizelkedni, Ő ditsóságében nem
kell gyönyörködni.

A' kegyetlen világ fokát fogad vala,
ÉN-is igen hozzá ragaszkodtam vala,
De hogy meg-esmérém állhatatlan vólt-
tát, Ottan én meg-látám el-múlándó
vóltát.

Reméntelen dolog árnyéknak ki hi-
szen, Szerentsére fejét veti, ki úgy té-
szen, Halála óráján reménségkül léfzen,
Óróim és vigafság, el-múlándó léfzen.

Immár fzeimeimet nintsen kire vet-
nem, Mert nyomorúlt vagyok, nin-
tsen segedelmem, El-esett előttem-járó
Fejedelmem, Árvaságra juték, kell már
özvegy lennem.

A' kinek tsillaga el-esik, tudgyátok,
Sok jótól fosztatik, tudom, hallottátok.
Tsak egy tartott madárt el-szalasztaná-
tok,

tok, Az után-is tudom, bizony bánkod-
nátok.

Im az Isten nékem adott vala társot,
Hogy lenne gyámolom, és előttem já-
rót, Kire tartok vala én igen nagy szá-
mot, Nem tudtam vólt várni a' halált,
mint orvot.

A' Nap hévségétől a' harmat el-szá-
rad, Es a' mezőn termő szép virág meg-
hervad, Mint az ember színe meg-hal-
ván, meg-hervad, Ember el-változik,
mint a' jég, el-olvad.

Tsak a' zöld erdőről vedd eszedbe
magad, Ha levele le-húll, azután el-her-
vad, Az árnyék világhoz ne ragaszkod
magad, El-múlik előled, higgyed-meg
nem kaphadd.

Bár senki ne tartson e' világhoz szá-
mot, És ne tsináltasson soha jégen há-
zat: Mert a' szerentsének mondgyák
egy-fürt haját, Nem kaphadd ústökön,
mert el-ránttya magát.

Olly nehezen válik ember-el társá-
tól, Mint gerlitze madár szerelmes pár-
jától, A' tolvaj-is meg-foszt minden-
te marhádról, E' világ el-szakaszt min-
den javaidtól.

Töredelmes szívvel, lélekkel Istennek, Szívből kell engedni szent akaratjának, Nagy hálákat adván az ő szent Fiának, Hogy ezt adta érni ő árva fiának. (lyányának.)

Reméltelenségbe nem ejtem magamat, És kétségbe esni nem hagyom szívemet, Ezzel vigasztalom az én életemet, Vigan-is el-várom az én Istenemet.

Oh! ha én ott volnék, hol most az én társom, Es az én szerelmes Istenes hitefem, Nem kívánnám onnan soha viszfza jöttem, Lelkem szerint lenne minden vigaságom.

Tsak te hozzád Uram fel-kiáltok, 's mondom: En Uram Istenem légy nékem gyámolom! Árva, özvegy vagyok, viseld nékem gondom, Segedelmed nélkül mert meg-nyomorodom.

Jeles dolog, kire Isten szemét veti, Halála óráján hitit erősíti, Semmi számadása kétségbe nem ejti, bizonyos, hogy Isten mennyországba viszi.

Látom e' világnak tsalárd állapotját, Ő gonofságának Istentelen dolgát, Ő fogadásának haszontalan voltát, Hogy

Hogy egy napról másra elébb-elébb mutat.

A' folyó szép vizek meg-nem állnak, folynak, A' szép Ifjúságok mind el-vátoztatnak, A' gyors efsztendőkben a' napok el-múlnak, A' rothadott tagok testben fel-támadnak.

Számot vészzen akkor Isten mindenektől, A' kik vallást téznek itt az igaz hitről, Es meg-bóldogittya testestől, lelkestől, örök mennyországba viszen mindeneztől.

Le-függesztvén fejem kérem Istene-met, Bátoritson holtig Szent Lelke engemet, Hogy meg-esmérhefsem általa hitemet, örök mennyországba vigye én lelkemet.

Oh melly igen bóldog a' Júdit h Afzszony volt, Néki segítség tsak az egy Isten volt, Isten féltő, tisztá életű, 's özvegy volt, Az örök Ur Isten gondviselője volt.

Nem követem immár világ álnokságát, Nagy hitetlenségét, embernek vak-ságát, De inkább követem Isten aka-

rattyát, Végre nékem adgya az ő szent országát.

Özvegyek, én intlek, Istenben bizatok, Világ segítségét kik meg-fosztattatok, Mind éjjel és nappal ti imádkozzatok, Mert csak ő Uratok, és őltalmazótok.

Ditsőség Atyának, és az ő Fiának, Az egy Idvezítő Ur Jesus Christusnak, Szent Lélek Istennek mi Vigasztalónknak, Kit a' szent Angyalok vég-nélkül imádnak.

M A S.

MInd fejenként a' kik jelen vagytok, Keresztyének most kik itt állotok, beszédemet kérlek hallgassátok, az halálról-is gondolkodgyatok.

Mert kegyetlen ő természetiben, nem tudhattya senki melly időben környül vészén titeket e' testben, véletlenül békerit töriben.

En-is élék itten virág színben, mint szép rósá a' virágos kertben, szüléimnek valék örömökbén, és tetíztem nekik mindenebben.

Kik-

Kiknek gyakran örömet szerzettem, de hirtelen tőlök bútsút vettem, nagy örömet sziveknek le-tettem, halál által világból ki-léptem.

Sok fáradság engem nem bádgyasztott, életemben szűkség sem fárasztott, gyenge élet rajtam uralkodott, már az halál engem le-szakasztott.

Oh én édes egyetlen egy atyám, és érettem csak nem haló anyám! Kefergeitek, töletek el-válom, illy hirtelen hogy már el-bútsúzó.

Intlek, hogy ti ne siránkozzatok, efe-temen-is ne bánkodjatok, de sőt inkább fziyból vigadjatok, holott léfzek, most nyilván tudgyátok.

Drága és szép az én lakó helyem, kit az Isten készített énnékem, végheterlen örömbe érkezem, mellybe hívott Christus Jésum engem.

Hát meg-tenszedsedgyél édes atyám, nagy sirástól én szerelmes anyám, egyetlen egy kedves édes dajkám, mert nints nékem már semmi nyavalyám.

Örvendezvén Istent ditsérjétek, hogy örömbe vitetik gyermektek, holott Istent

Istent imádgya értetek, ti-is oda hogy mind mehesseetek.

Adgya Isten az örök életben, velem együtt ti-is a' mennyekben, véghetetlen mennyei örömben, ditsérjétek Istent ditsőségben.

Keresztyének többet nem szólhatok, hanem pénitentiát tartsatok, az Istennek szívből szolgáljatok, légyen azért Isten ti-hozzátok.

Mindnyájan kik betsültök engemet, és fel-vévén az én testetkém, temetőre késértek engemet, tisztellyétek én temetésemet.

Tinéktek-is fok jókat kívánok, ti-is nyilván mert boldogok vagytok, e' világból ha ki-múlándotok, légyen mennyben néktek jutalmatok.

Ditsértessék az Atya UR Isten, véle együtt a' Fiú UR Isten, mind örökké a' Szent Lélek Isten, Szent Háromság egy bizony UR Isten.

M A S.

MUlván napok, újúlván Hóld's foly idő, járván óra, nem vár szóra
elzten-

elzrendő mentést mégyen, jóval együtt veszendő.

Illatos fű, szép violák hervadnak midőn Naptól harmatoktól fosztatnak, a' szép rósák Pünköszt után le-húllnak.

Erős vadak, szép madarak meg-halnak, nagy álló fák, termő ágak meg-asznak, épületek magas hegyek romlanak.

Gyémánt kövek, Crystály üvegek el-törnek, kik India szigetiben teremnek, szép patakok, kút fejek, mind bé-telnek.

Az egek, mint a' viafz meg-olvadnak, a' mint ezek szent Máthénál meg-vannak, hogy e' földön mindenk romlásban léfznek.

Az emberek halállal mind meg-halnak, szép jószágok tőlök mind el-maradnak, mert ők bűnös Ádámról származtanak.

Oh kegyetlen engedetlen rút szívek! ezekről a' kik meg-nem emlekeznek, hanem bátran rút bűnökben feküsznek.

Nagy

Nagy Tzeth halak, kik Pontusban
nfszkálnak, engednek Isten parantso-
lattyának, forgó szelek, kegyetlen
oroszlányok.

Gyarló ember mit gondolsz te ma-
gadról, hogy nem térsz-ki a' fertelmes
bűnökből, mikor intetel Isten igé-
jéből.

Tudod, hogy el-múlol, mint a' Nap
világ, mikor tégedet a' sárga halál
vág, bár magadnak csak kézf koporsót
tsinálly.

Midőn egykor temetéfen sétálnék,
egy ember szár tsontba lábom ütkö-
zék, sírék, 's mondék: jaj én-is olyan
léfzek.

M A S.

OH bágyadt lélek, búval gonddal
tellyes féfzek, szánlak, mert vér-
ben feresztlek, gyakran test tőribe ejt-
lek, Istenemtől Teremtőtől, kitől
most-is féltlen félek.

Rútított a' bűn, ki szivemből sok jót
kivőn, gyarlóságom im' mire vőn, en-
nek

nek oka tudom ki lőn, majd el-vefzek,
ha nem mégyek, ki érettem baj vi-
vást tőn.

Mégyek 's mit tégyek, szegény fejem
hová légyek? keferű jajt bár említsek,
siralomban holtig élliek, mint esővel
sűrű könyvel, hegyet völgyet, bár bé-
hintsek.

A' Nap úgy tetfzik, vízfza forog majd
ugy látfzik, tsillagoktól az ég fénlik, a'
föld pedig síránczik, tűz vizesnek,
viz tūzesnek tetfzik, kitől sziv irtőzik.

Nagy bánat nyelt-el, nehéz álom
borított-el, szegény fejem most fer-
kenny-fel, vétkeidből no most kelly-
fel, síránczván, óhajtozván, Istened-
hez így kiálts-fel.

Jéhova jóság, szentség, örökké való-
ság, véghetetlen irgalmaság, változ-
hatatlan igaság, hallgás ide beszé-
demre, élet, út, örök boldogság.

Imé életem árnyék, porrá válik te-
stem, halál torkába esem, Uram hát
hová futsz tőlem, igen-igen nagy bete-
gen, mikor koporsóban fekszem.

Alázatosan felségedet kérem azon,
irgal-

irgalmadtól meg-ne foszfzon, bal kéz felől ne állasson, mezitelen talpig bűnben, mind e' világ hogy ne lásson.

Nyujts Pálma ágat, melly énnékem jó jelt mutat, Paraditsomba adgy útát, ditsóséges templomodat, Sz. Fiadért a' Christusért látnom adgyad országotat.

Oh bóldog hajlék, kék egek felett való Ég! oh nagy felség Királyi Szék! hova Meg-váltónk viteték? Én Istennem, kit el-hittem, vajha oda evezhetnék.

Szűntelen én-is, a' sok szamu Angyalok-is, egyetemben több Szentek-is, zengedezek vélek én-is: Szent

Isten! szent az Isten, örök-
kőn örökké,
Amen.

TOL-

TOLDALÉK.

A' Láb-mosásról, Nagy Tsótör-
tőkön mondandó Ének.

Nótája: *Jer elmélkedgyünk mi hiv Ke-
resztények, 's a' t.*

OH mérhetetlen mély alázatosság,
Vatsora után Christus ki Uraság,
Vövé a' kendőt meg-övedzé magát,
Ő szent ágyékát.

Azután vizet tölte medentzébe, Ő
Tanítványit szereté szívébe, Meg-mo-
sá nékik mindnyájan lábokat, Töröl-
vén azokat.

Még az ő gonosz árulójának-is, Ki-
nek szívébe Sátán bé bujt már-is, El-is
foglalta magánál roszbakkal, Sokad
magával.

A' Tanítványok a' mosást engedik,
Noha szándékát Christusnak nem ér-
tik; Tsak Simon Péter tsudálatoské-
pen, Nem enged épen.

Mondván: oh Uram! Te mosod-é
nékem Lábomat, rútság lesz ha meg-
enge-

engedem? Ma és örökké azt nem lát-
tya senki, Én rajtam lenni.

Mi haszna, Christus mondgya: hogy
magadat Igy vonogatod, ok nélkül
Uradat Véled ezt tenni, de meg mon-
dom majdan, hallgass te mostan.

Ha meg-nem moslak én tőlem el-sza-
kadsz, Mennysország helyett a' pokolra
akadsz, Azért hagyj ebben, úgy más-
ban-is engem, Tsak tselekednem.

Uram, felelő: immár nem ellenzem,
Im' hol tagaim, fejem, lábam, kezem,
Ha ilyen kárral én ellent tartanék, Mi-
képp' élhetnék.

Elég mond Jásus: ha lábádat mo-
som, Minek kellefsék, fejedet-is mos-
nom? Ugy-is immáron ti meg-mosód-
tatok, Meg-tisztultatok.

De nem mondhatom ezt mindnyája-
tokról, Nékem panaszom van egyről
magáról, Oh mint némellynek szive va-
kírtatik, Tőlem távozik!

Ezt véghez vivén 's megint ruhájába
Öltözvén ülve önékiek monda: Én
szerelmestim jól meg-hallgassátok,
Mit néktek mondok.

Én

Én itten példát hagyok most tinék-
tek, Azt szívetekbe szépen bé-vegyé-
tek, Urnak, Mesternek ti engemet hiv-
tok, Kit helyén hagytok.

Mert a' vagyok én, igazán mondgyá-
tok; Ti-is szeretni egymást gondollyá-
tok, Tselekedgyétek mit én tseleked-
tem, Veletek tettem.

Szolga Uránál igen-is lám kisebb, Ő
Mesterénél Tanítvány nem feljebb,
Alázatosan egymást betsűlyétek, És
szerefsétek.

Bóldogok vagytok, ha ezt mivelitek,
És a' mit tudtok, azt el-követitek, Min-
den nyavalyát erősen meg-győztök,
Kegyelemet leletek.

Oh Jásus! add ezt gyakran meg-
gondolnom, Ha kell nékem-is Júdástól
bántatnom, A' gonoszt jóval hogy
meg-jutalmazzam, 'S ne szidalmaz-
zam.

Minden hivekhez tisztemet mutas-
sam, És ő lábokat hiven mosogassam,
Jót tegyek vélek, a' te szent Neved-
ben, Add Uram, Amen.

NAGY

NAGY PENTEKEN

mondandó

Ádám Siralma.

HOgy Ádám ki-üzeték az Paraditsomból, a' szent hely előtt állván, esetít bús szivből jajgattya, hallálnak látván kinnyát lángnak, Fiait öszve hívá, 's monda nékik akkor sirva:

Jaj nékem nyavalyásnak és bűnös embernek! meg-nem győzöm számolni számat infégemnek, mert meg-sebesedtem, gonosz bűnbe estem, ördög kékértésből meg-fosztatván minden jótól.

Nem méltó meg-tagadnom keserűségemet, hallgasd beszédem fiam, gondold bűneimet, a' mellyért rád szállott minden gyötrő kínod, nyavalya és betegség testedre botsáttatott.

Ki legyek, ha kívánod? Ádám atyád vagyok, Istentől alkuttattam, hasonlót nem tudtam, engem személyére, teremte képére, Paraditsomban laktam, mindennek Királya voltam.

Végte-

Végtelen tisztaságban bűn fertelem nélkül teremte igaságban, szentségben vég nélkül, szabadságot ada, s' kedvemre botsáta, Tsak ő szent beszédének hagyá hogy öröje lennék.

En bennem az UR Isten gyönyörködik vala, azért minden állatit énnékem ajánlá Angyaloknak hagyá, lenne reám gondgyok, idő haladva mennybe, elbé-vinne ditsőségbe.

Rajtam hogy szabadsága Istennek ründöklék, a' jóval nem jól élén, hitlenfégre hajlék, akartam hasonló, Istenhez egyenlő lenni, a' tiltott fának gyümölsét láttam, 's kóstitlam.

En szép ártatlanságom azonnal elvesze, Istenemnek-is képe, szivemből ki-döle; testem lelkem fénye, gyalázatba esce, igaságom, szentségem, én tölem mindgyárt el-kele.

Illyen drága szép jóktól az ördög meg-fosztá, mezitelen-is hagyá, szégyenbe juttata, nem kívántam hallni, Istenemnek szavát, mert igen szégyenlettem, hogy kigyó meg-tsala engem.

Ott az én fok mentségem nem lön

I

kelle-

kellemetes, hogy Éva tsalt-meg engem, ez-is nem lón kedves, kertből ki-vette-ténk, mefsze kergetteténk, mezítelen-fégemre, kos-bört vetének testemre.

No immár e' világon nyavalyák közt lakom, a' régi fok szép jókról mikor gondolkodom, búfúl az én lelkem, könyvezdegel szemem, kívánnék segítésget; de nints ki meg-szánna engem.

Engem jaj! minden felől bú bánat szorongat, testemben és lelkemben félelem tántorgat, bűn mardossa lelkem, nintsen tsendességem, kárhozat, halál, pokol tapodnak fejemen rútúl.

Munkával, fáradtsággal a' földet kapálom, az átkot-is vállamon görbélbe hordozom, tövis, hodza, bűrök, faszontalan füvek, bőven teremnek nekem, bűnömért őket érdemlem.

Felette fok ifzonyú himlő és betegség, kegyetlen kín, nyavalya, fok-féle nagy inség, testemben lakozik mind, halálom napig, jaj nekem nyomorútnak, mig fia lészek halálnak.

En egész nemzetségem meg-romla már szörnyen, nem tselekedhetik jól, bár

bár rá kedve légyen, a' bűn mindent rútít, szentségben nem épít, fenki ártatlanságban nem élhet miatta mostan.

Nyughatatlan én bennem lelki isméretem, engem ezzel-is mardos, hogy nagy fok én bűnöm, ördöggel fenyeget, törvénnyel ijesztget, kén-köves bűdös tótól, fél-szivem pokol kinnyától.

Jaj nekem balgatagnak! jaj! mit tselekedgyem? jaj te föld! széles tenger adgy tanácsot nekem, oh minden állatok, kitsinyek és nagyok, szánnyatok nemzetségek, szomorú búját fejemnek!

Te-is ki-terjesztett menny, könyvezz most én rajtam, Hóld, Tsillagok és napfény, gyászban járj miattam, hogy így el-kell vesznem, kezébe jaj esnem, a' kegyetlen Sátánnak, tűzében laknom pokolnak.

Oh nagy gazdag Istenség! vigy-bé egyszer mennybe, mert vagy hatalmas felség, szálits te kedvedbe, bűneim pediglen bobsáfd-megénnékem, és érettek pokollal, ne fizess bobszú állással.

Rajtam nem látok fenkit, hogy ki-könyo-

könyörülne, avagy segítő erőt ördög ellen vetne; minden állat utál, ellenem jár, rúgdal, hatalma Lucifernek, lón jutalma vétkeimnek.

Én hozzád folyamodom irgalmas Ur Isten, benned van bizodalمام, te jobb karod mentsen, vallom bűnös voltom, szent irgalmad várom, mentségem olly nints nekem, hanem botsáfd-meg sok bűncim.

Gonosz ördög markába ne ereszd képedet, ellensége lelkünknek bűnbe jaj! ejt minket, szabadíts, sőt engem, biztásd szóval lelkem, tselekedd ezt nevedért, Isteni nagy jó kedvedért.

Az Angyal vigasztallja

Ádámot.

OH ki kiált olly igen szomorodott szóval! kesereg keservesen, jajgat bús's jaj szókkal; De te vagy-é Ádám? Oh nyomorúlt ember! ezt izené az Isten, hogy meg-segit ez infégben?

Reád száll majd jó kedve, ne búsúllj főt örüll, kétségbe-is ne essél, nem maradsz árvául, mert meg-hallgattatott a' te

a' te Imádságod, léfzen ez néked jó hir, és vidámitó kedves ír.

Im' származik szép Szűztől, Istennek egy Fia, Idvezítő Ur JESUS, Angyalok Királya, a' meg-ronthya fejét, ördögnek seregét, és téged ki-szabadít, hatalmok ellen erősit.

Világra jó emberi tiszta természetben, keresztet, szegénységet visel, kint éltében, rút halált éretted szenved, hogy te lelked szent vére meg-tisztítsa, Atyába újonnan öltsa.

Szómat jól eszedbe vedd, honnan léfzen e' meg? hogy te Isten kedvébe fogadtatol ísmét, ez a' jótétemény, vigasztaló örvény, nem a' te érdemedből jó, de Istennek kedvéből.

Petsétli esküvését az önnön nevével, hogy mind bé-tellyesíti jövőendő idővel, hogy fogadásának, hagyj békét gonoszoknak, vedd benne reménféged, nem téfzen külömben veled.

Felel Ádám.

IGen meg-vigasztalál édes atyámfia, hogy beszédedet hallám, elmém

meg-vidúla, örömem nagy vóltát el-
mém nem mondhattya, e' jó hir mon-
dásodat repdeséssel szivem hallya.

No tehát magas egek, föld, és min-
den állat, örülly velem, találtam jó-
tévő fő Urat, örvendgy, vigadgy, tap-
solly, bánatot meszfez toly, széles vi-
lágnek részén, ember ki hol találtatol.

Valamit esetemmel el-veztettem
kertben, meg-téríté az Isten ismét tsu-
daképen, az ő szent Fiáért, kit ada Em-
berért, a' vállára fel-vévé, mindnyájunk
terhét fizeté.

És miért hogy különben e' véghez
nem mehet, hanem elébb a' halált te-
stemben meg-ölvén, lelkem elevenen
meg marad örökké, kívánom, hogy
meg-halljak, 's így hamar Jesushoz
jussak.

Reám azért az halált örömeft fel-vé
szem, az által ditsőségem, végső nap
el-nyerem, mert hitem jutalma, testem
nyugodalma, ezután Christufommal,
mennyben élek minden jóval.

Adgy azért hálát néki emberi nem-
zetség, mert tsak Christus kedvéért
adatik idvesség, bűnünk botsánattya.
Isten-

Istennek országa, Angyali fényes szép-
ség, mennyei fok kints, ditsőség.

Ebbe a' ditsőségbe vigy-bé Jesus
minket, te kín-szenvedéfedért, fogjad
kezeinket, hogy ez élet után minden
bút le-rázván, követhessünk mennyég-
ben, ama' szép örök életben, Amen.

S I R A L O M.

EZ a' szomorúságnak napja, keserves
kínoknak ő órája, mellyen Atya
Isten Fia fel-feszítettett a' keresztfára,
Istenünk, Teremtőnk, Élтетőnk, hálá-
datlan világtól, halált szenvedé bün-
nélkül, mennynek földnek Ura, An-
gyalok Királya, mindenektől el-hagyat-
tatott, latrokhoz számláltatott, e' föld-
nek alkutója, lön e' világnak tsúfsja.

Oh Istennek áldott Fia! kín szenvedé-
fednek mi az oka? gyalázatos fájdal-
makat, iszonyu halált, szörnyű kínokat,
ártatlan mint bárány, keresztfán szen-
vedsz világ fiaitól, el-árúltatván szol-
gádtól, igazság kút-feje, szentségnek
örvénye, örök ditsőségnek Királya,

világnak lettél szidalma, tisztességnek adója, lól utálatossága.

Oh méreggel tellyes idő! oh fájdalom és siralom szerző! rettenetes kínnak napja, gyalázott és átok óráid, iszonyu szomorú, és szörnyű, melyben az életnek Ura, vettetett iszonyu kínra, artzúl tsapdostatott, tsúfságnak tartatott, kinek Korona helyett, fejébe nyomának, töviset, pökdőfik, ostorozzák, nevezik káromlónak.

No azért teremtetett állatok, valahol e' földnek színén vagytok, fejenként egybe gyűllyetek, kiváltképen ti élő emberek, zokogván, bánkodván, jajgatván, könyvezzetek Meg-váltónkon, sirjatok e' szörnyű kínon, afzonyok és szűzek, vének és gyermekek, szomorkodgyatok szent Angyalok, tündöklő Hóld és Tsillagok, Nap ne világoskodgyék, mert ma Urunk kínzatek.

Oh egeknek menyezeti! bánkodgyatok tengernek örvényi, könyvezz földnek kerekége, levegő ég széles erősege, e' napon, világon lótt dol-

gon,

gon, orditsatok fene vadak, örvényekben lakó halak, repeső madarak, tsúfszó máfzó tsúdák, tsorgó vizek ma ne follyatok, hegyek meg-indúllatok, szakadgyatok kősziklák, mert ma Urunkat kínzák.

Oh térjetek-meg hitetlenek, ti kevély és fertelmes emberek! pirúllatok kegyetlenek, jobbullyatok-meg Istenetlenek, nagy kinyán, fájdalom, halálán, Idvezítő Isteneknek, meg-kegyelmez bűnötöknek, Atyai vóltából, irgalmaságából, mert ő minden bűnosokért a' keresztfán valla nagy kínt, halálának általa, e' világot meg-váltá.

Oh Jesus Istennek Báránya, bűnös népnek áldozattya! Emlekezzél-meg kínodról, melyet el-szenvedél ártatlanul, áldozván, ájúlván, keresztfán, juffon eszedbe halálod, gyalázatos tsapdosásod, véres veréjtéked, ki-ontott szent véred, melyek által minékünk, meg-botsáttasék mi bűnünk, légy nekünk Közben-járónk, Atyád előtt Szószólónk.

Fejenként ezekről gondolkodgyunk, Urunk kínszenvedését sirassuk, hagy-

jük hátra bűneinket, jobbitsuk-meg a' mi életünket, halálát, szent kinyát, Christusnak, hittet magunkhoz kaptoslyuk, érdemét szívünkbe vegyük, hogy vele egyemben, örök ditsőségben ő általa részesülhessünk, örökös tárfaivá lehessünk, mellyre minket segéllyen, Szent Háromság egy Isten, Amen.

M A S.

Gündiger Mensch schau wer du bist.

Nótája: Régi idöben meg-irta.

Bűnös ember jól meg-fontold, azt mondgya Christus, 's meg-gondold, hogy te Isten haragjában, vagy bűnödért kárhozatban.

En te éretted szenvedtem, néked sok jókat szerzettem, nyavalyáidat kóstitam, érted halál fia voltam.

Engedelmese bűnödért halálig lettem vétkeért, hogy te tőlem el-ne szakadgy, mellettem végig meg-maradgy.

Sok szégyent érted szenvedtem, gyaláztattam pökdő stettem, hogy az örök ditsőségben, engem ditséernél mennyégben.

Atokká lettem, hogy áldottá lehetnél,

nél, és bóldoggá, és azonban befzedemnek, hitelt adnál szent Igémnek.

Rajtam esett verés taglás, a' végre, hogy te nyavalyás ne lennél, a' bűnt meg-vetnéd, és a' poklot el-kerülnéd.

Meg-pökdősték én ortzámat, és verték, hogy országomat, tévelygésből szabadulván, te láthatnád bennem bizván.

Meg ostoroztak, tsúfoltak, tsúfos ruhában állattak, keresztfára feszítetttem, mellyen el-fogyott életem.

Ártatlan vérem ki-omlott éretted, és így meg-romlott a' bűn, pokol, és az halál, ezektől meg-szabadultál.

A' bűnt halált Ádám szerzé, én érdemem azt el-törlé, Éva jára hol megbánta, én ott, hol Atyám kívánta.

Engedett Éva ördögnek, részét megtöltött gyümölsnek kóstitolta; de én etzetet, a' keresztfán ittam mérget.

Egész Ádám beteg vala, nyavalyája reám szálla, én fizettem békefésséggel, a' melly adót nyert vétkével.

Jobbitsad-meg életedet hát bűnös ember, hitedet én bennem vesd, hogy bűnödől, meg-szabadully mindeneftől.

Igy nyugodalmat találhatfz, lelkednek nálam 's meg-állhatfz, a' jövendő életben, örökös lélsz menyégben, Amen.

Ugyan azon Nótára.

Die Propheten haben propheet:

A' Próféták meg-mondották, régi idöben meg-irták, hogy az UR JESUS szenvedne, és mi terhünket viselné.

Ezt öök előre meg-látták, mintha meg-lött volna, tudták, a' mint Éfaiás mond-gya, rajta nagyon kínnak sülla.

Oh mely nagy tsuda dolog ez! Isten Fiának nem kedvez, hanem bününkért bünteti, és ö békével szenved.

Isten haragja völt rajtunk, mint tévelygö juhok jártunk, de hogy Isten Fia értünk szenvedett, immár mi élünk.

Napnak sugári terjednek, kövek kö-fiziklák repednek, vérétöl a' föld irtó-zik, és fok koporsó meg-nyilik.

Fogadgyuk meg jó tanátsát, sirassuk nem ö halálát, hanem magunkat, mert tudgyuk, oka kinnyának mi vagyunk.

E' mi Püspökünkre nézzünk, ki azt tselekefzi, hogy bününk el-töröltsék, és

és mennyben, véle légyünk ditsö-fégben.

Nem bakok, és borjuk vére mi bününk engesztelése, hanem tulajdon vé-rével, végeztetek roszt igyünk-el.

Ö Pap léfsen mind örökké, meg-esküdütt Isten ezen, mint Melkisédek a' népnek, lelki ételt ad mindennek.

Illyen Püspök kívántatott ki érettünk egyfzer meg-hólt, meg-köftolta nyava-lyánkat, és bünötöl válva kínunkat.

Christus keserves kínodat nyujtsad érettünk, áldozat, hogy legyen a' mi bününkért, Isten előtt és vétünkért.

A M E N.

Igaz meg-iratása egy Tsuda-termetnek, melyet ebben az 1691. esztendőben, Böldog Aszszony havának harmadik napján Böl-Schweifsteritz névü saluban Schweinitztöl fél-mél-földnyire egy Juh ellet; ez mit jelen-tsen, tsak Isten tudgya, a' mint bővebben meg-érthetni ez Énekböl, melynek nótája:

Romt her zu mir spricht Gottes Sohn:

Avagy:

I 7

Szólit

Szólit minket Christus Urunk, 's a' t.

JEr Férifiak, és Afzfzonyok, nagy tsuda dolgot halljatok, melly történt bizonyosan: Ez efsztendő folyásában, Bóldog Afzfzonynak havában, meg-lőtt nyilvánságosan.

Az Bol-Schweiszteritz faluban, melly van Slésia országban, közel Schweinitz Városához: Egy Juh nagy tsudálatosan, ellett egy Bárányt buglyásan, mellyet ez irás ki hoz.

A' Bárálynak feje gyapja, szokás szerint ábrázattya, vólt néki kellemetes? de feje tsudálatosan, vala formálva buglyásan, fel állott 's vólt egyenes.

A' két fül között elsőben, vólt három újni fzelesen, fellyül gömbölyű vala: Fekete 's halavány színű, páva farkával egyező egyenesen áll vala.

Sok fő 's alaton emberek, tsudálván nézték személyek e' dolgot ő szemekkel: Mivel emberek tudtára, illy tsuda termet láttára, nem hallatott fülökkel.

Két egész nap éle ugyan, de azután igen gyorsan, nem vévén juh magához, ő ma-

ő magától el-taszitván, semmiképen nem szoptatván, jutta ő halálához.

Oh tzifra ember nézd itten! oktalan állattal Isten, mütattya te pompádat, a' mellyel a' te lelkedet, pokolra ejted tetsedet, örök kínra magadat.

Isten fel-fűvalkodtságért, a' Lucifert pompaságért, taszitotta pokolra: Te-is el-merültél abban, a' nagy gonosz tzifraságban, nem mehetisz mennyor szágba.

A' szép Jesus szegénységben, jöve mezitelenységben, élt, és meg-is holt abban, ő alázatosságával, és keserves halálával nyerte, ne jusz pokolra.

De mostan minden fel-fordult, az egész világ meg-bódult, a' tzifraságot űzi; De a' tzifraság valaha, hoz kíno-kat, kiknek soha, meg-nem szünik nagy büzi.

Tzifraság által bé-tsúfznak, nagy és sok vétkek bé-másznak, kiváltképen bújaság. Jaj ki által botránkozás jő, e' nyilván igaz mondás, annak lesz örök jajság.

Most már meg-nem választhatni, na-gyot, kitsinyt nem tudhatni, nints kö-zöttök

zöttök külömbség; Ki ma faluról Városba jött, mindgyárt vagy on buglyája, mind egyaránt Nemesség.

Soknak igen fodor haja van; de kenyer nélkül foga, egy garas fints házába, mindenét a' miye vagy on, minden napon azt tsak nagyon, önti tziprafágába.

Azért oh Aszfzonyi rendek! Magdolnát ti kövessétek, térjete a' Christushoz: Hagyjátok-el a' nagy pompát, tsókollyátok Christus lábát, fordulván Jéusztokhoz.

Ha nékem el-nem hiszitek, a' mit most jelentek néktek, azt mondván, hogy nem igaz: Hitelessétek magatokkal, hogy Bétsbe hozták bizonyal, ott meg-látni, hogy igaz,

A M E N.

Regi-

Register der Deutschen Lieder so hier Ungarisch vertirt stehen.

A.

Ach bleib bey uns HErr Iesu Ch:	24
Ach G Dtt und HErr/ wie groß:	67
Allein G Dtt in der Höh sey Ehr/	123
Auf meinen lieben G Dtt/ trau ich	66
Aus meines Herzen-grunde/	2
Aus tieffer Noth schrey ich zu dir/	140

D.

Die Nacht ist kommen/ darinn wir	23
Du Friede-Fürst HErr Iesu Ch.	81
Die Propheten haben propheceyrt.	202

E.

Es ist gewißlich an der Zeit/ daß	145
-----------------------------------	-----

G.

G Dtt hat das Evangelium.	142
---------------------------	-----

H.

HErr Iesu Christ du höchstes Gut/	92
HErr in dein Zorne straff mich :	105
HErr Iesu Ch. ich weiß gar wol/	154
Herzlich lieb hab ich dich/ o mein	141

I.

Ich danck dir schon/ durch deinen :	1
Ich danck dir lieber H Erre/ daß	5
Ich	

Register.

Ich hab mein Sach GOTT heim: 150
 Jesu meine Freude/ meines: 69
 In dich hab ich gehoffet Herr/ 68
 In dulci jabilo, nun singet und? 30

M.

Meinen Jesum laß ich nicht/ weil 122

N.

Nun komm der Heiden Heyland/ 25

Nun laßt uns GOTT dem HERRN/ 15

D

D GOTT / ich thu dir danken/ 4

D Jesu Ch. meins Lebens=Licht 152

S.

Sündiger Mensch schar wer du bist 200

B.

Balet will ich dir geben/ du arge: 157

W.

Wenn wir in höchsten Nothen seyn/ 121

Werde munter mein Gemüthe / 17

Wie es GOTT gefällt/ so gefällt 89

Wie schön leuchtet der Morgenstern/ 8

Wo GOTT der HERR nicht bey uns: 82

Z.

Zion klagt mit Angst und Schmerz: 78

E

E' Könyvetskében lévő Énekeknek Műtató Táblája.

A.

A' Christus mennybe fel-méne, 59
 Adgyunk hálát az Urnak, 15
 Az én Istenemben bizom, 66
 Az Istennek jó tetszése, 89
 A' Mennyből halhatok nagy 31
 A' Próféták meg-mondották. 202
 A' Pünköstit jeles napján 60
 A' Szent Léleknek kegyelme 61
 Az Ur Istennek tsuda hatalma 28

B.

Békeségnek Fejedelme, Istennek 81
 Bizom te benned szent Isten 72
 Bizony meg-lészen az idő 145
 Bűnösök hozzád kiáltunk, 140
 Bűnös ember jól meg-fontold. 200

C.

Christus az én életem, halál nyer: 158
 Christus ki vagy nap és világ. 16

Ditsér-

D.

Ditsérlek Uram tégedet,	1
Ditsérd az Istent te hiv	127
Ditsértetsék Uram örökké,	96
Ditsérjétek ti gyermekek	172
Ditsőség mennyben Istennek.	123

E.

Ebredgy-fel, oh te én szívem,	17
<i>Ecce homo!</i> im az ember!	54
El-tévedtem mint juh,	106
El-végeztem életemet	159
Emlekezzél-meg te gyarló:	11
Én Istenem benned bizom	150
Évangéliomot Isten adta	142
Ez a' szomorúságnak.	197

G.

Gyötrődik az én lelkem.	77
-------------------------	----

H.

Ha Isten nem volna velünk	82
Hálát adok tenéked, oh	4
Hirdetek tinéktek lelki nagy	32
Hogy naponként Uram	12
Hogy panaszkodik az Anyasz:	116
Hogy Ádám ki üzeték.	190

I.

Jámbor Házasok meg-hallg:	133
Jaj	

Jaj édes Méhemnek, drága	43
Jer elmélkedgyünk mi hiv:	51
Jer Férjsiak és Aszfzonyok,	204
Jésus Christus én életem	152
Jésus Christus mi idveségünk,	63
Jésus életemnek, öröme szívem:	69
Jésus Christus fel-támadá,	57
Jésust el-nem botsátom	122
Jésus a' Keresztfán függvén	45
Igy kellé még-is maradnom	101
<i>In dulci jubilo</i> , zengjen	30
Igen meg-vigasztalál.	195

K.

Kaszás e' földön a' halál	167
Kegyes gondviselő könyörű:	111
Könyvem forrási, áradási,	109

L.

Látván e' világnak tsalárd vóltát.	176
------------------------------------	-----

M.

Magasztallak én tégedet	5
Ma gyermek nekünk születik	33
Magas egekben lakozó	102
Már bútsút vészek tőled	157
Maradgy-el már tsalárd világ	174
Maradgy mi velünk mi Christusunk	24
Meg-ne feddj engemet Uram	105
Melly	

Melly tsalárd e' vllág,	146
Mennyi fokot szól az Isten	125
Midőn Jéſus a' keresztfán	47
Midőn mi végső inségben	121
Minden e' földön tsak el-mű:	71
Mind fejenként a' kik jelen	180
Mindnyájan kik jelen vagytok	170
Mire bánkodol oh te én	87
Most jó népnek Meg-váltója	25
Műlván napok, újúlván.	182
N.	
Néked mennybéli Királyunk	84
<i>Nobis est natus hodie, de pura</i>	33
Nyugodni mégyünk, tenék:	23
O.	
Oh bádgyadt lélek búval	184
Oh én Aryám, tekints reám	49
Oh felséges Atya Isten	10
Oh igaz ítélő Isten	124
Oh Istenem melly fok	67
Oh ki későn fútok Lelkem	108
Oh kegyelem szép forrása	92
Oh kemény halálnak keserves	164
Oh kemény halálnak keserves igája	160
Oh mennyei Atyánk, tekints	41
Oh mérhetetlen mély	187
Oh	

Oh ki kiált olly igen.	194
R.	
Régi időben meg-írta, Jérémiás.	39
S.	
Senkinek az Isten, mint	93
Serkenny-fel elmém 's mondgy	20
Serkenny-fel én lelkem, kiálts	79
Szent Gergely Doktornak	55
Szent Istvánnak halálát	34
Sion az Ur lakó helye	78
Sirjon az Eg, sirjon a' föld	52
Sziből szeretlek én Istenem	141
Szivem szerint Ur Isten	2
Szivem keserűségét	104
Sok hálá-adással mi most	129
<i>Spiritus Sancti gratia, Apostol:</i>	61
<i>Surrexit Christus hodie,</i>	57
Szükség minékünk hiv.	113
Súlyos terhét bűncimnek	98
Szűz támada pogány népnek.	139
T.	
Támadgy-fel mostan Ur Isten	86
Te benned bizom én Istenem	68
Tündöklő hajnali tsillag.	8

U.

Uram Jésus én tudom jól
Uram mim vagyok nékem
Ur Jésus Christus ne hagyj
Ur Isten téged ditsérünk
Urunk Jésus szelídségnek.

154

161

138

131

40

V.

Vigan énekellyünk, Atya.

26

V E G E.

A hitatos könyörgése
Terhes Asszonynak.

Könyörülő Kéne Isten, te mondd,
tad: Ifj engemee Segítségül a te nyo,
moruságunknak idején, meg szabadul,
lak téged, és te dicsőítsd engemet.

Bizván azért ez a te hagyásodban,
reménységet vetek énem te ígéreted
ben, csak hogy a te rendelkezések er
az allagotya, hogy fájdalommal szü
letessenek a gyermekek. Kérem
ez imádságomban, hogy engem mind
most, s mind születésemkor aliggyad lel
ki testi erővel, a te Kéne Istened és
Izéd által, mellynek Segítségével,
békésfégyes türelemmel, el viselhessem
a te Kéne akarataodat. A mikor
pedig meg szabadulok, adgyad hogy

megs

magzatommal együtt szül eres-
tek nagy gyönyörűségem érdekében,
mellynek edesége el felejtette én
vettem, mostani szorongatásaimot,
és fájdalomaimat és korásait.

Engelmei tiédok, és én Mag-
zatom, és én Telek által, új
jóna szellem, és nagy az boldog
s örök életnek, örök és
jón, és hol tegedet, és ereteki
lel, és új nélkül való magzat-
talásokkal illesse, a mi Istennek
Jesus Christusunknak által.

Amen.

Más ugyan arról.

Ég hiszongos doloi, hogy az melly
kedvedek, míg az Isten mehében az
Istennel gyónlisanak, és ő f. felségének
még

szentlelkűeknek azok jeles és nagy méltos-
ságú embereké lőtenek, az ő f. Ecclesi-
ának eris Oflopi és Vereri lőtenek.

Mert igen kedves dolog az az Isten,
nel, midőn az Annyal felel: fohászkodás,
sokszor maga ten, és ennek ajánlása, ily
formán:

Oh edes Istenem, nagy bálát a,
dok tenéked, hogy engemet méltoszeccal
emneknek, Istenem, és a te
kegyelmekkel megajándéccal, hogy
én teimnek meg eligessem:

Én Istenem, és te benned, és Isteni-
tejemnek, és magzatomban, töltés tey
én Megváltó Isten Isteni felelmet:

Tege minden idejében, a te lelki
tesednek eleven tagja legyen. Fohásad
benned az erendő bűnt, és minden
bűnt való hajlandóságot: Aldgyad
őter a te f. Telkessel.

• (C) ...
bőfő ...
es a ...
adgy ...
bőle ...
gye ...
val ...

Amu

n

e

g

a

g

n

j

Amu

Amu

Amu

Amu

Amu

Amu

Amu

Amu

1736

